

മുതലുള്ള സംസ്ഥാന സർക്കാർ ഈ ഇനത്തിൽ നൽകാനുണ്ടായിരുന്ന പ്രളയക്കെടുതിയുടെ ക്ഷിപ്രീക തീർക്കാൻ 44.82 കോടി രൂപയും 2018-ലെ നഷ്ടപരിഹാര ഇനത്തിൽ 64.19 കോടി രൂപയും ചേർത്ത് 121.01 കോടി രൂപ അനുവദിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. ഭാവിയിൽ ഈ കാലവർഷത്തിൽ ഉണ്ടായതുപോലുള്ള ദുരന്തങ്ങൾ ചെറുക്കാൻ കേരളത്തിലെ സവിശേഷ സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗരേഖ തയ്യാറാക്കാൻ റവന്യൂ വകുപ്പ് അഡീഷണൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി അധ്യക്ഷനും ദുരന്ത നിവാരണ അതോറിറ്റി മെമ്പർ സെക്രട്ടറി കൺവീനറും കെ.എസ്.ആർ.ഇ.സി.-യുടെ ഡയറക്ടർ, സി.ഡബ്ല്യു.ആർ.ഡി.എം.-ലെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഡോ. വി. പി. ദിനേശൻ, കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയിലെ ഡോ. എസ്. അഭിലാഷ്, നാഷണൽ സെന്റർ ഫോർ എർത്ത് സയൻസ് സ്റ്റഡീസ് സീനിയർ കൺസൾട്ടന്റ് ശ്രീ. ജി. ശങ്കർ, ജിയോളജിക്കൽ സർവ്വേ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഒരു പ്രതിനിധി എന്നിവർ അടങ്ങുന്ന സാങ്കേതിക സമിതിയെ നിയോഗിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.
9. ദുരന്തങ്ങളിൽ പ്രമാണങ്ങൾ, സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് ആയത് പുനർസൃഷ്ടിച്ച് നൽകാൻ വിവിധ വകുപ്പുകളെ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രത്യേക ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ട ജില്ലാ കളക്ടർമാരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി.

കാലവർഷക്കെടുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സമയബന്ധിതമായി സർക്കാർ നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടപടികളും ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നു.

VIII നിയമനിർമ്മാണകാര്യം

(1) സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തപ്രകാരമുള്ള താഴെപ്പറയുന്ന ബില്ലുകൾ പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കണമെന്ന പ്രമേയവും അനന്തരഘട്ടങ്ങളും:

- (i) 2018-ലെ ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ
- (ii) 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ
- (iii) 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി (പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്): സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബില്ലും പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കണമെന്ന പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

റവന്യൂവും ഭവനനിർമ്മാണവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഇ. ചന്ദ്രശേഖരൻ): സർ, ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിന്തുടരുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: മൂന്ന് ബില്ലുകളും സംബന്ധിച്ച ചർച്ച ഒരുമിച്ച് നടത്താവുന്നതാണ്. വിയോജനക്കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയ അംഗങ്ങൾക്ക് സംസാരിക്കാവുന്നതാണ്.

(അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ പാനൽ ഓഫ് ചെയർമാൻ ശ്രീമതി ഇ. എസ്. ബിജിമോൾ)

ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബ്: സർ, 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബില്ലും സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരം ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ മൂന്ന് ബില്ലുകളോടുമുള്ള എന്റെ വിയോജിപ്പ് ഞാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിലെ യു.ജി.സി. യോഗ്യതയുള്ള അധ്യാപകരുടെ വിരമിക്കൽ പ്രായം 60 വയസ്സാക്കുന്നതിനും അതോടൊപ്പം അക്കാദമിക് ഇയറിനിടയിൽ വെച്ച് റിട്ടയർ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആ അക്കാദമിക് വർഷം മുഴുവൻ സർവ്വീസ് ചെയ്യാനുള്ള അനുമതി കൊടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഒരു അക്കാദമിക വർഷത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കുവെച്ച് അധ്യാപകർ മാറുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ യു.ജി.സി. നോംസ് അനുസരിച്ചല്ലാതെയും കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകർ അവിടെയുണ്ട്. അവരുടെ പെൻഷൻപ്രായം കൂടി 60 വയസ്സാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കൊണ്ടുവരേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരേ പന്തിയിൽ രണ്ടുതരം വിളമ്പ് എന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമുണ്ടാകും.

യു.ജി.സി. ഗൈഡ്‌ലൈൻസ് അനുസരിച്ച് നിയമിക്കപ്പെടുന്ന അധ്യാപകരാണെങ്കിലും അല്ലാത്ത ഗൈഡ്‌ലൈൻസ് അനുസരിച്ച് നിയമിക്കപ്പെടുന്ന അധ്യാപകരാണെങ്കിലും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും മറ്റുമുള്ള ഇന്റർവ്യൂ ബോർഡുകൾ അംഗീകരിച്ച് അഡീഷണൽ ക്വാളിഫിക്കേഷനുള്ളവർക്ക് അഡീഷണലായ വെയിറ്റേജ് നൽകിയാണ് നിയമിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഒരു മുൻഗണന ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയും അവർക്ക് മാത്രം മുൻഗണന നൽകുന്നതിനപകരം മറ്റ് അധ്യാപകരുടെ പെൻഷൻപ്രായം 60 വയസ്സാക്കുന്നതിനും അക്കാദമിക് ഇയറിനിടയിൽ റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന രീതി മാറ്റി യു.ജി.സി. നോംസ് അനുസരിച്ചുള്ള അധ്യാപകരുടേതു പോലെ ആക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് പറയാനുള്ളത്. ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഈ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ അധ്യാപകർക്കും ഇലുനിതി ലഭിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ തീരുമാനമുണ്ടാകണമെന്നാണ് എനിക്ക് സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

രാഷ്ട്രീയ പ്രേരിതമായി പുതിയ ആളുകളെ തിരക്കിക്കയറ്റുന്നതിനുള്ള ഭേദഗതിയാണ് രണ്ടാമത്തെ ബില്ലിലൂടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളത്. ഐ.ടി. രംഗത്തെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെ വേണമെന്നുള്ളത് പുതിയ ഒരറിവല്ല. വളരെക്കാലമായി അതിവിടെയുണ്ട്. പക്ഷേ സിൻഡിക്കേറ്റിലോ അതുപോലുള്ള ബോഡികളിലോ ഐ.ടി. വിദഗ്ദ്ധനില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ കാര്യങ്ങളിലോ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങളിലോ എന്തെങ്കിലും തകരാറുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി നമുക്കറിയില്ല. ഇതിനിടയിലൂടെ പുതിയ ആളുകളെ നോമിനേറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു തന്ത്രമായി മാത്രമേ ഇതിനെ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് പല യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും പല നിയമവും പല രീതിയുമാണ്. കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് ഒരു ഏകീകൃത സർവ്വകലാശാല നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതിനും അതുപോലെ സർവ്വകലാശാലയുടെ അക്കാദമിക് കാര്യത്തിനും മറ്റൊക്കെ ഒരു അക്കാദമിക് കലണ്ടർ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും നിർഭാഗ്യവശാൽ അത് അന്ന് നടപ്പാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ഏകീകൃത സർവ്വകലാശാല നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഇതുപോലെ ഓരോ ഗവൺമെന്റ് മാറുമ്പോഴും ഓരോ അമെന്റ്‌മെന്റ് ഓരോ ആക്ട്‌നും കൊണ്ടുവരേണ്ട സ്ഥിതി വിശേഷമുണ്ടാകുകയില്ല. നിർബന്ധമായ സാഹചര്യത്തിൽ അമെന്റ്‌മെന്റുകൾ വേണ്ടിവരും. ഇതുപോലെ വളരെക്കൂടുതൽ അമെന്റ്‌മെന്റുകൾ കൊണ്ടുവരാനുള്ള സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കാൻ എല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾക്കും ബാധകമാകുന്ന ഏകീകൃത

സർവ്വകലാശാലാ നിയമത്തിന് രൂപം കൊടുക്കണം. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ പഠിച്ച് പരീക്ഷ എഴുതുന്ന കുട്ടികൾ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും മറ്റ് രാജ്യങ്ങളിലും പോകുമ്പോൾ പരീക്ഷയെഴുതാൻ കഴിയാത്തതും മാർക്ക് ലിസ്റ്റ് കിട്ടാത്തതുമായ ധാരാളം പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അഡ്മിഷൻ മുതൽ റിസൾട്ട് ഡിക്ലറേഷൻ വരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഒരു ഏകീകൃത സ്വഭാവം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് തീരുമാനമുണ്ടാകണം. അതില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ പുതിയ നോമിനേഷനുകളെ നമുക്കംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല.

2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും കാലാവധി അവസാനിക്കുമ്പോൾ നോമിനേറ്റഡായ സമിതികളെ വയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ ഏത് ഗവൺമെന്റ് വരുമ്പോഴും കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ട അവസ്ഥയുണ്ടാകാറുണ്ട്. പക്ഷേ കാലാവധി കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം നീട്ടിക്കൊടുത്ത് ആറ് മാസത്തിൽ കുറവുള്ള സമയത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ ഇലക്ട്രഡ് ബോഡി വരുന്ന സമയത്ത് എന്നുപറയുമ്പോൾത്തന്നെ അത് നീണ്ടു പോകുന്ന അവസ്ഥയുണ്ട്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള സമിതികളെത്തന്നെ ആ ടേം എക്സിറ്റ്റ്റ് ചെയ്ത് കൊടുത്താൽ മതി. അതിനുപകരം അതിൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത് വന്നിട്ടുള്ള അംഗങ്ങളെ മുഴുവൻ ഒഴിവാക്കുകയും നിലവിലെ നോമിനേറ്റഡായ അംഗങ്ങളെ നിലനിർത്തുകയും പുതിയ അംഗങ്ങളെക്കൂടി നോമിനേറ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടുമാണ് ഇപ്പോൾ പുതിയ ഭേദഗതി വന്നിട്ടുള്ളത്. അവിടെയും രാഷ്ട്രീയ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സംവിധാനമാണുണ്ടാകുന്നത്. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ച് നിഷ്പക്ഷമായ തീരുമാനം ഈ മൂന്ന് ബില്ലുകളുടെ കാര്യത്തിലുമുണ്ടാകണമെന്നും ഏകീകൃത സർവ്വകലാശാല നിയമത്തിന്റെ പ്രസക്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്കും ബോധ്യമാകുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ആയത് കൊണ്ടുവരാനുള്ള അടിയന്തര നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വിയോജിപ്പ് ഒരിക്കൽക്കൂടി രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, ഇവിടെ ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ മൂന്ന് ബില്ലുകളും ചർച്ച ചെയ്യുകയാണ്. അതിൽ ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പന്തിയിൽ രണ്ട് വിളമ്പ് എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഒരു പന്തിയിൽ മൂന്ന് വിളമ്പാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി ഒരു കോളേജ് അദ്ധ്യാപകനാണ്. ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിലെ

അധ്യാപകരിൽ യു.ജി.സി. നോംസുള്ളവരെ ഒന്നാമത്തെ കാറ്റഗറിയാക്കി പെൻഷൻ പ്രായം 60 വയസ്സും നോംസ് ഇല്ലാത്തവരെ രണ്ടാമത്തെ കാറ്റഗറിയാക്കി 55 വയസ്സും താൽക്കാലിക നിയമനക്കാരെ മൂന്നാമത്തെ കാറ്റഗറിയാക്കി പെൻഷൻ പ്രായം 60 വയസ്സുമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നോംസ് ഇല്ലാത്ത അധ്യാപകരുടെ പെൻഷൻ പ്രായം നോൺ ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫിന്റേതുപോലെ 55 വയസ്സാണ്. ഇത് പ്രകടമായ ഒരു അനേകമലിയാണ്. അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അധ്യാപകർക്ക് യു.ജി.സി. നോംസ് ബാധകമല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ റിട്ടയർമെന്റ് 55 വയസ്സാണ്. അതേ അവസരത്തിൽ അവിടെ മൂന്ന് വർഷത്തേയ്ക്ക് നിയമിക്കുന്ന താൽക്കാലിക ജീവനക്കാരുടെ കാലാവധി 60 വയസ്സുവരെയാകാം. എന്നുപറഞ്ഞാൽ റിട്ടയർ ചെയ്തവരെയും നിയമിക്കാൻ അവകാശം കൊടുക്കുകയാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ നിയമനത്തിന് ഒരു മാനദണ്ഡം വേണം. ഒരു piecemeal legislation ഒരിക്കലും ഒരു പരിഹാരമല്ല. അധ്യാപകരെ മൂന്ന് കാറ്റഗറിയിലാക്കുന്നു. താൽക്കാലികക്കാർ, നോംസ് ഉള്ളവർ, നോംസ് ഇല്ലാത്തവർ. ഇത്തരത്തിൽ haphazard രീതിയിൽ താൽക്കാലിക ക്രമീകരണമായി നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നത് ശരിയല്ല. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല കേരളത്തിലെ ഒരു ചെറിയ സർവ്വകലാശാലയാണ്. അതിന്റെ കാര്യത്തിലേങ്കിലും കോംപ്രിഹെൻസീവായ നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതിനുപകരം ഇത്തരത്തിലുള്ള താൽക്കാലികമായ ചില പ്രയാസങ്ങൾ മറികടക്കാൻ നിയമഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുന്നത് തെറ്റായ കീഴ്വഴക്കമാണ്. മറ്റ് രണ്ട് ബില്ലുകൾ, കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബില്ലും, കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭേദഗതി ബില്ലിൽ പറയുന്നത്, “Three Principals of Government colleges, elected from among themselves, three Principals of private colleges, other than unaided colleges, elected from among themselves and one Principal of unaided colleges” അഞ്ച് കൊണ്ടുവന്ന ഈ ബില്ലിൽ അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പലിനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ താൽക്കാലിക ക്രമീകരണത്തിൽ അത് കാണുന്നില്ല. അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജിനെ ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കുമോ? കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ 54 അൺഎയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്, അധ്യാപകരുണ്ട്, അനധ്യാപകരുണ്ട്, വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. അവരെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ട യൂണിവേഴ്സിറ്റി സമിതിയിൽ അവർക്ക് പങ്കാളിത്തം വേണ്ടേ? അവരെ ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കുമോ? കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി അമെന്റ്മെന്റ് ബിൽ 2018-ൽ പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്ക് മാത്രമായി അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജിൽ ഒരു സംവരണം കൊടുത്തു. ബാക്കി ഒരു മേഖലയ്ക്കുമില്ല. അതേയവസരത്തിൽ താൽക്കാലിക ക്രമീകരണം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ

അത് കാണുന്നില്ല. അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജുകളിൽ പങ്കാളിത്തമില്ല. അങ്ങ് ഒരു അധ്യാപകനാണ്, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് കാഴ്ചപ്പാടുള്ള വ്യക്തിയാണ്. അങ്ങ് നിയമം കൊണ്ടുവരുമ്പോഴെങ്കിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രകടമായ വേർതിരിവുണ്ടാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ പാരന്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണ്. അവിടത്തെ കാര്യത്തിൽ ഒരു വ്യക്തത വരണ്ടേ? അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബ് ചോദിച്ച ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ അങ്ങേയ്ക്ക് വേണമെങ്കിൽ ആ കാലാവധി പുതിയ ഇലക്ഷൻ വരെ നീട്ടിക്കൊടുക്കാമായിരുന്നു. ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമിതിയാണ്. നിങ്ങൾ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ഇലക്ഷനെപ്പറ്റി പറയുന്ന ആൾക്കാരാണല്ലോ; ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സമിതി നിലവിലുള്ളപ്പോൾ ആ സമിതി കാലാവധി കഴിഞ്ഞവരെ പിരിച്ചുവിട്ട് അവിടെ ഇഷ്ടക്കാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ നോക്കുന്നത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം നന്നായി പോകണം. അങ്ങ് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് till the next election, നിലവിലുള്ള സമിതിയുടെ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കാമായിരുന്നു. അത് ചെയ്യാതെ പിൻവാതിലിലൂടെ അങ്ങയുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളെയും ഇഷ്ടക്കാരെയും രാഷ്ട്രീയ താൽപ്പര്യക്കാരെയും കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഗുണകരമായ കാര്യമല്ല. ദയവായി അത്തരം കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഭാവിയിലും ഗുണകരമാകില്ല. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ പൊതുവായ താൽപ്പര്യങ്ങൾ, നേരത്തേ ഇവിടെ പറഞ്ഞു പരീക്ഷയിൽ ക്രമീകരണമില്ല, പരീക്ഷ ഓരോ സമയത്താണ്, റിസൽട്ട് ഓരോ സമയത്താണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ നിയമം കൊണ്ടുവന്നു. അതിന് മുകളിൽ ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിലായി. ഇതെല്ലാം ഒരു ഓവർലാപ്പിംഗാണ്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് മുകളിലൊരു ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ആ കൗൺസിൽ ഉണ്ടായപ്പോഴെങ്കിലും കേരളത്തിലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾക്ക് ഒരു ഏകീകൃത സമീപനം ഉണ്ടാകണമായിരുന്നു. അതിന് സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും അതിന് പരിഹാരമാകുന്നില്ല. ദയവായി ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ കൊണ്ട് നിയമം കൊണ്ടുവരുത്. വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാകണം. ഞാൻ വിധോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യുവിനുവേണ്ടി ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം നേടുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

“ A University stands for humanism, for tolerance, for reason, for progress, for the adventure of ideas and for the search of truth.” ഇത് ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടി ഒരു വർഷം തികയുന്നതിനുമുമ്പ് അലഹബാദ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രത്യേക ബിരുദദാന ചടങ്ങിൽ സംസാരിക്കവെ ഇന്ത്യയുടെ ആദ്യ പ്രധാനമന്ത്രി പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിലുള്ളതാണ്. ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മഹത്വവും ഔന്നത്യവും പ്രകടമാക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ. സർവ്വകലാശാല ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ട മാനവികതയുടെയും സഹിഷ്ണുതയുടെയും സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെയുമെല്ലാം ആശയങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. സർവ്വകലാശാല ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയുടെ അടയാളമായി പരിഗണിക്കുന്ന ആധുനിക സമൂഹമാണ് നമ്മുടേത്. ഭാവിലോകത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന പ്രക്രിയയാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നടക്കുന്നത്. സർവ്വകലാശാലകളുടെ നിലവാരവും നിലവാരത്തകർച്ചയും നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ കാര്യമായിത്തന്നെ സ്വാധീനിക്കുമെന്നതിന് കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളോ ആമുഖങ്ങളോ ആവശ്യമില്ല. ഇവിടെ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെ പെൻഷൻ പ്രായവുമായെല്ലാം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റ് ചില യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ അന്തരീക്ഷത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ നിയമനിർമ്മാണം. നമുക്കറിയാം, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ പ്രവർത്തന മേഖലയുള്ള 9 സെന്ററുകളുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണ് സംസ്കൃത യൂണിവേഴ്സിറ്റി. സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകർക്ക് അക്കാദമിക് വർഷത്തിനിടയിൽ 60 വയസ് പൂർത്തിയായാൽ അവർ പിരിയുന്ന സ്ഥിതിയാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. സ്വാഭാവികമായും ബാക്കി സമയം അദ്ധ്യാപകരില്ലാത്ത നില വരും. മറ്റ് സർവ്വകലാശാലകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇത് അസ്വാഭാവികമാണ്. കേരളത്തിലെ മറ്റെല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും അദ്ധ്യയന വർഷത്തിന്റെ പകുതിയിൽ വച്ച് പെൻഷൻ പ്രായമായാലും അദ്ധ്യയന വർഷം കഴിയുന്നതുവരെ തുടരാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥിതിയാണ്. എല്ലാ കോളേജുകളിലും സ്കൂളുകളിലും അങ്ങനെയാണ്. പഠനപ്രക്രിയയുടെ പാതിവഴിയിൽ വച്ച് അദ്ധ്യാപകൻ പിരിഞ്ഞ് പോകുമ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ അനാഥമാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈയൊരു സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കി സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിലും മറ്റെല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും കോളേജുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ബാധകമായ ഒരു പുതിയ സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത് വളരെ അനുപേക്ഷണീയമായ ഒന്നാണ്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയുടെ അദ്ധ്യയന നിലവാരം അല്പവും തകരാതെ, കുറയാതെ

സംരക്ഷിക്കുന്നത് അനിവാര്യമായ ഒരു നിയമനിർമ്മാണമാണ്. ഇതുസംബന്ധിച്ച ചില ചർച്ചാ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു സെമസ്റ്റർ കണ്ടിന്യൂ ചെയ്താൽ പോരേ എന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ആകൃതിത്തന്നെ സെമസ്റ്റർ എന്ന വാക്കുപോലുമില്ല. ആകൃതിപ്പെടെ ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ട സാഹചര്യമാണുണ്ടാകുന്നത്. മാത്രവുമല്ല കോളേജുകളിലാണെങ്കിലും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലാണെങ്കിലും അധ്യയന വർഷംതന്നെ അതിനെ രണ്ട് ഭാഗമാക്കി പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്നത് ഒഴികെ മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യം ഇത്തരം കാര്യത്തിൽ സെമസ്റ്ററിന് കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നതന്നെയാണ് തോന്നുന്നത്. അധ്യാപകർ, അധ്യാപകരുടെ പ്രാധാന്യം, പ്രസക്തി ഇതെല്ലാം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള നിയമനിർമ്മാണമാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർമാർ പോലും കൊല്ലപ്പെടുന്നൊരു സാഹചര്യമാണ്, സാമ്പത്തികമായി നമുക്ക് ഓർമ്മിക്കാവുന്നതുമാണ്.

ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ചാ വേളയിൽ മുമ്പ് ഈ സഭയിൽ ബഹുമാന്യനായ വേങ്ങര അംഗം നേരിട്ട് ഈ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതി ഒട്ടേറെ വിജ്ഞാനപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായി. മാധ്യമ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം, പ്രസക്തി, മാധ്യമ പ്രവർത്തനത്തോടുള്ള ഇടതുപക്ഷ സമീപനം, ചരിത്രം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഇവിടെ വിശദീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ മാർക്സ്, ഏംഗൽസ്, ലെനിൻ എന്നിവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ, ഉദ്ധരണികൾ എല്ലാം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. നമ്മൾ ആസ്വദിക്കാറുണ്ട്. അതെല്ലാം സ്ഥാനത്താണോ അസ്ഥാനത്താണോ എന്നുള്ള സംശയം മാത്രമേ അപ്പുർവും ചിലരിലേങ്കിലും ഉണ്ടാകാറുള്ളൂ. ലെനിന്റെ മാധ്യമ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇവിടെ പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. Iskra, Pravda എല്ലാം എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്തു. അതെല്ലാം ശരിയാണ്. ഞങ്ങൾ അതംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. Iskra, Pravda മാത്രമൊന്നുമല്ല മറ്റ് നിരവധി പത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലെനിൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭരണകൂടത്തിന്റെ വേട്ടയാടലിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ Sa pravda, Rabochaya Pravda, Komsomolskaya Pravda ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഇത് ചരിത്രത്തിലെ ഒറ്റപ്പെട്ട അനുഭവമല്ല. മാർക്സ് തന്നെ ഒരു പത്രത്തിന്റെ എഡിറ്ററായിരുന്നു. Rheinische Zeitung-ന്റെ എഡിറ്ററായിരുന്നു മാർക്സ്. അതിന്റെ സബ് എഡിറ്ററായിരുന്നു ഏംഗൽസ്. L'Unita സ്ഥാപിച്ചതു തന്നെ അന്റോണിയോ ഗ്രാംഷി (Antonio Gramsci) ആയിരുന്നു. ഇത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മാത്രം കത്തകയുമല്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി ആറ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനം മുമ്പോട്ടു നയിച്ച നേതാവാണ്. ഇത്തരമൊരു ബില്ലിന്റെ ചർച്ചയിൽ ഇതിനൊക്കെ

എന്ത് പ്രസക്തിയെന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോഴും അറിയില്ല. ഇത് ഇവിടെ വന്നതുകൊണ്ട് അതിനോട് പ്രതികരിച്ചുപോകണമെന്ന തോന്നലുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പ്രതികരിക്കുന്നത്. ഈ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ജോൺ റീഡ് അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് വന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ആട്ടി പുറത്താക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകം നമുക്ക് ലഭ്യമാകുമായിരുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'Ten days that shook the world' പുറത്തിറങ്ങിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുസ്തകത്തിനൊന്നും ഒരു ക്ഷാമവും നമ്മുടെ ലോകത്ത് ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ജോൺ റീഡിന് അന്ന് പനി പിടിച്ച് വരാൻ കഴിയാതെ പോയാലും Albert Rhys Williams വന്ന് 'Through the Russian Revolution' അന്ന് എഴുതിയിരുന്നു. നമുക്ക് പുസ്തകം കിട്ടും. ഇത് റഷ്യയിൽ മാത്രമല്ല ലോകത്ത് എല്ലായിടത്തും, Edgar Snow-യും Agnes Smedley-യും ചൈനയിൽ പോയി വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചും ചൈനീസ് സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുസ്തകമെഴുതിയത് അമേരിക്കയിൽ നിന്നും വന്നിട്ടായിരുന്നു. ആരും തടഞ്ഞിട്ടില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ലോകത്തെവിടെയും മാധ്യമങ്ങളെയോ മാധ്യമ പ്രവർത്തകരെയാ ശത്രുക്കളായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടേയില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ചരിത്രത്തിലെ എല്ലാ വസ്തുതകളെയും പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുകയും അതിനെക്കുറിച്ചും പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെച്ചത്, പണ്ട് മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഈ മഹത്തായ നേതൃത്വമെല്ലാം തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു; പക്ഷേ ഇപ്പോൾ അതൊന്നും തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ ഇടതുപക്ഷവും നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്ന സി.പി.ഐ.(എം)-ഉം മാധ്യമങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയും അവരോട് പരുഷമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം അവസാനിപ്പിച്ചത്. ഇടതുപക്ഷ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് മാധ്യമ പ്രവർത്തനം. മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും ഞങ്ങൾ നന്നായി തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. അതിനർത്ഥം മാധ്യമങ്ങൾ വിമർശനത്തിനതീതരാണെന്നല്ല. മാധ്യമ വിമർശനവും ഇടതുപക്ഷ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. Noam Chomsky-യും ലെനിനുമെല്ലാം ഇത് നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ലെനിൻ മാധ്യമ പ്രവർത്തകൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല. മൂലധന താൽപ്പര്യങ്ങളാൽ തെറ്റായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ച മാധ്യമങ്ങളെ അതിനിശിതമായി വിമർശിച്ചിട്ടുള്ളയാളാണ് ലെനിൻ. അതാണ് ഞാൻ അന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് 'ലെനിൻ പറഞ്ഞ ആ കാര്യം ഓർമ്മയുണ്ടോ' എന്ന് ചോദിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ദേഷ്യം വന്നു. അതുപോകട്ടെ. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത് മാധ്യമ വിമർശനം അതിശക്തമായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത് മാധ്യമങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കാനല്ല, മറിച്ച് അതൊരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സമൂഹ നവീകരണ പ്രക്രിയയുടെ പങ്കുവഹിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇത് ഇവിടെ പരാമർശിക്കാൻ കാരണം നമ്മുടെ കാലത്ത് അഹിത.

ശ്രീ. എം. വിൻസെന്റ്: സർ, മാധ്യമപ്രവർത്തകരെ പിതൃശൂന്യരാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അഭിപ്രായത്തിൽ തന്നെയാണോ അങ്ങ് ഇപ്പോഴും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: സർ, പറയാം. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നത് അഹിതമായ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങൾക്കും മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്കും നേരെ നടക്കുന്ന ശക്തമായ ആക്രമണമാണ്. ഇപ്പോൾ ഗൗരി ലങ്കേഷ് കൊല്ലപ്പെട്ടു. ശാന്തന ഭൗമിക് കൊല്ലപ്പെട്ടു. സംഘപരിവാർ തങ്ങൾക്ക് അഹിതമായ വാർത്തകൾ പുറത്തുവരുത്തുന്ന മാധ്യമങ്ങളെ ഇങ്ങനെയാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിൽ പ്രതിഭാശാലികളായ മാധ്യമ പ്രവർത്തകർ വെടിയേറ്റ് വീഴുകയാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ബഹുമാന്യനായ അംഗം ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെ മാധ്യമ വിമർശനമാണ് കൂടുതൽ അപകടകരമെന്ന നിലയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആർ.എസ്.എസ്.-ന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ പരോക്ഷമായെങ്കിലും സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃപ്പൂണിത്തുറ അംഗം സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഒന്നും പറയേണ്ടെന്ന് വിചാരിച്ച് ഞാനത് enjoy ചെയ്യുകയായിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഞാനൊരു സംശയം ചോദിക്കുകയാണ്. Aleksandr Solzhenitsyn-യേയും Boris Pasternak-നേയും എന്തിനാണ് സൈബീരിയയിലേയ്ക്ക് നാടുകടത്തിയത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റിന് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചതുകൊണ്ടല്ലേ ലോക പ്രസിദ്ധരായ ഈ രണ്ട് എഴുത്തുകാരെയും ഉൾപ്പെടെ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ സൈബീരിയയിലേയ്ക്ക് നാടുകടത്തിയത്. Aleksandr Solzhenitsyn-ഉം Boris Pasternak-ഉം അതിന്റെ ഇരകളല്ലേ; അങ്ങനെ ഒരുപാട് ആളുകളുണ്ട്. എല്ലാം ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണൻ: അങ്ങ് Doctor Zhivago എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: ബഹുമാന്യനായ വേങ്ങര അംഗം ഇപ്പോൾ ഇത് ചോദിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നുന്ന ഒരു കൗതുകം, Aleksandr Solzhenitsyn ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആളുകളുടെ മേൽ സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടികളെക്കുറിച്ച് തീർത്തും അറിയാതെ ആയിരുന്നുവോ അങ്ങ് ആ

കാലഘട്ടത്തിലും അതിനുശേഷവും സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ പൂർണ്ണമായി പിന്തുണച്ചുകൊണ്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചതെന്നാണ്. 2018-ലാണ് Boris Pasternak-ന്റെയും Aleksandr Solzhenitsyn-ന്റെയും സാഹിത്യത്തോട് സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ച സമീപനത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയതെന്ന സംശയം എനിക്കുണ്ട്. ഒരു കമന്റായി ഞാൻ പറഞ്ഞുവെന്ന് കരുതിയാൽ മതി. അങ്ങയുടെ സ്റ്റേറ്റ്മെന്റിനോടുള്ള എന്റെ പ്രതികരണം. Aleksandr Solzhenitsyn-ഉം Boris Pasternak-ഉം അന്ന് സ്വീകരിച്ച സാഹിത്യം മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രീയവും നാം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സ്വീഡിഷ് അക്കാദമിക്ക് Aleksandr Solzhenitsyn എങ്ങനെ ഇഷ്ടക്കാരനായി എന്നത് ചുരുങ്ങിയപക്ഷം 1970-കളിലെ നൊബേൽ സമ്മാനത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്..... എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ, നൊബേൽ പ്രൈസിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ സാഹിത്യത്തിനുള്ള നൊബേൽ പ്രൈസ് നിരസിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അത് Jean-Paul Sartre ആണ്. സ്വീഡിഷ് അക്കാദമി അന്ന് നടത്തിയ പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ സമീപനംകൊണ്ടാണ് Sartre ആ പുരസ്കാരം നിഷേധിച്ചത്. Aleksandr Solzhenitsyn എങ്ങനെയാണ് ആ സ്വീഡിഷ് അക്കാദമിയുടെ ഇഷ്ടക്കാരനായി മാറിയത്, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ രൂപീകരണത്തിനുശേഷം സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തികളുടെ പ്രേരണയാലും സഹായത്താലും സോവിയറ്റ് യൂണിയനകത്തു നടന്ന പ്രതിവിപ്ലവ ശ്രമങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്ക് അറിവുള്ളതാകുമല്ലോ; അങ്ങ് അതിനെക്കുറിച്ച് നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതുന്നു. ആ പ്രതിവിപ്ലവ ശ്രമങ്ങളെ എങ്ങനെയാണ് ഒരു ഗവൺമെന്റ് നേരിടുക. ജനാധിപത്യ ഇന്ത്യയിലെ ഈ ഗവൺമെന്റിനെ അട്ടിമറിക്കാൻ ഒരു നീക്കമുണ്ടായാൽ, ഈ ഗവൺമെന്റ് എങ്ങനെയാണ് അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുക; ഞാൻ അതിലേയ്ക്കുകൂടി വരാം. ഇതെല്ലാം നമ്മൾ ഓർത്തിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. Doctor Zhivago-യെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ പരാമർശം വന്നു. Mikhail Sholokhov നല്ല ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെയാണ് Aleksandr Solzhenitsyn-ഉം Boris Pasternak-ഉം പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിന്റെ ആഘോഷത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും പാത്രമായത്. അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള താൽപ്പര്യങ്ങളും രാഷ്ട്രീയവും നിഷ്കളങ്കമല്ലെന്നുള്ളത് അങ്ങേയ്ക്കും നന്നായിട്ട് അറിയുന്നതാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത്.....

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: ഞാൻ ചോദിച്ച ചോദ്യം ശരിയായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ പ്രതിവിപ്ലവകാരികളായിരുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ആ വിലയിരുത്തലിലാണ് അവരെ തടവറയിലേയ്ക്ക് അയച്ചത്. ജനാധിപത്യത്തെ അട്ടിമറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഇവിടത്തെ ഗവൺമെന്റ് എന്താണ് ചെയ്യുകയെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, ഗൗരി ലങ്കേഷും എം. എം. കൽബർഗിയുമൊക്കെ ഈ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അവരുടെ

ഗവൺമെന്റിന്റെ താൽപ്പര്യങ്ങളെ അട്ടിമറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവരെ കൊന്നതെന്ന് വരും. ഇന്ത്യ ഭരിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റും കക്ഷികളുംകൂടി ചേർന്ന് അവരെ വകവരുത്തിയത് അതുകൊണ്ടാണെന്ന് വരും. അതിനെ നമ്മൾ ന്യായീകരിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നാണ് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃപ്പൂണിത്തുറ അംഗത്തോട് ചോദിക്കുന്നത്. പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണനോട് ഒരു കാര്യവും ഞാൻ ചോദിച്ചില്ല.

പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണൻ: എം. എം. കൽബുർഗിയുടെ പേര് പറഞ്ഞില്ലല്ലോ?

ചെയർപേഴ്സൺ: പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണൻ ചോദിക്കാനുള്ളത് ശ്രീ. എം. സ്വരാജിനോട് ചോദിച്ചാൽ മതി.

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: എം. എം. കൽബുർഗിയേയും ഗൗരി ലക്ഷ്മിനെയും ഗോവിന്ദ് പൻസാരെയും പറയാം. അങ്ങനെയൊരു ലിസ്റ്റ് ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴല്ലേ പറയാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. വേറൊരാളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇടപെട്ട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ വളരെ പരിമിതമായ കാര്യമല്ലേ പറയാൻ പറ്റൂ. ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃപ്പൂണിത്തുറ അംഗം Milovan Djilas എഴുതിയ New Class എന്ന പുസ്തകം വായിക്കണം. Milovan Djilas എന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാവിനെ തടവറയിലാക്കി, ആ തടവറയിലെ ടോയ്ലറ്റ് പേപ്പറിലാണ് അദ്ദേഹം ആ പുസ്തകം എഴുതി പുറത്തേയ്ക്ക് കടത്തിയത്.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: അങ്ങ് എഴുന്നേറ്റാൽ ഞാൻ ഇനിയും വഴങ്ങും. വഴങ്ങുമ്പോൾ കുറച്ച് സംസാരിക്കാനേ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയുള്ളൂ. മുഴുവൻ പ്രസംഗം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല.

ചെയർപേഴ്സൺ: ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്, ഇപ്പോൾ 13 മിനിട്ടായി. അങ്ങേയ്ക്ക് എത്ര സമയംകൂടി വേണ്ടിവരും.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: ഞാൻ വളരെ ജനാധിപത്യവാദിയായതുകൊണ്ട് നല്ലൊരു ചർച്ചയായിട്ട് പോകട്ടേയെന്ന് കരുതിയാണ് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നത്. വേഗം അവസാനിപ്പിക്കാം. ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെയറിന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് ഇനി ഞാൻ വഴങ്ങുന്നില്ല. ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ, നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും അറിയാമല്ലോ; സൂചി സൂചിയിന്മേൽ കത്തേണ്ടല്ലോ; അങ്ങ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് എന്നെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ച, മുമ്പ് അങ്ങേയ്ക്കും പൂർണ്ണമായി ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഇന്ന് ഗൗരി ലക്ഷ്മിനെയും ശാന്തൻ ഭൗമിക്കിനെയും സംഘപരിവാറും സഖ്യശക്തികളും ഏകപക്ഷീയമായി ആക്രമിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ വല്ലാതെ

താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെമേൽ സാമ്രാജ്യത്വം ആരോപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുപാട് കുറ്റപത്രങ്ങളിൽ ചിലതാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്. വേണമെങ്കിൽ Bukharin-ന്റെ ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അങ്ങേയ്ക്ക് ഇവിടെ പറയാവുന്നതാണ്. Gregory Zinoviev-ന്റെയും Lev Kamenev-ന്റെയുമെല്ലാം കാര്യം പറയാവുന്നതാണ്. Grigori Sokolnikov-ന്റെയും Omuerbek Babanov-ന്റെയുമൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ പറയാം. നമുക്ക് രണ്ടുപേർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ; പക്ഷെ അങ്ങ് മറന്നുപോകുന്ന ഒന്നുണ്ട്, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഏത് കാലത്ത് ഇത്തരം നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതെല്ലാം അവിടെ നിലനിന്നിരുന്ന നിയമ സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിചാരണ നടപടികളിലൂടെ, ആ വിചാരണ അന്നത്തെ അമേരിക്കൻ അംബാസിഡർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അങ്ങ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും എന്നാണ് ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ പ്രതിവിപ്ലവ ശ്രമത്തിൽ പങ്കാളികളായാലും സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അട്ടിമറിക്കുന്നതിന് സാമ്രാജ്യത്വ ശുശ്രൂഷയായി പങ്കാളികളായാലും അവരെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയല്ല ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്, Gregory Zinoviev, Lev Kamenev, സൊഡോക്കിൻ, Georgy Pyatakov, Karl Radek, ടറോ ബ്രാൻസിസ്കി, Smirnov തുടങ്ങിയവരെല്ലാം വിവിധ കാലങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ശിക്ഷാ നടപടികൾക്ക് വിധേയരാവുകയും എന്നാൽ അവർ തെറ്റ് തിരുത്താൻ തയ്യാറായപ്പോൾ, അവർ തെറ്റ് ഏറ്റുപറഞ്ഞപ്പോൾ അത് മാപ്പാക്കിക്കൊടുത്ത് പോളിറ്റ് ബ്യൂറോയിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിച്ചെടുക്കുകയും ഭരണത്തിലെ ഉന്നതമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ചരിത്രം സോവിയറ്റ് യൂണിയനുണ്ട്. Bukharin-ന്റെ വിചാരണാ വേളയിലുടനീളം കോടതിയിൽ.....

ശ്രീ. വി. ഡി. സതീശൻ: അങ്ങ് പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ഇൻഫർമേഷൻ കിട്ടുമെന്ന് വിചാരിച്ച് കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതാണ്. പക്ഷെ, ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നടന്നിരുന്ന ക്രൂരമായ എല്ലാ കൊലപാതകങ്ങളെയും, ഏറ്റവും അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകരെ, മന്ത്രിസഭയിലെ അംഗങ്ങളെ, പാർട്ടി കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ, ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ബോഡിയിലെ അംഗങ്ങളെ തുടങ്ങിയ 100 കണക്കിന് ആളുകൾ കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച്, ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ സൈബീരിയൻ തടവറകളിലേയ്ക്ക് പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങ് ഇത്രയും ന്യായീകരിക്കുന്നത്, മനുഷ്യത്വം പോലുമില്ലാത്ത രീതിയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചും ഇപ്പോഴത്തെ സമയത്തെക്കുറിച്ചും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നത് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. എല്ലാറ്റിനും ഉത്തരം സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധം പറഞ്ഞാൽ ഈ കൊലപാതകങ്ങൾക്കെല്ലാം ന്യായീകരണമാകുമോ; മനുഷ്യരെയല്ലേ കൊന്നുകൂട്ടിയത്.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: ഏതെങ്കിലും കൊലപാതകത്തെ ന്യായീകരിച്ചതല്ല. അതിലും ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ വന്നുവെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഞാൻ ഇവിടെ പറയാൻ ശ്രമിച്ചതെന്താണ്? ഞാൻ ഇവിടെ പറയാൻ ശ്രമിച്ചത്, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ അവിടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിയമനടപടികളുടെ ഭാഗമായി നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില വധശിക്ഷകളെ ഇപ്പോൾ ആർ.എസ്.എസ്. ഗൗരി ലക്ഷ്മിനെയും മറ്റും വേട്ടയാടി കൊന്നതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയ..... അങ്ങേയ്ക്ക് അങ്ങനെ തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങേയ്ക്കും ബാധകമായിട്ടുള്ള മറുപടിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ സംബന്ധിച്ച് നിറം പിടിപ്പിച്ച ഒരുപാട് കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് മുഴുവൻ ശിരസ്സിലെടുത്ത് വയ്ക്കുന്ന ഒരാളല്ല ഞാൻ. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിലെ നീതിന്യായ കോടതികൾ എത്രപേരെ വിചാരണ നടത്തി കൊന്നിട്ടുണ്ട്, എണ്ണത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാകാം. കൊല, കൊലയാണ്. Bukharin-നെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സമയത്ത് മോസ്കോയിലെ കോടതിയിലെ വിചാരണാ വേളയിലുടനീളം ഹാജരായിരുന്ന അമേരിക്കൻ അംബാസിഡറും പ്രശസ്ത അഭിഭാഷകനുമായിരുന്ന ജോസഫ് ഡേവിഡ് അമേരിക്കൻ എംബസിക്ക് അയച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു വാചകം ഇങ്ങനെയാണ്. Bukharin-ന് വിചാരണവേളയിൽ സ്വതന്ത്രമായി സംസാരിക്കാനും അയാളുടെ വാദങ്ങൾ തടസ്സങ്ങളില്ലാതെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നു. അമേരിക്കൻ അംബാസിഡർ അയച്ച റിപ്പോർട്ടിലെ വാചകമാണ്. 'വിചാരണവേളയിൽ പ്രതികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് തെളിയുകയുണ്ടായി', അമേരിക്കൻ അംബാസിഡർ ആ വിചാരണയിൽ സന്നിഹിതനായിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതിയ കുറിപ്പാണ്. ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഇന്ത്യൻ കോടതിയിൽ ഒരു കേസ് വരുന്നു, ഇപ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ കൊന്ന കേസ്, രാജീവ് ഗാന്ധിയെ വധിച്ച കേസ് തുടങ്ങിയ കേസുകളെല്ലാം ഇന്ത്യൻ നിയമം അനുസരിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യുന്നു. കുറ്റവാളികൾ കുറ്റം ചെയ്തതെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു; അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതാണ് എല്ലാ ലോക രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിൽ നമുക്ക് വിമർശനമുണ്ടാകാം. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പരിതസ്ഥിതി കൂടി നാം വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഏത് വലിയ കുറ്റം ചെയ്താലും വധശിക്ഷ കൊടുക്കരുതെന്ന അഭിപ്രായത്തിലാണ് നാമെല്ലാം എത്തി നിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വധശിക്ഷയെ ന്യായീകരിച്ച് സംസാരിക്കുകയാണെന്ന് ദയവായി സംശയിക്കരുത്. ഞാൻ ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ അകമ്പടിയുള്ള നാണ് പ്രചരണങ്ങളിൽനിന്നും അടർത്തിമാറ്റി വസ്തുതകൾ ഇങ്ങനെയാണെന്നും സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ യെല്ലാം വെടിവെച്ച് കൊല്ലുകയായിരുന്നില്ലെന്നും William Hearst-ന്റെയും അതുപോലെതന്നെ Robert Conquest-ന്റെയുമൊക്കെ നിറം പിടിപ്പിച്ചു നാണക്കമാണ്. തെറ്റ് തിരുത്തി വന്നവർക്ക്..... അതാണ് ഞാൻ നേരത്തെ

വായിച്ച Gregory Zinoviev-ന്റെയും Lev Kamenev-ന്റെയും Omuerbek Babanov-ന്റെയും Georgy Pyatakov-ന്റെയും എല്ലാവരുടെയും കാര്യം പറഞ്ഞത്. പല തവണ തെറ്റ് തിരുത്തി വന്നപ്പോൾ ഉയർന്ന ഭരണ സ്ഥാനങ്ങളും പോളിറ്റ് ബ്യൂറോയിലെ അംഗത്വവും കൊടുത്ത സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ കൊലയാളി പാർട്ടിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന് പിന്നിൽ രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യമുണ്ട്.

ശ്രീ. വി. ഡി. സതീശൻ: സർ, അങ്ങ് എല്ലാം അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനങ്ങളായിട്ടാണ് ഈ കൂട്ടക്കൊലപാതകങ്ങളെ, ലക്ഷക്കണക്കിന് ആളുകൾ കൊല ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ നരഹത്യകളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. സ്റ്റാലിനശേഷം വന്ന ക്രൂശ്ചേവ് എഴുതിയ ക്രൂശ്ചേവ് മെമ്മയേഴ്സിൽ, എന്താണ് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നടന്നതെന്ന് ഏറ്റവും അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകനായ ക്രൂശ്ചേവ് തന്നെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങ് അതിനെതിരായിട്ടാണോ സംസാരിക്കുന്നത്?

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: ക്രൂശ്ചേവിന്റെ ഞാൻ വീണ്ടും വഴങ്ങണമോ?

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ: 1956-ൽ ചേർന്ന സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ 20-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സിലാണ് സഖാവ് ക്രൂശ്ചേവ് സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തെ അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചും ദാരുണമായ കൊലപാതകങ്ങളെ കുറിച്ചുമൊക്കെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ അവതരിപ്പിച്ചത്. ആ റിപ്പോർട്ട് ഇന്നും ഒരു രേഖയാണ്. അതിൽ അദ്ദേഹംതന്നെ സ്റ്റാലിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തികളെ തള്ളി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ക്രൂശ്ചേവിന് മുമ്പുള്ള സ്റ്റാലിനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിക്രമങ്ങളെ പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും ന്യായീകരിക്കാൻ അങ്ങ് ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന് വേദകരമാണ്. സ്റ്റാലിൻ ഈ ക്രൂശ്ചേവിനശേഷം Leonid Brezhnev-ഉം Mikhail Gorbachev-ഉം വരെയുള്ള ആളുകൾ അതേ സ്വഭാവക്കാരായിരുന്നില്ല. അതിവിടെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ആ സ്റ്റാലിനിസത്തെ അതുപോലെ ന്യായീകരിക്കുന്നത് കഷ്ടമാണ്.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: സർ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കടുത്ത നടപടികളെ പൂർണ്ണമായി ഇവിടെ മറ്റൊരു തരത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാനല്ല ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മറിച്ച് ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സ്വീകരിച്ച കടുത്ത നിലപാടുകളുടെയും നടപടികളുടെയും പേരിൽ ഒരു മഹത്തായ രാഷ്ട്രത്തെയും പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും പ്രസ്ഥാനത്തെയും അങ്ങേയ്ക്ക് പണ്ട് തോന്നാത്ത വിധം ഇന്ന് അപലപിക്കണമെന്ന് തോന്നുമ്പോൾ, വസ്തുതകൾ അങ്ങനെയല്ല എന്ന് എനിക്ക് പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അങ്ങ് ക്രൂശ്ചേവിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ

ഉയർന്നുവന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിഷയം Sergei Mironovich Kirov-ന്റെ കൊലപാതകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടായിരുന്നു. അങ്ങ് അതോർക്കുന്നുണ്ടാകാം. അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നതിന് ഉത്തരവാദി സ്റ്റാലിനാണെന്ന രൂപത്തിൽ വലിയ പ്രചരണവും പുസ്തകങ്ങളും അന്ന് ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെയായിരുന്നില്ലെന്നും സ്റ്റാലിൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവരെ അട്ടിമറിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള നീക്കത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും ഇന്ന് ലോകത്തിനറിയാം. എങ്ങനെ അറിയാമെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, ക്രൂസ്ചേവ് തന്നെ ഭരണാധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു കമ്മീഷനെ വച്ചത്. ആ കമ്മീഷന് നേതൃത്വം കൊടുത്തത് Alexander Yakovlev ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത റിപ്പോർട്ടിൽ പരാമർശിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. "In this affair, no materials objectively support Stalin's participation or NKVD participation in the organization and carrying out of Kirov's murder". ക്രൂസ്ചേവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ കാര്യമാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത് ക്രൂസ്ചേവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലും അതിനെത്തുടർന്ന് ഗോർബച്ചേവിന്റെ കാലത്തും നടത്തിയ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടിലെ വരികളാണ്. ഇനി അമേരിക്കൻ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ റിവ്യൂവിൽ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ കണക്കുകളും കൂട്ടക്കൊലകളും ലക്ഷ്യങ്ങളെ കൊന്ന കണക്കും പറഞ്ഞു. ആ ലക്ഷ്യങ്ങളെ കൊന്ന കണക്കുകൾ കെട്ടിച്ചമച്ചതായിരുന്നുവെന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഹിസ്റ്റോറിക്കൽ റിവ്യൂവിൽ കണക്ക് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ലഭ്യമാകുന്ന രേഖയാണ്. 1937-ന് മുമ്പ് വിപ്ലവത്തിനുശേഷം 20 വർഷം, ആ കാലഘട്ടത്തിലെ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലുള്ള വിവിധ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നൽകിയ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചാണ് കണക്ക്. 82.4 ശതമാനം പേർക്ക് 5 വർഷം വരെയായിരുന്നു ശിക്ഷ. 5-10 വർഷം വരെ ശിക്ഷ കൊടുത്തത് 17.6 ശതമാനം പേർക്ക് മാത്രമായിരുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഈ രണ്ട് ശതമാനം കൂട്ടിയാൽ അന്നത്തെ ശിക്ഷയുടെ കണക്ക് എങ്ങനെ ശരിയാകും. 1936-ൽ സിവിലിയൻ കോടതിയിലെ രാഷ്ട്രീയ തടവുകാരുടെ ശിക്ഷ..

ചെയർപേഴ്സൺ : അങ്ങ് ബില്ലിലേയ്ക്കു വരു.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് : സർ, 46 ശതമാനം പേർക്ക് അഞ്ച് വർഷം വരെയും 50 ശതമാനം വരെ ആളുകൾക്ക്... ഇനി ഞാൻ വഴങ്ങുന്നില്ല.

ചെയർപേഴ്സൺ : ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് ഇപ്പോൾതന്നെ 23 മിനിട്ടായി നമുക്ക് ചർച്ച അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് : സർ, ഞാൻ ചർച്ച അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇനി ആർക്കും വഴങ്ങുന്നില്ല.

ചെയർപേഴ്സൺ: അഞ്ചോളം അംഗങ്ങൾ ഇതേ ബില്ലിന്മേൽ ഇനിയും സംസാരിക്കാനുണ്ട്. ഇനി ആർക്കും വഴങ്ങരുത്.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: ഇനി വഴങ്ങില്ല. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ നടപടിക്രമങ്ങളെ പർവ്വതീകരിച്ചുകൊണ്ടും അത് ഇടതുപക്ഷത്തിനെതിരായ ആക്രമണമായി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും പ്രചണ്ഡ പ്രചരണം നടത്തിയതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ്, ലോകത്തിലെ മഞ്ഞപ്പത്രങ്ങളുടെ പിതാവെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന വില്യം റാൻഡോൾഫ് ഹെർസ്റ്റ് മുതൽ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ഉപകരണമായിരുന്നവർ ഇക്കാലമത്രയും കഥകൾ മെനഞ്ഞത്. ആ കഥകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മൾ നിൽക്കേണ്ടതുണ്ടോയെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് നമ്മളാണ്. ഞാനിവിടെ പറയുന്ന വിഷയം, ഗൗരീ ലക്ഷേഷ് ശാന്തന ഭൗമിക്കും കൊല്ലപ്പെടുന്ന കാലത്ത് ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം കേരളത്തിലെ മാധ്യമ പ്രവർത്തകരോട് മുഖ്യമന്ത്രി മുഖം കടുപ്പിച്ചതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് തെറ്റായ സന്ദേശം നൽകും എന്നുള്ളതാണ്. ഇവിടെ സിന്ധു സൂര്യകുമാരിനെക്കുറിച്ച് അങ്ങ് പറയുകയുണ്ടായി. സിന്ധു സൂര്യകുമാർ കഴിഞ്ഞ വർഷം സമകാലീന മലയാളം വാരികയ്ക്ക് അനുവദിച്ച ഒരഭിമുഖത്തിലെ ഒരു ചോദ്യം ഇങ്ങനെയാണെന്നു 'സി.പി.ഐ.(എം)-ൽ നിന്നും സംഘപരിവാർ സംഘടനകളിൽ നിന്നുമാണല്ലോ കൂടുതൽ ആക്രമണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്' എന്ന്. ഞാൻ ഒരാളുടെ അഭിമുഖത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്.

ചെയർപേഴ്സൺ: ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് അങ്ങ് ചെയ്തിനെ നോക്കി സംസാരിക്കൂ.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: ഞാൻ ഒരാൾക്ക് കൊടുത്ത അഭിമുഖത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. സി.പി.ഐ.(എം)-ൽ നിന്നും സംഘപരിവാർ സംഘടനകളിൽ നിന്നുമാണല്ലോ കൂടുതൽ ആക്രമണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ അവരുടെ മറുപടി അത് രണ്ടും രണ്ട് തരമാണ്. സി.പി.ഐ.(എം)-നെ അതിരൂക്ഷമായി ഒരുപാട് വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ വധഭീഷണിയൊന്നും അവർ മുഴക്കിയിട്ടില്ല. സഖാക്കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും വിമർശനവും വ്യക്തിപരമായ ആരോപണങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അധിക്ഷേപവും ആരോപണവും രണ്ടും രണ്ടാണ്. മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്കുതന്നെ അത് സംബന്ധിച്ച് സംഘപരിവാർ നടത്തുന്ന ആക്രമണങ്ങളും ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെ വിമർശനവും രണ്ടും രണ്ടാണെന്ന് കാണാൻ കഴിയുമ്പോൾ ഇവിടെ ഒരു രംഗം സംഘപരിവാറിന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ ഇതുമായി തുലനം ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ അതല്ല, ഗൗരീ ലക്ഷേഷിന്റെയും ശാന്തന

ഭൗമിക്കിന്റെയും കൊലയല്ല ഇവിടെ പ്രശ്നം. ഇവിടെയുള്ള ചെറിയൊരു പ്രശ്നമെന്ന് പറയുന്നത്, ഈ വിമർശനങ്ങൾ ആരെ സഹായിക്കുമെന്നതാണ്.

ചെയർപേഴ്സൺ : സ്വരാജ് ആ പോയിന്റ് പറഞ്ഞ് പൂർത്തിയാക്കൂ..

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് : സർ, ആ സി.പി.ഐ.(എം)-നെതിരായ വിമർശനം ആർ.എസ്.എസ്.-നെയാണ് സഹായിക്കുക എന്നാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. തല നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കാലത്ത് തലമുടിയെപ്പറ്റി പ്രബന്ധം രചിക്കുന്നത് കൊലയാളികളെ സഹായിക്കാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് നമ്മൾ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതായാലും ഇത്രയും പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇത്രയൊക്കെ ഉദാത്തമായ മാധ്യമ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മെ അസ്വസ്ഥമാക്കേണ്ടത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞ ഒരു വാക്കോ ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്ദർഭമോ അല്ല. 258 മാധ്യമ പ്രവർത്തകരെ അടച്ചിട്ട ഇന്ത്യൻ ജയിലുകളുടെ ചരിത്രം ഇവിടെയുണ്ട്. നമ്മൾ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലേയ്ക്ക് പോകുന്നതിനുമുമ്പ് മാധ്യമ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വായ മുടിക്കെട്ടി ഇന്ത്യയിൽ ജയിലടികൾക്കുള്ളിൽ 258 പത്ര പ്രവർത്തകരെ അടച്ചിട്ട കാലത്തെപ്പറ്റി നിശബ്ദത പാലിക്കാൻ കഴിയില്ല. അന്നാണ് 28 പത്രങ്ങളെ നിരോധിത ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. 1956-ലെ The Parliamentary Proceedings (Protection of Publication) Act അസാധുവാക്കിയത് ആ കാലത്താണ്. 1965-ലെ Press Council Act അസാധുവാക്കിയത് അന്നാണ്. മാധ്യമ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ കത്തിവെച്ചത് ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ഒരുപക്ഷേ അങ്ങേയ്ക്ക് ധൈര്യമായി, ആ കാലത്തെ ഇത്തരം ചെയ്തികളോടൊപ്പമായിരുന്നില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയും. ഏതായാലും ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അങ്ങയുടെ നിയോജകമണ്ഡലം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാലിക്കറ്റ് എയർപോർട്ടിൽ മാധ്യമ പ്രവർത്തകർക്ക് അങ്ങയുടെ പാർട്ടി കൊടുത്ത സ്വീകരണത്തിന്റെ സമീപഭൂതകാല ഓർമ്മയെങ്കിലും മാധ്യമ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മഹത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായി പ്രസംഗിക്കുന്ന സമയത്ത് അങ്ങയിൽ കടന്നുവരാതെ പോയല്ലോ എന്നോർത്ത് എനിക്ക് ദുഃഖമുണ്ട്. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെയറിന്റെ ആവർത്തിച്ചുള്ള അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച്, കുറച്ച് കൂടുതൽ സമയമെടുത്തത് ഈ വിഷയത്തിൽ അംഗങ്ങളെല്ലാം ഇടപെട്ടതുകൊണ്ടും അംഗങ്ങളുടെ ഇടപെടലിനെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടുമാണ്.

ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ : ബില്ലിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായമൊന്നുമില്ലാതെ പോയി.

ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്: സർ, ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് കൃത്യവും വ്യക്തവും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായി വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ അങ്ങ് ആ സമയത്ത് ഹാജരാകാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് നിർത്തുന്നു.

ശ്രീ. എം. വിൻസെന്റ്: സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ വീണ്ടും അതേ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് 2 (ബി) നമ്പർ അയയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ തികച്ചും അനാവശ്യവും ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് പ്രതികൂലവുമായിട്ടുള്ള ഒരു ബില്ലാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ Statement of Objects and Reasons-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, "Government have decided to bring uniformity in the retirement age of teachers of all the Universities in the State and to avoid the hardships caused to the students due to the retirement of teachers in the midst of academic year" എന്നാണ്. ജൂൺ 2-ന് റിട്ടയർ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു അധ്യാപകന് മാർച്ച് വരെ ആ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടി വരികയാണ്. Year system നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലത്താണ് ഈ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതെങ്കിൽ അതിനെ വളരെയധികം ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഇന്ന് സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റമാണ് എല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും കോളേജുകളിലും അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏപ്രിൽ മുതൽ ഒക്ടോബർ വരെയും ഒക്ടോബറിന് ശേഷം അടുത്ത മാർച്ച് വരെയുമാണ് ഈ സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റം നിലവിലുള്ളത്. അപ്പോൾ ജൂണിൽ റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് അടുത്ത മാർച്ച് വരെ സമയം നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നത്? teaching continuity നഷ്ടപ്പെടും, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അതുമൂലം ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാകും എന്നതാണ് ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്വാഭാവികമായും ഒരു സെമസ്റ്റർ കഴിഞ്ഞ് അടുത്ത സെമസ്റ്ററിലേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ വേറെ ടൈം ടേബിളും സിലബസുമാണ്. അപ്പോൾ ഒരു സെമസ്റ്ററിലേയ്ക്ക് മാത്രം ഇതിനെ പരിമിതപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രം മതിയാകും. അതുകൊണ്ട് അടുത്തുവരുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്കുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ നമുക്ക് തീർച്ചയായും സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനമായും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

6 മാസം എന്ന സെമസ്റ്റർതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ 5 മാസമേ നടക്കാറുള്ളൂ. ഒരു മാസം വെക്കേണ്ടതും മറ്റും കഴിഞ്ഞാൽ 5 മാസം. അഞ്ചും അഞ്ചും പത്ത് മാസം മാത്രമാണ് പഠനം നടക്കുന്നത്. ഈ നിലയ്ക്ക് സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റം നിലവിൽ വന്നതിനുശേഷവും വർഷം മുഴുവനും നീട്ടി നൽകുന്നത് ഒരിക്കലും ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സെമസ്റ്റർ അവസാനിക്കുന്ന ഒക്ടോബർ വരെ കാലാവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കാം. അങ്ങനെ രണ്ട് റിട്ടയർമെന്റ് പോയിന്റുകൾ വേണമെങ്കിൽ നമുക്ക് തീരുമാനിക്കാം. ഏപ്രിൽ മുതൽ ഒക്ടോബർ വരെ, ഒക്ടോബറിന് ശേഷം നവംബർ മുതൽ മാർച്ച് വരെ. ഇങ്ങനെ രണ്ട് റിട്ടയർമെന്റ് പോയിന്റുകൾ തീരുമാനിച്ചാൽ teaching continuity നഷ്ടപ്പെടാത്ത കാര്യത്തിൽ തീർച്ചയായും ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അടുത്തുവരുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് ഇത് സഹായകവുമാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും മൂന്ന് മാസമോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് മാസമോ മാത്രമേ ഒരു എക്സ്ടൻഷനായി അധ്യാപകർക്ക് നൽകേണ്ടി വരുന്നുള്ളൂ. ഈ നിലയ്ക്ക് അതിനെ മാറ്റി എടുക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്ക് പ്രധാനമായും ഇത് സംബന്ധിച്ച് പറയുവാനുള്ളത്.

അടുത്ത നിയമനം ലഭിക്കേണ്ട പുതിയ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് 8 മാസംവരെ നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. ഈ 8 മാസം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന സാമ്പത്തിക നഷ്ടം മാത്രമല്ല, സർവ്വീസിനിടയിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കേണ്ടുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട പല അവസരങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. പലർക്കും പ്രിൻസിപ്പലാകാനുള്ള ഒരു അവസരം, അല്ലെങ്കിൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഹെഡ് ആകാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. സീനിയോറിറ്റി നോക്കിയാണല്ലോ ഇതെല്ലാം തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നത്. ആ കാലാവധി കൂടി അവർക്ക് കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ലഭിക്കുമായിരുന്ന അവസരങ്ങൾകൂടി കവർന്നെടുക്കാൻ മാത്രമാണ് ഈ ബിൽ ഉപകരിക്കുന്നത് എന്നുമാത്രമാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. Year system നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു കാലത്ത് ഈ ബിൽ തന്നെ അപ്രസക്തമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കാനെന്ന പേരിൽ കൊണ്ടുവന്ന ഈ ബിൽ തീർച്ചയായും ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് ദ്രോഹകരമായിട്ടുള്ള ഒരു ബിൽ ആയി മാറും. അടുത്ത നിയമനം ലഭിക്കേണ്ട ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെ ഇത് വളരെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കും.

ഇതിനേക്കാൾ എന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് നടക്കുന്നത്, ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർമാരുടെ ഒരു യോഗം നേരിട്ട് വിളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് സർവ്വകലാശാല

വൈസ് ചാൻസലർമാരെ വിളിക്കാൻ പാടില്ലെന്നൊന്നും പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, കേരളത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ആയിരുന്ന ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് കേരള സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലറെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പോയിന്റ്മെന്റ് വാങ്ങി അങ്ങോട്ടുപോയി കണ്ട ചരിത്രം നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തുണ്ട്. ഇ.എം.എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ഔന്നത്യം ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾ കാണിക്കണമെന്നൊന്നും ഞാൻ നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ആ ചരിത്രം ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരികളെ ഒന്നോർമ്മിപ്പിക്കാൻ മാത്രമേ ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. വൈസ് ചാൻസലർമാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ ചാൻസലർക്ക് ഒരു റോളമില്ലേ; വൈസ് ചാൻസലർമാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചാൻസലറല്ലേ; ഇപ്പോൾ വിളിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണ്. കൃത്യസമയത്ത് പരീക്ഷ നടത്താൻ എന്തെങ്കിലുമൊരു തീരുമാനം സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുമുണ്ടോ; കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നാലാം സെമസ്റ്ററിന്റെ പരീക്ഷ നടന്നിട്ട് ഇന്നുവരെ റിസൾട്ട് വന്നിട്ടില്ല. അഞ്ചാം സെമസ്റ്ററിന്റെ റിസൾട്ടും വന്നിട്ടില്ല. അഞ്ചാം സെമസ്റ്ററിന്റെ റിസൾട്ട് വന്നാൽ മാത്രമേ ആറാം സെമസ്റ്ററിന്റെ അതായത് അവസാന സെമസ്റ്ററിന്റെ പരീക്ഷാഫലം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നാലാമത്തേയും അഞ്ചാമത്തേയും സെമസ്റ്ററിന്റെ റിസൾട്ട് വന്നിട്ടില്ല. ഒരു വർഷമായി റിസൾട്ട് വന്നിട്ടില്ല. മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊക്കെ നേരത്തേ റിസൾട്ട് വരുന്നു. ഫൈനൽ സെമസ്റ്ററിന്റെ റിസൾട്ട് വല്ലാതെ വൈകുമ്പോൾ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽപ്പോയി ഉപരിപഠനത്തിന് അഡ്മിഷൻ നേടേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റം കൊണ്ടുവന്നതുതന്നെ കൃത്യം മൂന്ന് വർഷത്തിനുള്ളിൽ പരീക്ഷ നടത്തി റിസൾട്ട് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ആ സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റം കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യംതന്നെ താളം തെറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മൂന്ന് വർഷംകൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കേണ്ട ഡിഗ്രി ഇന്ന് നാല് വർഷമായാലും പൂർത്തിയാകുന്നില്ല. രണ്ട് വർഷംകൊണ്ട് കഴിയേണ്ട പോസ്റ്റ് ഗ്രാജുവേഷൻ ഇന്ന് മൂന്ന് വർഷമായാലും പൂർത്തിയാകാത്ത ഒരു സാഹചര്യമാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഗുരുതരമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് മൗനം പാലിച്ചുകൊണ്ട്, ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതിന് പകരം ഇന്നത്തെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലാത്ത... സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റംകൂടി മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് പ്രസക്തി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.

സർവ്വകലാശാലകളിലെ നിയമനങ്ങളെല്ലാം പി.എസ്.സി.-ക്ക് വിട്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ യു.ഡി.എഫ്. സർക്കാരിന്റെ കാലത്ത് അസിസ്റ്റന്റ് നിയമനത്തിനും

ടൈപ്പിസ്റ്റ് നിയമനത്തിനും സ്പെഷ്യൽ റൂൾ ഉണ്ടാക്കിയാണ് ആ നിയമനങ്ങൾ നടത്തിയത്. എന്നാൽ സ്പെഷ്യൽ റൂൾ ഉണ്ടാക്കാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇന്ന് ഇരുനൂറോളം കാറ്റഗറികളിൽപ്പെട്ട അനേകായിരം തസ്തികകളിൽ പി.എസ്.സി.-ക്ക് നിയമനം നടത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരു സാഹചര്യം നിലനിൽക്കുകയാണ്. സ്പെഷ്യൽ റൂൾ ഉണ്ടാക്കി പി.എസ്.സി. വഴി നിയമനം നടത്തുന്നതിന് പകരം ഇന്ന് എല്ലാ സർവ്വകലാശാലകളിലും റിക്രൂട്ട്മെന്റ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സർവ്വകലാശാല ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇന്ന് റിക്രൂട്ട്മെന്റ് നടത്തുകയാണ്. ഇടതുപക്ഷ അനുഭാവികളെ കുത്തിനിറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് റൂൾ ഉണ്ടാക്കാതെ ക്രമവിരുദ്ധമായ റിക്രൂട്ട്മെന്റ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതൊക്കെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ബിൽ തീർച്ചയായും സെമസ്റ്റർ സിസ്റ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനഃക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാകും നല്ലത്.

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർവ്വകലാശാല അധ്യാപകരുടെയും മറ്റ് ജീവനക്കാരുടെയും സേവന വേതന കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അടിസ്ഥാനപരമായി നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ ലക്ഷ്യമിടുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല ഉൾപ്പെടെയുള്ള സർവ്വകലാശാലകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്ത് അതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന് സംസ്കൃത പഠനവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലമാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഭാരതത്തിന്റെ, ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ഭാഷ എന്നനിലയിൽ സംസ്കൃതത്തിന് കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം കൊടുക്കാനും അതിനെ കൂടുതൽ ജനകീയവൽക്കരിക്കാനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് ആരംഭിക്കേണ്ടത്. പക്ഷേ ഈ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഇതുവരെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്ന്, സാധാരണ സർവ്വകലാശാലയുടെ ദൈനംദിന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുപുറത്തേയ്ക്ക് പലപ്പോഴും വ്യതിചലിച്ചു പോകുന്നു എന്നുള്ളത് ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അതോടൊപ്പംതന്നെ സർവ്വകലാശാലകൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നാമമാത്രമായ പ്രവർത്തനങ്ങളായി, അതിന്റെ സൈഡിലൂടെ പോകുന്നതിനപ്പുറത്തേയ്ക്ക് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളെ ഗവേഷണ ആഭിമുഖ്യമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാക്കി വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾകൂടി സത്യത്തിൽ ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ആരംഭിക്കേണ്ടതല്ലേ; അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങേണ്ടതല്ലേ എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ സംശയം?

ശ്രീ. എം. വിൻസെന്റ്: സർ, അത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. റിസൾട്ട് വൈകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. കേരളത്തിൽ ഏകദേശം പതിനെട്ടോളം Autonomous college-കളുണ്ട്. അവരെല്ലാം കൃത്യമായി പരീക്ഷ നടത്തി റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. അവിടെ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോയി അഡ്മിഷൻ നേടുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിലുള്ള കോളേജുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ആ അവസരം നിഷേധിക്കുകയാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാതെ ഇതൊരു വലിയ കാര്യമായി കൊണ്ടുവന്നത് തീർച്ചയായും ഉചിതമല്ല. ഇത് സെമസ്റ്റർ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനഃക്രമീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഭാവിയിൽ വരുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികളെക്കൂടി പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന ഈ നിയമംതന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ മാറ്റണമെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ നിർത്തുന്നു.

1.00 PM]

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തപ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം നേടുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന I(എ) നമ്പർ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ കാലാവധി കഴിയുമ്പോൾ, അതിന്റെ കാലാവധി അനുസരിച്ച് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്താൻ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും നിലവിലുണ്ട്. ഇലക്ടറൽ റോൾ അടക്കം പൂർത്തിയായശേഷം അത് മറികടന്ന് ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവന്ന് ഈയൊരു മാറ്റം വരുത്തിയതിന്റെ കാര്യമെന്താണ്? സത്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിന് അതിതമായി നാം കാണുകയും, ആ രീതിയിൽ ഘടനയിൽ മാറ്റംവരുത്താതെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകേണ്ട ബാധ്യത തുടർന്നുവരുന്ന എല്ലാ ഗവൺമെന്റുകൾക്കും ഉണ്ട്. 1974-നു ശേഷം, ഈ ആക്ട് നിലവിലുള്ള കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്ന ആദ്യത്തെ ബില്ലാണ്. എന്തിനാണ് ഈ മാറ്റം വരുത്തിയത്, ഇതിൽ വന്ന കാര്യമെന്താണ്? ഗവൺമെന്റ് കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പാൾമാരിൽ നിന്നുള്ള ക്വാട്ട നിശ്ചയിച്ചശേഷം, എയ്ഡഡ് കോളേജുകൾക്കും അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജുകൾക്കും പ്രാതിനിധ്യം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വിരോധാഭാസം, അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജിലെ പ്രതിനിധിക്ക് സെനറ്റിൽ അംഗമാകാം സിൻഡിക്കേറ്റിൽ

അംഗമാകാൻ പാടില്ല. എം.എൽ.എ. ആയാൽ മന്ത്രിയാകാൻ യോഗ്യനല്ലേ? ഇതിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിന്റെ കാര്യമെന്താണ്? അതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? ഈ രീതിയിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയാൽ അതിൽ നിഷ്പക്ഷമായിട്ടുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടാകും. അതിനുപകരം തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഒരു സിൻഡിക്കേറ്റ് വരണമെന്ന ലക്ഷ്യമല്ലേ ഇതിനു പിന്നിലുള്ളതെന്ന് വളരെ നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന പ്രൊഫസർ, വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയായ അങ്ങയോട് ഞാൻ ചോദിക്കുകയാണ്. സത്യത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് അങ്ങ് ഒരുപാട് ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാകാം, പക്ഷെ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു പാർട്ടി തീരുമാനം വന്നാൽ ആ തീരുമാനത്തിന് പുറകെ പോകേണ്ട ഗതികേട് അങ്ങയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതിൽ ഞാൻ ഖേദിക്കുകയാണ്. അങ്ങ് വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളാണ്. പക്ഷെ പ്രൊഫസറായ അങ്ങയുടെ കൈകൊണ്ടു തന്നെ ഇതിന്റെ അറവ് നടക്കുന്നുവെന്ന് കാണുന്നതിൽ വല്ലാത്ത സങ്കടമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത്, യൂണിവേഴ്സിറ്റി രംഗത്ത് പുതിയ കോഴ്സുകളെക്കുറിച്ച്, ടെക്നോളജിയെക്കുറിച്ച്, കാഴ്ചപ്പാടിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ട സമയമാണിത്. ലോകം ഇന്ന് നാനോ ടെക്നോളജിയിലും അതുപോലെ തന്നെ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് പുതിയൊരു കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, നമ്മൾ പഴയ കാലഘട്ടത്തിലുള്ള സിലബസിൽ ഇപ്പോഴും നോട്ട് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയാണ്. അദ്ധ്യാപകൻ പണ്ട് തയ്യാറാക്കിയ നോട്ട് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു, അത് കുട്ടികൾ എഴുതിയെടുത്ത് പഠിക്കുന്നു, പരീക്ഷ എഴുതുന്നു, ക്വാളിഫൈഡാകുന്നു, വീണ്ടും പഠിപ്പിക്കുന്നു, എന്താണ് ഇതുമതിയോ? പുതിയ മാറ്റങ്ങൾ നമുക്ക് വേണ്ടേ? പുതിയ ടെക്നോളജി നമ്മൾ അഡോപ്റ്റ് ചെയ്യേണ്ടേ? നമ്മുടെ കോഴ്സുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടേ? പണ്ടു പഠിപ്പിച്ച അതേ കോഴ്സുകൾ ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു, അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജുകളിലാണ് ന്യൂജെൻ കോഴ്സുകളുള്ളത്. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഗവൺമെന്റ് കോളേജുകളിലോ എയ്ഡഡ് കോളേജുകളിലോ ന്യൂജെൻ കോഴ്സുകളില്ല. ഇതിന് മാറ്റം വരുത്തിക്കൂടേ? നമ്മൾ ഇങ്ങനെ കോടാനുകോടി രൂപ ചെലവഴിക്കുന്നു, വരുന്ന പ്രോഡക്ട് ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ചവറുകളായി മാറുന്നു. എന്തുകാര്യം? മാറ്റി ചിന്തിക്കണം. യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലെ സെനറ്റിൽ ഒരാൾ അങ്ങോട്ടും ഒരാൾ ഇങ്ങോട്ടും, യു.ഡി.എഫ്. ഭരിക്കുന്ന സമയത്ത് ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിലിൽ 9 അംഗങ്ങളിൽ 5 അംഗങ്ങളും ഇടതുപക്ഷക്കാരായിരുന്നു. അന്ന് യു.ഡി.എഫ്. തീരുമാനിച്ചത് ഇടതുപക്ഷക്കാർ വന്നോട്ടെ, ഒരു കഴപ്പുവുമില്ല. കേപ്പബിളായ ആളുകളാണ്, വിക്ഷണമുള്ള ആളുകളാണ്, കാഴ്ചപ്പാടുള്ളവരാണ്. ഇപ്പോൾ 9 ആളുകളേയും നിങ്ങൾ മാറ്റി, 9 അംഗങ്ങളും ഇടതുപക്ഷത്തിന്റെ

ആശ്കാരാണ്, കഴുപ്പമില്ല ആയിക്കോട്ടെ, എല്ലാപേരും ഒരുപോലെ കാഴ്ചപ്പാടുള്ള ആശ്കാരായിരിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. പക്ഷെ ഇതിലൊന്നും നമ്മൾ രാഷ്ട്രീയം കാണരുത്. രാഷ്ട്രീയത്തിന് അതീതമായ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം എന്നു പറയുന്നത്, പ്രാപ്തമായ, യോഗ്യമായ, കേപ്പബിളായ, കോംപിറ്റന്റായ, മത്സരക്ഷമതയുള്ള ഒരു പുതിയ തലമുറയെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് നമ്മുടെ കോൺട്രിബ്യൂഷൻ പൂർത്തിയാകുന്നത്. പുതിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബില്ലിൽ അങ്ങ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഇതിൽ പറയുന്നത്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഐ.ടി. രംഗത്തുനിന്ന് പ്രൊഫഷണലായിട്ടുള്ള ആളുകളില്ല, പ്രിൻസിപ്പാൾമാരുടെ ക്വാട്ടയിൽ കുറച്ച് കൂടുതൽ കാണുന്നു എന്നൊക്കെയാണ്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഒരാളെ ഐ.ടി. രംഗത്ത് നിന്ന് നോമിനേറ്റ് ചെയ്തതല്ലേ? ഇപ്പോഴും ആ ഒന്നു തന്നെയല്ലേ വരുന്നത്? എന്താണ് അതിൽ മാറ്റം. മാനേജർമാരുടെ തസ്തികയിൽ നേരത്തെ നാല് പേർ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ഒരാളായി ചുരുക്കി, അതാണ് വരുന്ന മാറ്റം. എന്താണ് കാരണം. മാനേജർമാരുടെ തസ്തികയിൽ ആളുകൾ വന്നാൽ സ്വാഭാവികമായും യു.ഡി.എഫ്.-ന്റെ ആശ്കാർ വരും, ഇലക്ടറൽ റോൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അതല്ലേ സത്യം? ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ മനസ്സ് പറയുന്നുണ്ട്, പുറത്ത് പറയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതാണ് സത്യം, ആ സത്യം അംഗീകരിക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റുകയില്ലല്ലോ? മാഷിനോട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് അങ്ങ് വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് അക്കാഡമിക്കായിട്ടുള്ള വളരെ പ്രാപ്തമായ ഒരു സമൂഹത്തെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിന് പുതിയ കോഴ്സുകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും വിവിധ സമയത്ത് വിവിധ കോഴ്സുകളിൽ ഒരേ സിലബസ് പഠിപ്പിച്ചിട്ട്, ഒരേ സമയത്ത് പരീക്ഷ നടത്തി, പരസ്പരം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഹയർ സ്റ്റഡീസിന് പോകാനുള്ള, വിദേശങ്ങളിൽ പഠിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാമുഖ്യം കൊടുത്തു കൊണ്ടും പരിഗണന കൊടുത്തുകൊണ്ടും നടപ്പാക്കാൻ അങ്ങ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ കോഴ്സുകൾ പരിഷ്കരിക്കുകയും പുനഃപരിശോധന നടത്തുകയും ചെയ്യണം. എയ്ഡഡ് കോളേജുകളിലും, ഗവൺമെന്റ് കോളേജുകളിലും പണം ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ട് അതേ കോഴ്സുകൾ നടത്തുന്നതിനു പകരം പുതിയ കോഴ്സുകൾ ഇതിനു പകരമായി കൊണ്ടുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കണം. സാമ്പത്തികമായി നഷ്ടമില്ല, മറ്റു തടസ്സങ്ങളില്ല, എന്തുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചുകൂടാ? ഇപ്പോൾ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് എന്ന പുതിയ ടെക്നോളജിയിലേയ്ക്ക് ലോകരാജ്യങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ആർസ് ആന്റ് സയൻസ് കോളേജിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന

കൺവെൻഷണലായിട്ടുള്ള കോഴ്സുകൾ പഠിച്ച് പുറത്തു വരുമ്പോൾ ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ചവറുകളായി, ഏതെങ്കിലും സെയിൽസ് മാൻമാരായി പോകുന്ന അവസ്ഥയിലേയ്ക്കും ഇത്തരം കേപ്പബിലിറ്റി ആളുകളെ പുറത്ത് നിന്നും കൊണ്ടു വരുന്ന അവസ്ഥയിലേക്കും എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇത്തരം ഭേദഗതികൾക്കുപുറത്ത് ന്യൂജെൻ കോഴ്സുകൾ കൊണ്ടുവന്ന് നിലവിലുള്ള എയ്ഡഡ്, ഗവൺമെന്റ് കോളേജുകളിലുള്ള കോഴ്സുകൾക്ക് പകരം നടപ്പിലാക്കി നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പ്രാപ്തരാക്കിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോട് പറയാനുള്ളത്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് ആർട്സ് ആന്റ് സയൻസ് കോളേജുകളിൽ ക്യാമ്പസ് പ്ലെയ്സ്മെന്റ് നടക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ബി.ടെക് അല്ലെങ്കിൽ പ്രൊഫഷണൽ കോഴ്സിന് പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് വേണ്ടത്ര പ്ലെയ്സ്മെന്റ് നടക്കാത്തത് കോംപിറ്റന്റായിട്ടുള്ള കുട്ടികളെ കിട്ടാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. കാരണം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായാലും ലാബ് സംവിധാനത്തിലേയ്ക്കായിരുന്നാലും അവരുടെ മത്സരക്ഷമത സംബന്ധിച്ചായാലും വേണ്ടത്ര കേപ്പബിലിറ്റി ആളുകളെ ഒരാളും പുതുതായി ഒരു സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കും പ്ലെയ്സ്മെന്റ് നടത്തുകയില്ല. അങ്ങനെ പ്ലെയ്സ്മെന്റ് നടത്തണമെങ്കിൽ പ്രാപ്തമായ രീതിയിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുവരണം. അതിനുള്ള സംവിധാനം നമുക്കുണ്ടെങ്കിലും അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ: ഇവിടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് വളരെ തീവ്രമായ പ്രശ്നമാണുള്ളത്. നമ്മൾ ഏത് മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞാലും പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകനും പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയും തമ്മിലുള്ള വിവരത്തിന് വ്യത്യാസമുണ്ട്. പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥി പുതിയ ജനറേഷനിൽ വളർന്നു വന്നതാണ്. പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകൻ അവർ പഠിപ്പിച്ച കാലത്തെ ഒരു തലമുറയിൽ നിൽക്കുകയാണ്, എന്നു പറഞ്ഞാൽ പത്തോ ഇരുപത്തിയഞ്ചോ വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന വിവരങ്ങളുടെകൂടി അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ അധ്യാപകന് പുതിയ ജനറേഷനെ പഠിപ്പിക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഒരു അപ്ഗ്രേഡേഷനും നടക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന പ്രശ്നം. ആ അപ്ഗ്രേഡേഷൻ നടക്കാതിരുന്നതോളം കാലം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സത്വർണ്ണം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിലേയ്ക്ക് എത്തുകയില്ല. അവിടെയാണ് പ്രധാന പ്രശ്നം.

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: അങ്ങ് പറഞ്ഞത് നൂറ് ശതമാനവും ശരിയാണ്. കാരണം, അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ്, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ യജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഏറ്റവും മോശമായ ടച്ച് സ്ക്രീൻ സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷം

സ്കൂളിലെ അധ്യാപകൻ പോയി പറയുകയാണ് 'ഇതൊന്ന് ഓൺചെയ്തു തരൂ, ആരെങ്കിലും അറിയുന്നവർ ഉണ്ടോ' എന്ന്. ഒരു കുട്ടി ഓടി വന്ന് ഓൺ ചെയ്തുകൊടുത്തു, നടന്ന സംഭവമാണ്. ഞാൻ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പരിശോധന നടത്തി, ഓരോ കുട്ടിയെയും ഇന്ററാക്ട് ചെയ്തപ്പോൾ കമ്പ്യൂട്ടർ ഓപ്പറേറ്റ് ചെയ്യാൻ പഠിച്ച എത്ര കുട്ടികളുണ്ടെന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഒന്നു രണ്ട് കുട്ടികൾ കൈപൊക്കി, 'മോൻ എവിടെനിന്നാണ് പഠിച്ചത്' എന്ന് ചോദിച്ചു. 'എന്റെ വീട്ടിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ ഉണ്ട്, അവിടെ നിന്ന് പഠിച്ചതാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞു. 'ഇവിടെ നിന്നും പഠിച്ചവർ ആരുമില്ലേ' എന്നു ചോദിച്ചു. കമ്പ്യൂട്ടർ വാങ്ങി നാലാമത്തെ അടിയോടുകൂടി അത് ലോക്കായി വർക്ക് ചെയ്യാപ്പിലിട്ടു, പലർക്കും കഴിയുന്നില്ല. സത്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി, ഈ യജ്ഞവും മാറ്റവുമൊക്കെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അപഗ്രന്ഥേഷൻ നിർബന്ധമാണ്. അവരെ പഠിപ്പിക്കലും, താൽപ്പര്യത്തോടെ കൊണ്ടുവരലും അത്യാവശ്യമാണ്. ഞാൻ വളരെ സങ്കടത്തോടുകൂടി പറയുകയാണ്, മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ കഴിഞ്ഞ ഡി.ഡി.സി.യിൽ ഞങ്ങൾ എം.എൽ.എ.-മാർ ഇറങ്ങിപ്പോയി, എന്താണ് കാര്യമെന്ന് അറിയാമോ? സ്കൂളുകൾ തുറക്കാൻ പോകുകയാണ്, ഞങ്ങൾ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ യജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായി നടത്തുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാൻ പോകുന്ന സമയത്ത് അവിടത്തെ ഡി.ഡി. ഇല്ല, ഇത് എന്താണ്? ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇല്ല, പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഇരുന്നിട്ട് കാര്യമെന്താണെന്നാണ് കളക്ടർ ചോദിച്ചത്. ചർച്ച ചെയ്യാൻ ആളില്ല, ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഇതിൽ താൽപ്പര്യമുള്ളവർ ഇല്ല, മാഷിന് വിദ്യാഭ്യാസ നയം മാറ്റണമെന്ന് താൽപ്പര്യമുണ്ട്, പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? ഇതിനനുസരിച്ച് എല്ലാം മാറ്റാൻ കഴിയുമോ? ഞാൻ എന്റെ തിരൂർ മണ്ഡലത്തിലെ 99 സ്കൂളുകളിൽ ലാംഗ്വേജ് ലാബ് സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തി. ദൈവാന്തഗ്രഹം കൊണ്ട് അടുത്തദിവസം ഞാൻ പരിശോധനയ്ക്ക് ചെന്നപ്പോൾ അത് അങ്ങനെതന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. ഇതുകൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനമാണുള്ളത്, നമ്മൾ ടച്ച് സ്ക്രീൻ മുതൽ എല്ലാ സംവിധാനങ്ങളുമൊരുക്കി, ഇതിനനുസരിച്ച് മൈന്റ് സെറ്റ് മാരാത്തിടത്തോളം ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഇപ്പോൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പല സംഗതികളും നേരിട്ട് പോയി പറഞ്ഞിട്ടും പഠിപ്പിച്ചിട്ടും പഠിക്കാത്തത് ആരാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രൊഫസറോട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നമ്മുടെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റിലും സിൻഡിക്കേറ്റിലുമുള്ള അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിലുള്ള മാറ്റം എന്നതിനപ്പുറം ഈ സമൂഹത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് മറ്റ് വിദേശ രാജ്യങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന പുതിയ ടെക്നോളജി..

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: സർ, മറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നടക്കുന്ന, പ്രത്യേകിച്ച് അദ്ധ്യാപകരുടെ ഗുണനിലവാരത്തെപ്പറ്റിയൊക്കെയാണ് അങ്ങ് സംസാരിക്കുന്നത്. വിദേശ സർവ്വകലാശാലകളിൽ അദ്ധ്യാപകരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ വിലയിരുത്തുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ധ്യാപകരുടെ മേന്മ മെച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്ന സാഹചര്യം സാർവ്വലൗകികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന വിവരം അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: തീർച്ചയായും അത് ഞാൻ ആദ്യം തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചു. പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന അദ്ധ്യാപകർ തയ്യാറാക്കിയ നോട്ട് തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും കട്ടികൾ പഠിക്കുന്നത്. ആ നോട്ട് പ്രിന്റ് ചെയ്ത് ഗൈഡായി വിൽക്കുകയാണ്. ആ ഗൈഡ് വായിച്ച് കട്ടികൾ പരീക്ഷ എഴുതുന്നു. അങ്ങ് അതിൽനിന്നും ഒഴിവാണെന്ന് ഞാൻ പറയുകയാണ്. അങ്ങ് പ്രൊഫസറായിരുന്ന ആളാണ്, അത് പറയാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. ഇത്തരം വേദിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ ഭരണാധികാരികൾക്ക് മാറ്റത്തിനുവേണ്ടി തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞപോലെ അപ്ഗ്രേഡേഷൻ നടത്തണം. അങ്ങനെ വന്നാൽ മാത്രമേ പുതിയ ജനറേഷൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവഴിക്കുകയാണ്, അതിന് പ്രയോജനം കിട്ടണമെങ്കിൽ ഇത്തരമൊരു മാറ്റം വേണം. സെനറ്റിലും സിൻഡിക്കേറ്റിലുമല്ല, കാതലായ മാറ്റം വരേണ്ടത് പഠിക്കുന്ന രംഗത്ത്, പഠിപ്പിക്കുന്ന രംഗത്ത്, ഗ്രഹിക്കുന്ന രംഗത്ത്, പ്രാക്ടിക്കലായി അത് ഇംപ്ലിമെന്റ് ചെയ്യുന്ന രംഗത്ത്, കട്ടികളെ പുതിയ ജനറേഷനിലേയ്ക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ, ന്യൂജെൻ കോഴ്സുകൾ ആരംഭിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, അങ്ങ് അദ്ധ്യാപകർ കാലത്തിനനുസരിച്ച് മാറാത്തവരാണെന്നൊക്കെ കറേ നേരമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് ശരിയല്ല. മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന അദ്ധ്യാപകരും കാലത്തിന്റെ മാറ്റം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ആളുകൾ തന്നെയാണ്. അങ്ങനെയല്ലാത്തവരല്ല, ചെറിയൊരു ന്യൂനപക്ഷം ഒരു പക്ഷെ, ആ സാഹചര്യത്തോട് പൊരുത്തപ്പെടാനായിട്ട് വൈമുഖ്യം കാണിക്കുന്നവരും അതിന് സമയമെടുക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് പൊതുവായി അദ്ധ്യാപകർ അങ്ങനെയാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. കാരണം മികച്ച അദ്ധ്യാപകർ ഒട്ടേറെയുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. പ്രത്യേകിച്ച് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത്, ഞാനൊരു അദ്ധ്യാപകനെന്ന നിലയ്ക്ക് പറയുന്നതല്ല, എന്നെ പഠിപ്പിച്ച അദ്ധ്യാപകരുണ്ട്, കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖരായ അദ്ധ്യാപകരുടെ ശിഷ്യനാകാൻ

കഴിഞ്ഞയാളാണ് ഞാൻ. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ പറയുന്നത് ശരിയല്ല. അദ്ധ്യാപകർ കറേക്കുടി അപ്ഡേറ്റാക്കേണ്ടതണ്ട്, തീർച്ചയായും അതൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അതിനൊരു ജനറലൈസേഷൻ പാടില്ല.

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: സർ, അദ്ധ്യാപകനായ അങ്ങയോട് ഞാൻ പറയുകയാണ്, എല്ലാ അദ്ധ്യാപകരെയും കുറിച്ചല്ല പറഞ്ഞത്, അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യാത്ത അദ്ധ്യാപകരെന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ പഠിപ്പിച്ചവരും ഗുരുനാഥന്മാർ ഇല്ലാത്തവരുമായ ഒരാളും ഈ നാട്ടിലോ ലോകത്തോ ഉണ്ടാകില്ല. എല്ലാവരെയുമല്ല പറഞ്ഞത്. അനുഭവമുണ്ടായപ്പോൾ അതിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രൊഫസറോട് ഞാൻ നേരിട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത് മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തോടൊപ്പം ചലിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർ ഇതിൽ നിന്നും ഒഴിവാണ്. മാനുഷവൈകാരികയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ സൂചിപ്പിച്ചതും അതാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിക്കും അതറിയാം. തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങ് എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം. ഒരിക്കലും എല്ലാ അദ്ധ്യാപകരെയും കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടില്ല, പറയുകയുമില്ല. ഞാനും ഗുരുനാഥരെ ബഹുമാനിക്കുന്നയാളാണ്. അങ്ങും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നന്നായി ചെയ്യുന്നയാളാണ്. ഞാൻ അംഗീകരിച്ചു.

പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണൻ: സർ, 'തിയറി ഓഫ് റെവല്യൂഷൻ' ഡാർവിന്റെ പരിണാമ സിദ്ധാന്തം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ അത് സകല മതങ്ങളും അനുയായികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അശാസ്ത്രീയ രീതിക്കെതിരെയുള്ളതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വരുമ്പോൾ സാമൂഹികമായ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാമെന്നല്ലാതെ യഥാർത്ഥ സത്യം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും സമൂഹം സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്ന യഥാർത്ഥ്യം അങ്ങ് അംഗീകരിക്കുമോ?

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: സർ, അതുതന്നെയാണ് പറഞ്ഞത്. അത്തരം കോഴ്സുകളെക്കുറിച്ചും, അത്തരം കാര്യങ്ങൾ മാറി, നാനോ ടെക്നോളജിയും, പുതിയ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസും, ആർട്ടിഫിഷ്യൽ റോബോട്ടിന്റെയുമൊക്കെ കാലഘട്ടം വരുന്നത് ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പുതിയ ജനറേഷനെ പഠിപ്പിക്കണം. ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന കോഴ്സുകളിൽ അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജുകളിൽ മാത്രമാണ് ന്യൂജെൻ കോഴ്സുകളുള്ളത്. പഴയ കൺവൻഷണലായിട്ടുള്ള കോഴ്സുകളുള്ള

ഗവൺമെന്റ് കോളേജിലും എയ്ഡഡ് കോളേജിലും അത് മാറ്റി പുതിയ ന്യൂജെൻ കോളേജുകൾ ഇതേ ചെലവ് ഉപയോഗിച്ച് കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ: സർ, സർവ്വകലാശാലാ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചാണ്ല്ലോ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ കോളേജ് അദ്ധ്യാപകർ വലിയ രീതിയിൽ പരിഷ്കരണത്തിന് വിധേയമാകേണ്ടവരാണ്. ഡോ. എൻ. ജയരാജ് പറഞ്ഞതിനോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ല. ഇപ്പോഴും ഒരു വലിയ ശതമാനം വേണ്ടത്ര അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യാതെ, വേണ്ടത്ര പഠിപ്പിക്കാത്ത രീതിയുണ്ട്. ചിലയിടത്ത് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അടുത്തുള്ള ക്വാർട്ടേഴ്സിലെ അദ്ധ്യാപകനായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ആദ്യം വന്ന് പഞ്ച് ചെയ്ത് പോകും അതുകഴിഞ്ഞ് വൈകുന്നേരവും വളരെ ലേറ്റായി വന്ന് പഞ്ച് ചെയ്ത് പോകും. പഞ്ചിംഗ് സിസ്റ്റത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ വളരെ സിസ്റ്റമാറ്റിക്കായി അവിടെ അദ്ധ്യാപകനുണ്ട്, പക്ഷെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? വളരെ കൃത്യമായി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരെ നമ്മൾ മോണിറ്റർ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ ഒരു സിസ്റ്റം ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷനകത്തും കൊണ്ടുവരണം. ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷന് ഇപ്പോഴും കറേ ന്യൂനതകളുണ്ട്. വേണ്ടത്ര പഠിപ്പിക്കാത്ത രീതി ഇപ്പോഴും കോളേജ് അദ്ധ്യാപകർക്കിടയിലുണ്ട്. അതിനെക്കൂടി സിസ്റ്റമാറ്റിക്കായി ഗവൺമെന്റ് അഡ്രസ് ചെയ്യണം. എന്നാൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷന്റെ ക്വാളിറ്റി മെച്ചപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇപ്പോഴും കോളേജ് അദ്ധ്യാപകർ വലിയ ശതമാനംതന്നെ പഠിപ്പിക്കാത്ത സിസ്റ്റം ക്യാമ്പസിനകത്തുണ്ട് എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പിച്ച് പറയാൻ കഴിയും.

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: സർ, അതുതന്നെയാണ് ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും ചർച്ച ചെയ്യുന്നതും.

പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണൻ : ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ പറഞ്ഞ പ്രശ്നം ക്രെഡിബിലിറ്റിയുടെ പ്രശ്നമാണ്. അദ്ധ്യാപകൻ, അതിലെ വിശ്വാസ്യതയുടെ പ്രശ്നം. അത് ലോകം മുഴുവൻ ഇപ്പോൾ പുതുതായിവന്ന പ്രശ്നം crisis of credibility ആണ്. വിശ്വാസ്യതയുടെ ഒരുജാതി പ്രതിസന്ധി. ആരെയാണ് വിശ്വസിക്കുക. ആ പ്രശ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, അദ്ധ്യാപകരിൽ വിശ്വാസ്യതയുള്ളവരുണ്ട്, തീരെ ക്ലാസ്സിൽ പോകാത്തവരുണ്ട്. അവനവന്റെ കാര്യം നോക്കുന്ന കുട്ടികളുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് പുതിയ സാധ്യതകൾ വന്നു. ഒരുപക്ഷേ അദ്ധ്യാപകനില്ലാതെ കുട്ടികൾക്ക് റാങ്ക് വാങ്ങാവുന്ന അവസരം നമ്മുടെ സാങ്കേതിക വിദ്യ അവർക്ക് കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകരുടെ പ്രസക്തി പലപ്പോഴും പതുക്കെപ്പതുക്കെ കുറഞ്ഞുപോകുകയാണ് എന്നുള്ള കാര്യംകൂടി നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം.

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, ക്ലാസ്സിൽ നോട്ട് കൊണ്ടുവന്ന് വായിക്കുന്നതല്ല അദ്ധ്യാപകന്റെ ചുമതല. കുട്ടിയെ മോട്ടിവേറ്റ് ചെയ്യുകയെന്നതാകണം. ആ ഒരു ജോലി അദ്ധ്യാപകൻ കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നുണ്ടോയെന്നതാണ് പ്രശ്നം.

ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ: സർ, അദ്ധ്യാപകർക്ക് കിട്ടുന്ന ബെനിഫിറ്റ്സ് വലുതാണ്. അവരുടെ സാലറി എത്രയാണ്, യു.ജി.സി. പാക്കേജ് എന്താണ്? അവർ ഈ വാങ്ങിക്കുന്ന സാലറി മോണിറ്റർ ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ? അതിന് അവർ വർക്ക് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലായെന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. ഇവിടെ crisis of credibility എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഒരു ഫാക്ടാണ്, കോളേജ് അദ്ധ്യാപകരുടെ ഭാഗത്ത് നല്ല രീതിയിലുള്ള മൂല്യചൂതിയുണ്ട്. വേണ്ടത്ര പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നല്ല നിലയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരുമുണ്ട്. മോട്ടിവേഷൻ വേണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം പറഞ്ഞു., ശരി. ആളുകൾ മോട്ടിവേറ്റ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? മോട്ടിവേറ്റ് ചെയ്യാൻപോലും പലരും തയ്യാറാകുന്നില്ല. കൃത്യമായി വന്ന് പഞ്ച് ചെയ്ത് പോകുക, ശമ്പളം വാങ്ങിക്കുക. ഈ സിസ്റ്റം മോണിറ്റർ ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷനകത്ത് വലിയൊരു ക്രൈസിസ് രൂപപ്പെടുമെന്ന അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്.

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: ഇതിന്റെയൊക്കെ പ്രശ്നമെന്തെന്നുവെച്ചാൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളും പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരും തമ്മിലുള്ള ജനറേഷൻ ഗ്യാപ്പ് വളരെ വലുതാണ്. അത് വല്ലാതെ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മുമ്പുള്ളതിനെക്കാളും ജനറേഷൻ ഗ്യാപ്പ് കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല അദ്ധ്യാപകരെക്കൂടി evaluate ചെയ്യാനും അവർക്ക് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനും കേപ്പബിളിറ്റിയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ, കൂടുതൽ പഠിക്കുകയും ധാരാളം ഇൻഫർമേഷനുകൾ കളക്ട് ചെയ്യാനുമുള്ള സോഴ്സുകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ധ്യാപകരോട് ചോദിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കമ്പ്യൂട്ടറിനോട് ചോദിച്ച് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണ് കുട്ടി ക്ലാസിൽ പോകുന്നത്. അപ്പോൾ അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യാത്ത അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാൻ കഴിയാതെ കഴങ്ങുന്ന അവസ്ഥയുണ്ട്. പക്ഷേ അതൊക്കെ പറയുമ്പോൾ അദ്ധ്യാപകരെ ചെറുതായി കാണുകയോ അങ്ങനെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഇൻഫീരിയോറിറ്റി കോംപ്ലക്സ് ആർക്കുമുണ്ടാകരുത്. വസ്തുതയെ വസ്തുതയായിത്തന്നെ കണ്ടുകൊണ്ട് മാറ്റങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാ സമൂഹത്തിലും ഒറ്റക്കെട്ടായി ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ട് എല്ലാത്തിനും അതീതമായി കുട്ടികളുടെ ഭാവിയേയും പുതിയ ജനറേഷനേയും അഡ്രസ് ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സമീപനമാണ് സൈനറ്റിലും സിൻഡിക്കേറ്റിലും അംഗത്തിന്റെ എണ്ണത്തിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നമ്മുടെ താൽപ്പര്യത്തിൽ വരുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ താൽപ്പര്യം വേണ്ടതെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. അനൂപ് ജേക്കബിനുവേണ്ടി ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ: സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ വീണ്ടും അതേ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതി 2(ബി) നമ്പർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരും ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനായിട്ട് കാണുന്നില്ല. ഒരു പ്രൊഫസറും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ വളരെയധികം കാഴ്ചപ്പാടുമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ നമ്മളെല്ലാവരും കാണുന്നത്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ബിൽ ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം താൽപ്പര്യപ്രകാരം കൊണ്ടുവന്നതാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കാരണം കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ എന്നാണ് അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്തിനാണ് ഇപ്പോൾ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നത്; 1974-ൽ കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു ആക്ട് പാസ്സാക്കിയതിനുശേഷം ഇതുവരെ ഒരു മാറ്റവുമില്ലാതെ പോകുകയായിരുന്നു. കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് മാറ്റം വേണം. പക്ഷെ ഇത് സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റുമെല്ലാം രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് അത്രയധികം രാഷ്ട്രീയവൽക്കരണം വേണമോ; നമ്മൾ ആലോചിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ നിയമസഭയിൽ പ്രതിപക്ഷമില്ലെങ്കിൽ എന്താകും അവസ്ഥ; ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നതിനുശേഷം ഒട്ടനവധി ബില്ലുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. ഒട്ടനവധി ദോഷഫലങ്ങൾ പല ബില്ലുകൾ കൊണ്ടുവന്നതുമൂലം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും എണ്ണം കുറച്ചതുമൂലം എന്ത് നേട്ടമാണ് സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്; ഒരു നേട്ടവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. കാലാവധി പൂർത്തിയായപ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിനുപകരം ഒരു ഓർഡിനൻസ് കൊണ്ടുവന്ന് തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സ്റ്റേ ചെയ്തുകൊണ്ട് പതിമൂന്നുപേരെ സിൻഡിക്കേറ്റിലേയ്ക്ക് നോമിനേറ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ട് ഏകപക്ഷീയമായി കുറച്ചുപേർക്ക് സെനറ്റിലേയ്ക്കും സിൻഡിക്കേറ്റിലേയ്ക്കും കടന്നുവരാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം സർവ്വകലാശാലയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. ഒരിക്കലും സർവ്വകലാശാലകളെ രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കാൻ പാടില്ല. അവിടെ രാഷ്ട്രീയമില്ലാത്ത കാഴ്ചപ്പാട് വേണം. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ കാലാകാലങ്ങളിൽ വന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഒട്ടനവധിയുണ്ട്. ഓരോ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിമാർ വരുമ്പോഴും അവരവരുടെ കാഴ്ചപ്പാടിനനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകും. ബഹുമാനപ്പെട്ട

മന്ത്രി ചുമതലയേറ്റതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രൊഫസർ കൂടിയായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനനുസരിച്ച് ഒട്ടനവധി മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. നല്ല മാറ്റങ്ങളെ ഞങ്ങളെല്ലാവരും സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്. പക്ഷെ ഇന്നിവിടെ ഈ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താൽപ്പര്യമനുസരിച്ചല്ലെന്നുള്ളത് ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള ആളുകൾക്കും അദ്ദേഹത്തിനുമറിയാം. രാഷ്ട്രീയവൽക്കരിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ വളരെ വലുതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ തുറന്നുവിടണം. വൈസ് ചാൻസലർമാരെയും പ്രൊ-വൈസ് ചാൻസലർമാരെയും നിയമിക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയം നോക്കാൻ പാടില്ല. ആ രംഗത്ത് വിദഗ്ദ്ധരായ ആളുകളെ മാത്രമേ ഈ മേഖലയിൽ നിയമിക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ: സർ, വി.സി.-മാരെയും മറ്റും തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയം പാടില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഏതായാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട വി. പി. സജീന്ദ്രനും ആ പക്ഷമാണ്. പക്ഷെ കഴിഞ്ഞ യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്താണ് കാസർഗോഡ് ലോകസഭാ മണ്ഡലത്തിലെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായിരുന്ന ഡോ. ഖാദർ മാങ്ങാടിനെ കണ്ണൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വി.സി. ആയി നിയമിച്ചത്. അത് താങ്കളുടെ ശ്രദ്ധയിലുണ്ടോ?

ശ്രീ. ടി. വി. ഇബ്രാഹിം: സർ, ഡോ. ഖാദർ മാങ്ങാട് ഒരു കോളേജ് പ്രൊഫസർ ആയിരുന്നുവെന്നുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെ വിസ്മയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ രീതിയിൽ സംസാരിക്കുന്നത്. അതേസമയം മുൻ സർവ്വകലാശാല വി.സി. ആയിരുന്ന ഡോ. ജെ. പ്രസാദ് എങ്ങനെയുള്ള ആളായിരുന്നുവെന്നും ഏത് ഫീൽഡിലാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കണം.

ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ: സർ, ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത്, ബഹുമാനപ്പെട്ട ചെയർ ഒരു പാർട്ടിയുടെ പ്രതിനിധിയാണ്. പക്ഷെ ആ ചെയറിൽ വന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഇരുപക്ഷത്തേയും അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന മുഴുവൻ അംഗങ്ങളെയും ഒരുപോലെ കാണാൻ കഴിയുന്ന ചെയറായി മാറണം. നമുക്കൊരോരുത്തർക്കും രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്. ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നില്ല. കാലടി സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു വി.സി.-യെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം തനിരാഷ്ട്രീയം കളിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ എങ്ങനെ കണ്ടെത്തിയെന്നുള്ളതാണ്.

ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ്ജ്: സർ, എല്ലാ കാലഘട്ടത്തിലും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ വൈസ് ചാൻസലർമാരായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഡോ. ബി. ഇക്ബാൽ, ചങ്ങനാശ്ശേരിയിലെ ഇടതുപക്ഷ സ്ഥാനാർത്ഥിയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു വി.സി. എന്നുള്ള നിലയിൽ വളരെ മാനുസമാധിരുന്നു. അപ്പോൾ കേരളത്തിലെ എല്ലാ

ആളുകളുടെ മനസ്സിലും ഒരു രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയവുമായി ബന്ധമുള്ള ആളുകളെ ഒരു സ്ഥാനത്തും നിയമിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ മുന്നോട്ടുപോകും; അതുകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ടവരെ ഇരുത്താം, പക്ഷേ അവർ ആ സ്ഥാനത്തുവരുമ്പോൾ മാനുഷത പുലർത്തണം.

ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ: സർ, ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നതും ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ് പറഞ്ഞതും ഒന്നുതന്നെയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കഴിവ് തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകളെയാണ് വൈസ് ചാൻസലറാക്കുന്നത്.

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി: സർ, ഡോ. ഖാദർ മാങ്ങാട് ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് സ്ഥാനാർത്ഥിയായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ പറഞ്ഞല്ലോ. പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി ആരായിരുന്നു; സി. എച്ച് . മുഹമ്മദ് കോയ സാഹിബ് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തെ വൈസ് ചാൻസലറായി നിയമിച്ചത്. അത് എങ്ങനെയാണ്; രാഷ്ട്രീയത്തിനപ്പുറം ഓരോരുത്തരുടെയും വ്യക്തിത്വവും കഴിവും പ്രാപ്തിയും മനസ്സിലാക്കിയാണ്. രാഷ്ട്രീയമുണ്ടെന്ന് കരുതി ആരേയും അണ്ടർഎസ്റ്റിമേറ്റ് ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

ചെയർപേഴ്സൺ: ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ പ്രസംഗം തുടരൂ....

ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ: സർ, ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത് ഒരു പദവിയിലെത്തുമ്പോൾ.....ഞാൻ ഇത്രയുംപേർക്ക് വഴങ്ങി. ശരി, അങ്ങ് ഒരു പ്രൊഫസർ ആയതുകൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്ക് വഴങ്ങുകയാണ്.

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം, വലതുഭാഗത്തും ഇടതുഭാഗത്തും ഇരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും ഒരുപോലെ പങ്കുണ്ട്. കേരള സർവ്വകലാശാല രൂപീകരിച്ച കാലത്ത് സർ. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീനെ സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരിയാണോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത് ഉന്നതമായ ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലർ ആരായിരിക്കണമെന്ന വ്യക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഉന്നതമായ പാരമ്പര്യം, കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭരണത്തിൽ മാറിമാറി വന്ന ആളുകൾ അതിൽ വെള്ളം ചേർത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യമുണ്ടായത്. പക്ഷേ അതിന്റേതായ ഒരു അപച്യുതി അല്ലെങ്കിൽ മൂല്യച്യുതി ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് പിന്നിട്ടുണ്ടായി. അത് തിരുത്തേണ്ടതാണ്. നമ്മൾ അത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. പ്രഗത്ഭരായ ആളുകളെ നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ ഉന്നത പദവികളിൽ കൊണ്ടുവരണം.

അവർക്ക് രാഷ്ട്രീയം പാടില്ലെന്ന് പറയുന്നതിനോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ല. ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെ ശ്രീ. രാജൻ ഗുരുക്കൾ വളരെ പ്രഗത്ഭനായ ഒരു ചരിത്രകാരനായിരുന്നു. അതുപോലെ ഡോ. ബി. ഇക്ബാലിനെപ്പോലെ മിടുക്കനും പ്രഗത്ഭനുമായ ആളുകൾ കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇടയ്ക്ക് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അല്ലാത്ത ചില കക്ഷികൾ കടന്നുവരുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് മോശപ്പെട്ട പ്രവണതകളുണ്ടാക്കാൻ കാരണം. അത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. വി. പി. സജിദ്രൻ: സർ. അക്കാര്യം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഡോ. എൻ. ജയരാജ് പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. അങ്ങ് ഒരു വി.സി. ആകാൻ യോഗ്യനായിട്ടുള്ള ആളാണ്. അടുത്ത ഗവൺമെന്റ് വരുമ്പോൾ അങ്ങയെ ഒരു വി.സി. ആക്കാൻ പറ്റുന്ന ആളാണ്. പക്ഷെ അങ്ങ് ഒരു വൈസ് ചാൻസലറായാലും ആ സ്ഥാനത്തെത്തുമ്പോൾ അങ്ങ് കാണിക്കേണ്ട മര്യാദയും ഔചിത്യവും വേണമെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. കാരണം ഏത് രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ നോമിനിയായി ആരുവന്നാലും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ നിയമനം നൽകുന്ന ഒരു മുന്നണിയുടെ അടിമയാകാൻ പാടില്ല. ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന പല ആളുകളും വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തിലൂടെ വന്നവരാണ്. ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ് കെ.എസ്.യു.-വിന്റെ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന ആളാണ്. അപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഒട്ടനവധി ആളുകൾ എസ്.എഫ്.ഐ.-യിലൂടെയും എ.ഐ.എസ്.എഫ്-ലൂടെയും വന്ന ആളുകളാണ്. പക്ഷെ ക്യാമ്പസുകളിൽ ഇപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ, ആരോഗ്യ-വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകൾക്കാണ് കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അംഗീകാരവും പ്രാധാന്യവും കൊടുക്കുന്നത്. മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങൾ കേരളത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണ്. ഓരോ കോളേജുകളിലും നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ നമുക്കൊരിക്കലും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത രീതിയിലുള്ളതാണ്. മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ കസേര കത്തിച്ച സംഭവം..., ആത് എന്തിനുവേണ്ടി ആരെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിച്ചു എന്നുള്ളതല്ല, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും തമ്മിൽ എത്രമാത്രം ബന്ധമുണ്ടാകണം, ഏത് രീതിയിലാണ് അദ്ധ്യാപകരോട് വിദ്യാർത്ഥികൾ പെരുമാറേണ്ടത്, മാതാ-പിതാ-ഗുരു-ദൈവം എന്നാണ് നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ അതെല്ലാം മറികടന്നുകൊണ്ടാണ് മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ കസേര കത്തിച്ചത്. വികേന്ദ്രീയ കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ പ്രതീകാത്മക ഗവസംസ്കാരം നടത്തി. ഞാൻ ആരുടെയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആരേയും ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ല. ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏറ്റുപിടിക്കേണ്ടതില്ല. ഞാൻ വഴങ്ങുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ

ആരുടേയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത്, അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ കടന്നുവരുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന കളങ്കമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല കലുഷിതമല്ലാതെ നന്നായിപ്പോകാൻ വിദ്യാർത്ഥി-രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു �ശ്രമിച്ചാൽ വലിയ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാകും. നമ്മൾ ഇങ്ങനെ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യമുണ്ടോ; ഇവിടെ ഇന്നലെ കേരള പഞ്ചായത്ത് രാജ് (ഭേദഗതി) ബില്ലും മുനിസിപ്പാലിറ്റി (ഭേദഗതി) ബില്ലും പാസ്സാക്കി. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് അത് പാസ്സാക്കിയത്? മൂന്നാലു സെന്റ് സ്ഥലത്ത് നിർമ്മിച്ച ചെറിയ വീടുകൾക്കോ ഒരു പാവപ്പെട്ടവൻ രണ്ട് സെന്റ് സ്ഥലത്ത് അര മീറ്റർ വ്യത്യാസത്തിൽ വീട് വച്ചതിനോ വേണ്ടിയല്ല നിയമം പാസ്സാക്കിയത്. നിയമം ലംഘിച്ച് വൻകിട ഫ്ലാറ്റുകളും വീടുകളും പണിതിട്ടുള്ള ഏതോ മുതലാളിക്കുവേണ്ടി പാസ്സാക്കിയ നിയമമാണെന്നത് പച്ചയായ സത്യമാണ്. കേരള നിക്ഷേപം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കലും സുഗമമാക്കലും ബിൽ, 2018 കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ പാസ്സാക്കി. ഇപ്പോൾ കൂടുന്നതും നിയമം പാസ്സാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമുള്ള സമ്മേളനമാണ്. ആ നിയമം പാസ്സാക്കിയതിനുശേഷം ഇവിടെ എന്താണ് നടന്നത്? കേരളത്തിൽ നിക്ഷേപക്കര സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ടി, കേരള നിക്ഷേപം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കലും സുഗമമാക്കലും ബിൽ -ചർച്ചയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ ചെയറിൽ ഇരിക്കുന്ന അംഗവും അങ്ങയുടെ പാർട്ടി നേതാക്കളും ഒട്ടനവധി വിയോജനക്കുറിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് നിയമം പാസ്സാക്കി. സിറൈറ്റ് കമ്പനി പോലെ 40 വർഷമായി ഇവിടെ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രൂപ്പുകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഈ നിയമം വന്നതിനുശേഷവും നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. ആ കമ്പനിക്ക് വേണ്ടി മാത്രമല്ല പറയുന്നത്. ഒരു കമ്പനിയിൽ പ്രശ്നമുണ്ടായാൽ ബാക്കി സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് അത് പകർച്ചവ്യാധി പോലെ പടരും. അങ്ങനെയായാൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് ആരെങ്കിലും നിക്ഷേപം കൊണ്ടുവരുമോ? ഇത് നിപ വൈറസ് പോലെയാണ്. എവിടെയെങ്കിലും ഒന്ന് പിടിച്ചാൽ തുടർച്ചയായി മറ്റ് വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നമ്മൾ ഇവിടെ ബിൽ പാസ്സാക്കുന്നു; അതിന് വിരുദ്ധമായി കാര്യങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ നെൽവയൽ-തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ (ഭേദഗതി) ബിൽ വരാൻ പോവുകയാണ്. പേര് കേട്ടാൽ സുന്ദരമാണ്. ഭരണപക്ഷത്തിരിക്കുന്ന മന്ത്രിമാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആളുകൾ പ്രതിപക്ഷത്ത് ഇരുന്നപ്പോൾ, ശ്രീ. വി. എസ്. സുനിൽ കുമാറിനെ പോലുള്ള ആളുകൾ ഇവിടെ നെൽവയൽ നികത്തുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് എത്ര ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. പട്ടിണി സമരം ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം നടത്തിയിട്ടുള്ള ആളാണ്. ഇനി വരാൻ പോകുന്ന ബിൽ, പേരിൽ ഉള്ളതുപോലെയല്ല. ആർക്കും സ്വകാര്യ ആവശ്യത്തിന് ഏത് ഭൂമിയും നെൽവയലും നികത്താമെന്നുള്ളതാണ്

ബില്ലിൽ വരാൻ പോകുന്നത്. സർക്കാരിന്റെ വികസനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഒരു പാലമോ, റോഡോ, ഫാക്ടറിയോ വരികയാണെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി നികത്താം. പക്ഷെ ഇത് വൻകിട മുതലാളിമാരിൽ ആരെയോ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി, ഏതോ ഒരു വലിയ പാടശേഖരം ആരോ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ എന്തോ പണിയാൻ വേണ്ടി ഒരു നിയമംതന്നെ സർക്കാർ പാസ്സാക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: സർ, ഈ സമ്മേളനം അധികവും നിയമ നിർമ്മാണങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയായിരുന്നുവെന്ന് അങ്ങ് പറയുകയുണ്ടായി. അത് യാഥാർത്ഥ്യവുമാണ്. ഇത്തവണ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട/അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളൊക്കെത്തന്നെ ജനവിരുദ്ധ നിയമങ്ങളാണ് എന്നതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ് നെൽവയൽ-തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ (ഭേദഗതി) ബിൽ എന്നത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ചെയർപേഴ്സൺ: ആ ബിൽ ചർച്ച ചെയ്യാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ ബിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ചാണ്.

ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ: സർ, ഇതെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ബിൽ ചർച്ചയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ നിയമസഭയിൽ ഇന്നലെകളിൽ പാസ്സാക്കിയ ബില്ലിനെക്കുറിച്ചും നാളെകളിൽ പാസ്സാക്കാൻ പോകുന്ന ബില്ലുകളെക്കുറിച്ചും സ്വാഭാവികമായും ചർച്ച വരും. ഇവിടെ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെല്ലാം സമ്പന്നന്മാർക്ക് വേണ്ടി മാത്രമാവുകയാണ്. സാധാരണ പൗരസമൂഹത്തിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു ബിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ പറ്റുമോ? നെൽവയൽ-തണ്ണീർത്തട സംരക്ഷണ (ഭേദഗതി) ബിൽ, ഇന്നലെ പാസ്സാക്കിയ കേരള മുനിസിപ്പാലിറ്റി (ഭേദഗതി) ബിൽ, കേരള പഞ്ചായത്ത് രാജ് (ഭേദഗതി) ബിൽ... ഇതൊന്നും സാധാരണക്കാർക്ക് വേണ്ടിയല്ല പാസ്സാക്കുന്നത്. ഒന്നുകിൽ നക്കിക്കൊല്ലം അല്ലെങ്കിൽ ഞെക്കിക്കൊല്ലം എന്നുള്ള അവസ്ഥയിലാണ് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ. ഇതുപോലുള്ള നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കി നക്കിക്കൊല്ലം, അല്ലെങ്കിൽ ഞെക്കിക്കൊല്ലം. സാധാരണക്കാർക്ക് പുറത്തിറങ്ങി നടക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ഇപ്പോൾ സഭയിലില്ല. അദ്ദേഹം ഉള്ളപ്പോൾ പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചതാണ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഒരു പരിപാടിക്ക് പോയിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, നമ്മുടെ പരിപാടികളിൽ നിന്ന് ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന ഒഴിവാക്കണമെന്നാണ്. ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന അരോചകമായി തോന്നുന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നത് എം.എൽ.എ. മാരാണ്, രാവിലെ അഞ്ചോ ആറോ പരിപാടി, ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഏഴോ എട്ടോ പരിപാടി, ഇതെല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നത് ഈശ്വര

പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയാണ്. പള്ളിയിലെ അച്ചന്മാരെക്കൊള്ളം അമ്പലത്തിലെ പൂജാരിമാരെക്കൊള്ളം പള്ളിയിലെ ഉസ്താദ്മാരെക്കൊള്ളം കൂടുതൽ ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നത് എം.എൽ.എ.മാർ തന്നെയാണ്. എന്തിനാണ് ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന ഒഴിവാക്കുന്നത്, സത്യത്തിൽ ഒരു യോഗത്തിൽ ഈശ്വര പ്രാർത്ഥനയല്ല ഒഴിവാക്കേണ്ടത്. സ്വാഗത പ്രസംഗം, അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം എന്നിവ കറയ്ക്കണം. മന്ത്രിമാർ വന്ന് ദീർഘമായി പ്രസംഗിക്കേണ്ട, നിങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ച കാര്യം മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി. സ്വാഗത പ്രസംഗികൻ ഒരു മണിക്കൂർവരെ പ്രസംഗിക്കുകയാണ്. ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ് ഇവിടെയുള്ളതുകൊണ്ട് പറയുകയാണ്. ഞാൻ ഒരു ദിവസം കോട്ടയത്തുകൂടി കാനിൽ പോകുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടി മീറ്റിംഗ് ആണോയെന്നറിയില്ല, പൂഞ്ഞാറിന്റെ പുലിക്കട്ടിയായ ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ വാനോളം പുകഴ്ത്തുകയാണ്. എന്തിനാണ് അതൊക്കെ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം പുലിക്കട്ടി ആണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളത് സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹവുമായി അടുപ്പമുള്ള എനിക്കറിയാം. ഒരു പുച്ചു വിലങ്ങനെ ചാടിയാൽ ഓടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആളാണ് അദ്ദേഹം. എന്നാൽ കടവയർ കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് ഓടാൻ സാധിക്കില്ല. ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ് ഈരാറ്റുപേട്ട നിന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയർ പൂഞ്ഞാറിലായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ ഇരുത്തി പൂഞ്ഞാറിന്റെ പുലിക്കട്ടി എന്നൊക്കെ പറയുകയാണ്. ഒരു സ്വാഗത പ്രസംഗത്തിൽ മിനിമം പേരുകൾ മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി. അതിനുപകരം സ്വാഗത പ്രസംഗവും അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗവും ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രസംഗവും നീണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന വെട്ടിക്കുറച്ച് യോഗത്തെ ഇല്ലാതാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ്: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം എന്റെ പേര് പറഞ്ഞത് ഒരു സന്തോഷത്തിനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നെ ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് വേണ്ടാത്ത കാര്യങ്ങൾ സ്വാഗത പ്രസംഗത്തിൽ പറയാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ 'നിർത്തടാ' എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ഏത് യോഗത്തിന് ചെന്നാലും അവിടെ കോമ്പയറിംഗിന് പ്രത്യേകമായി ഒരു പെൺകുട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരെയും എന്നെപ്പറ്റി പറയാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. എന്റെ കടവയറിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. അതിനെക്കുറിച്ച് 'നീയും അനുഭവിക്കും' എന്നുമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ.

ശ്രീ. എ. പ്രദീപ്കുമാർ: സർ, യോഗങ്ങളിൽ ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയുകയുണ്ടായി. ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന എന്നുപറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഈശ്വര സങ്കല്പങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഓരോ മതവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഓരോ ഈശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പമാണുള്ളത്.

എന്ത് ഈശ്വര പ്രാർത്ഥനയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് അങ്ങ് വ്യക്തമാക്കണം. നമ്മുടേത് മതേതര രാജ്യമാണ്. വ്യത്യസ്ത മതങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഈശ്വര സങ്കല്പങ്ങളുമുള്ളവരും ഒരു ഈശ്വര സങ്കല്പത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകളുമുണ്ട്. സർക്കാരിന്റെ ചടങ്ങുകൾ എല്ലാ വിഭാഗത്തിനും സ്വീകാര്യമായ രീതിയിൽ ആയിരിക്കണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക മതവിഭാഗത്തിന്റേയോ ഈശ്വര സങ്കല്പത്തിന്റേയോ പ്രകീർത്തനമാകാൻ പാടില്ല. മത-ഈശ്വര നിഷേധത്തിന്റെ ഭാഗമായി പറയുകയല്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ ചടങ്ങുകളിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള ഈശ്വര പ്രാർത്ഥനയും പാടില്ലെന്നുള്ളതാണ്. സർക്കാരിന്റെ ചടങ്ങുകളിൽ ഒരു നല്ല തുടക്കം കിട്ടാനും എല്ലാവരുടെയും അറ്റൻഷൻ ഒന്നിച്ച് കൊണ്ടുവരാനും സാധിക്കുന്ന, സെക്യുലർ ആയ ഒരു സ്റ്റേറ്റിൽ സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് എൻ.എസ്.എസ്. ഗീതം.

'മനസ്സ് നന്നാക്കട്ടെ മതമേതെങ്കിലുമൊക്കട്ടെ'

മാനവ ഹൃത്തിൻ ചില്ലയിലൊക്കെ

മാൺപുകൾ വിടരട്ടെ....

ഹൈന്ദവ ക്രൈസ്തവ ഇസ്ലാമികളുടെ

കൈകളിണങ്ങിടട്ടേ' എന്നുപറയുന്ന വരികൾ സർക്കാരിന്റെ പൊതുവായ ചടങ്ങുകളുടെ പ്രാരംഭം കുറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സംഗീതമായോ, സ്വാഗത ഗീതമായോ പരിഗണിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന അരോചകമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായവും.

ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ്: സർ, നിരീശ്വരന്മാർ കേരളത്തിൽ ഒരു ശതമാനം മാത്രമാണ്. 99 ശതമാനവും ദൈവവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണ്. നിരീശ്വരന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് പ്രാർത്ഥന പ്രശ്നമായിരിക്കാം. മൗനപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു തർക്കവും വേണ്ട. ഇഷ്ടമുള്ള ദൈവത്തിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചോ; ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, ക്രിസ്ത്യൻ, സിക്ക്, പാഴ്സി തുടങ്ങി ഏതുമതക്കാരാണെങ്കിലും അവരുടേതായ രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഒരു മിനിട്ട് മൗനപ്രാർത്ഥന നിർബന്ധമാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം, പാട്ടൊന്നും ആവശ്യമില്ല.

ചെയർപേഴ്സൺ: സർവ്വകലാശാല ബിൽ പ്രാർത്ഥനയിലേയ്ക്ക് പോകണ്ട. ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ ബില്ലിലേയ്ക്ക് വരൂ.

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പൊതു പ്രാർത്ഥനയുണ്ടാകണം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ മൗനത്തിലേയ്ക്കൊക്കെ പോകണമെങ്കിൽ വലിയ ജൂഷിശ്വരന്മാർക്ക് മാത്രമേ പറ്റുകയുള്ളൂ. ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടൊന്നും സാധിക്കുകയില്ല. സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക് പ്രാർത്ഥന വലിയ കഴപ്പുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. പക്ഷെ, പൊതുവായ രീതിയിലുള്ള, ഒരു

സെക്ഷലർ മനോഭാവമുള്ള ടാഗോറിന്റെ ഒരു പ്രാർത്ഥന ഞാൻ പഠിച്ച ഒരു സ്കൂളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

'എവിടെ നിർഭയമാകുന്നു മാനസം,
അവിടെ നിൽക്കുന്നു ശീർഷം സമുന്നതം,
എവിടെ വിജ്ഞാനം സർവ്വസ്വതന്ത്രമായ്,
അവിടെയാണ് വിരാജിച്ചു നിത്യവും.

അവിടെ മുക്തിതൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു നാടൊന്നുണരണമേ ദൈവമേ' - എന്നുള്ളത് ടാഗോറിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഞാൻ ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് നിർത്തുകയാണ്. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത്, ഗവൺമെന്റ് തീർച്ചയായും ഗൗരവമായി എടുക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണിത്. ഒരു പൊതു പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വേണം. അത് നമ്മുടെ മതേതര സങ്കല്പങ്ങൾ കരേണ്ടി ഉറപ്പിപ്പിക്കാൻ സഹായകരമാകുമെന്ന കാര്യത്തിൽ അങ്ങേയ്ക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

ചെയർപേഴ്സൺ: 20 മിനിട്ടായി. ശ്രീ. വി. പി. സജിന്ദ്രൻ, ദയവായി താങ്കൾ ബില്ലിലേയ്ക്ക് വരണം.

ശ്രീ. വി. പി. സജിന്ദ്രൻ: സർ, ഞാൻ ഇന്ന് പ്രാർത്ഥന വേണമെന്നോ ഇന്ന് മതത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന വേണമെന്നോ പറഞ്ഞില്ല. മൗന പ്രാർത്ഥനയെങ്കിലും വേണം. നമ്മൾ മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതി. കാരണം നമ്മൾ മനസ്സിലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിച്ച് രാവിലെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചുചെല്ലാത്ത അവസ്ഥയാണിപ്പോൾ. നമ്മുടെ ഡി.ജി.പി. പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആധാർ കാർഡ് നോക്കിയിട്ട് ആളെ പിടിക്കണമെന്നാണ്. എം.എൽ.എ. ബോർഡുവച്ച വണ്ടിയിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മളെ പിടിക്കില്ല. ഡി.ജി.പി. പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ആധാർ കാർഡുവച്ച് ആളെ പിടിക്കാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന ശ്രീ. കെ. സുരേഷ് കുറുപ്പിന്റെ ആധാർ കാർഡെടുത്തു നോക്കിയാൽ ശ്രീ. രാജു എബ്രഹാമിനെപ്പോലെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ എന്റെ ആധാർ കാർഡെടുത്തുനോക്കിയാൽ ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണനെപ്പോലെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ആധാർ കാർഡ് നമ്മൾ സ്വയം എടുത്തുനോക്കിയാൽ നമ്മുടെ മുഖങ്ങൾക്കൊന്നും ആധാർ കാർഡുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാകും. ശ്രീ. നരേന്ദ്ര മോദി ആധാർ കാർഡ് ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞത് 'തന്റെ മുഖമൊഴികെ മറ്റാരുടെയും മുഖം അതേ ഷെയ്പ്പിൽ വേണ്ട' എന്നാണ്. ഡി.ജി.പി. ആധാർ കാർഡ് വച്ച് ആളെ പിടിക്കാൻ പോലീസുകാരെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ആളുമാറി ഒട്ടനവധി മരണങ്ങൾ ഇവിടെ സംഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് വേറെ പരിപാടികളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും

എങ്ങനെയെങ്കിലും തിരിച്ചെത്തണമെന്നു എന്ന് വീട്ടിൽനിന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടാണ് വരുന്നത്. എന്റെ പേരിൽ വേറെയും ആളുകളുണ്ട്. എന്റെ പേരിൽ വേറെ ആളുകളില്ലെന്ന് ധരിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് നോമിനേഷൻ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ പേരിൽ വേറൊരാൾ നോമിനേഷൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ വേറെയും ആളുകളുണ്ടെന്ന കാര്യം എനിക്ക് മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് ആ ആൾ ഏതെങ്കിലും കേസിൽ പ്രതിയായാൽ ആദ്യം എന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കായിരിക്കും പോലീസ് വരുന്നത്, കാരണം ഫോട്ടോയുടെ സാമ്യം അറിയാൻ പറ്റില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത്, രാവിലെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇറങ്ങുന്നതുകൊണ്ടാണ് നമ്മളെല്ലാവരും തിരിച്ച് വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നത്. ഞാൻ ബില്ലിൽനിന്ന് മാറിപ്പോയതല്ല. എന്തായാലും കൂടുതൽ സമയമെടുക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി ഒന്നുകൂടി ആലോചിച്ച് സെനറ്റ്, സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ എണ്ണം കുറച്ചതുകൊണ്ട് യാതൊരു നേട്ടവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരു മാനുവൽ മന്ത്രിയാണെന്നൊക്കെയാണ് നാട്ടുകാരും ഞങ്ങളുമൊക്കെ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ പേര് നിലനിർത്താനും പേരുദോഷം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും അങ്ങ് ഇതിൽ മാനുവൽ ഇടപെടൽ നടത്തണം എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇവിടെ എന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

ശ്രീ. എം. മുക്കേഷിനുവേണ്ടി ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം നേടുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1(എ)നമ്പർ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കുമുമ്പ് സംസാരിച്ച ചില അംഗങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യമായി സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ബിൽ സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കാനിടയായത് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ പക്ഷപാതയ്ക്കിടയായോ രാഷ്ട്രീയമായ നിലപാടുകളുടെയോ ഭാഗമായിട്ടല്ല എന്ന് അറിയാത്തവരാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷാംഗങ്ങളെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. കാലാവധി പൂർത്തിയാക്കിയ സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതിന് സമയബന്ധിതമായി പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ ചില ആളുകൾ കൊടുത്ത കേസും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ കോടതി വ്യവഹാരവുമാണ് കാലാവധി പൂർത്തിയാകുന്നതിനിടയിൽ ഈ സെനറ്റും സിൻഡിക്കേറ്റും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയതിന് കാരണമായത്.

സ്വാഭാവികമായും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയോടുള്ള സർക്കാരിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വംകൊണ്ടാണ് സമയബന്ധിതമായി ഒരു താൽക്കാലിക സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തിയത്. അതിനുള്ള അംഗീകാരമാണ് ഇവിടെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. കേസ് അതിന്റെ വഴിക്ക് തീരുന്ന മുറയ്ക്ക് സ്വാഭാവികമായും കൃത്യമായി കാര്യങ്ങൾ റെഗുലറൈസ് ചെയ്ത് പോകുന്നതിന് ഒരു തടസ്സവുമില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ചയുടെ ഭാഗമായി ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങളിവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വളരെ പ്രധാനമായി ഒരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്, ലോകത്തെവിടെയും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഊന്നൽ നൽകുന്നത് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാണ്. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലപാടാണ് എല്ലാ കാലത്തും അനുവർത്തിച്ച് പോന്നിട്ടുള്ളത്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ ബഡ്ജറ്റ് പരിശോധിച്ചാലും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ ബഡ്ജറ്റ് പരിശോധിച്ചാലും ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള നീക്കിവച്ചിന്റെ തോത് പരിശോധിച്ചാലും അവിടെയെല്ലാം കാണാൻ സാധിക്കുന്നത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയ്ക്ക് വലിയ തുക നീക്കിവയ്ക്കുകയും പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയും കരുതലും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ്. എന്നാൽ ലോകത്ത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാണ് പ്രഥമ പരിഗണന നൽകുന്നത്. പല രാജ്യങ്ങളിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ അദ്ധ്യാപകർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വേതനം പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കാണ് നൽകുന്നത്. മാത്രമല്ല, അവിടെ കൂടുതൽ യോഗ്യത ആവശ്യമാണ്. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പ്രായത്തിലുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് കേവലം അക്കാദമികമായ അറിവും കഴിവും മാത്രം പോരാ. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മനഃശാസ്ത്രവും അവരുടെ ആരോഗ്യപരമായ വളർച്ചയും ബുദ്ധിവികാസവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നല്ല അവഗാഹമുള്ള ആളുകളാണ് പ്രാരംഭദശയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഈ സർക്കാർ അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ബഹുമാന്യനായ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിൽ വച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനശൈലിയാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്. രണ്ടുവർഷം പൂർത്തിയാക്കുമ്പോഴേയ്ക്കും കേരളത്തിലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഒരു സർക്കാരിന് നൽകാൻ സാധിക്കുന്ന എല്ലാ ശ്രദ്ധയും ഊന്നലും വകയിരുത്തലും ഈ സർക്കാർ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലനം പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സംരക്ഷണ യജ്ഞത്തിന്റെ ഭാഗമായി നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും. അത് ഈ സഭയും സംസ്ഥാനവും നമ്മുടെ രാജ്യവും പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. എന്നാൽ അതോടൊപ്പംതന്നെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പരിമിതികളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും

അതിജീവിക്കുക തന്നെവേണം. തീർച്ചയായും ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത മഹാഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളും അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചർച്ചയോ അഭിപ്രായ പ്രകടനമോ നടത്തിയില്ല എന്നുള്ളത് ഖേദകരമാണ്. നിയമസഭയ്ക്കകത്തല്ലാതെ വേറെ എവിടെയാണ് നമുക്ക് ഒരഭിപ്രായം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി പറയാൻ കഴിയുക? പൊതുയോഗം നടക്കുമ്പോൾ അവിടെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എന്താണ് കാര്യം; ഏതെങ്കിലും സർക്കാർ ചടങ്ങ് നടക്കുമ്പോൾ അവിടെപ്പോയി പറഞ്ഞിട്ടെന്താണ് കാര്യം? ബില്ലുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലെങ്കിലും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് സർക്കാരിന്റെ, ബഹുമാന്യനായ മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താൻ, ഈ ബില്ലിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ലെങ്കിൽപ്പോലും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അനുവർത്തിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്ന ഒരു രീതി നമ്മുടെ ഭാഗത്തില്ല എന്നുള്ളത് ഒരു പോരായ്മതന്നെയാണെന്നാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം, നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളെല്ലാം സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. അവയ്ക്ക് ഓട്ടോണമിയുണ്ട്. സർക്കാരിന്റെ നിലവിലുള്ള നിയമ സംവിധാനത്തിനകത്ത് നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഉചിതമായ ആക്ട് പാസ്സാക്കി സ്വയംഭരണാധികാരം നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

(അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ)

ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ: സർ, സർവ്വകലാശാലയുടെ ഓട്ടോണമി എന്നത് നമ്മുടെ സങ്കല്പമാണ്. എത്രയോ കാലമായി ആ സങ്കല്പം തുടരുകയാണ്. ഓട്ടോണമി വേണമെങ്കിൽ ഫിനാൻഷ്യൽ സ്റ്റേബിലിറ്റി വേണം. സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒരു പൂണിനെ നിയമിക്കാനോ, ഒരു പുതിയ പോസ്റ്റ് ക്രിയേറ്റ് ചെയ്യാനോ പോലും അധികാരില്ലെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം അങ്ങേയ്ക്കറിയാമെന്നുള്ള വിവരം എനിക്കറിയാം. ഓട്ടോണമി എന്നുപറഞ്ഞാൽ അക്കാദമിക് ഓട്ടോണമി പോലുമില്ല, അതേ സമയം ഫിനാൻഷ്യൽ ഓട്ടോണമിയും ഇല്ല. ഇത് രണ്ടും വരുമ്പോൾ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ഓട്ടോണമി നമുക്ക് തീരെയില്ലാതെ വരും. അതിന് പരിഹാരം കാണണം.

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, തീർച്ചയായും ഇങ്ങനെയുള്ള ക്രിയാത്മകമായ അഭിപ്രായപ്രകടനമെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നത് തികച്ചും സ്വാഗതാർഹമാണ്. അക്കാദമിക് ഓട്ടോണമിയുടെ കാര്യമായാലും സർവ്വകലാശാലകളുടെ ആകെയുള്ള ഓട്ടോണമിയുടെ കാര്യത്തിലായാലും നമുക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളും ചർച്ചകളും തീർച്ചയായുമുണ്ട്. അങ്ങ് പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം നൂറ് ശതമാനം

ശരിയാണ്. അത് പറയാനിടവന്ന കാര്യം ഞാൻ പറയുമ്പോൾ അങ്ങേയ്ക്ക് മനസ്സിലാകും. ഈ ഓട്ടോണമി പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സെനറ്റ്, സിൻഡിക്കേറ്റ്, അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് തുടങ്ങി നിരവധി സംവിധാനങ്ങൾ നിലനിൽക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം പ്രവർത്തനം പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ സ്വയംഭരണാവകാശം യഥാവിധി ഉത്കൃഷ്ടമായ വിധത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഉതകുന്ന ഒരു രീതിയല്ല അവിടെ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്നതെന്ന് കാണാൻ സാധിക്കും. ഇതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം. അത് മാറുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങിവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സാമ്പത്തികമായൊരു സ്റ്റേബിലിറ്റിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മാത്രമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നതേയില്ല. കാരണം, ബഡ്ജറ്ററി പ്രൊവിഷൻ വച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ആ എമുണ്ടിനകത്തുനിന്നുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുണ്ട്. അങ്ങേയ്ക്ക് നന്നായിട്ടറിയുന്ന കാര്യമാണ്. അവിടെ ആക്ടിന് വിധേയമായി സ്റ്റാറ്റൂട്ട് പ്രകാരം നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ കൃത്യവും ഫലപ്രദവുമായി നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന പരിശോധന നടത്തുമ്പോഴാണ് ലഭിച്ച ഓട്ടോണമിപോലും അവർ വിനിയോഗിക്കുന്നില്ല, ഫലപ്രദമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്ന് മനസ്സിലാകുക. തീർച്ചയായും പണം കൊടുക്കുന്ന സർക്കാരിന് അതിന്റെമേൽ നിയന്ത്രണമുണ്ടാകും. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കാണാതെ കണ്ടല്ല പറയുന്നത്. പക്ഷെ പണം കൊടുക്കാതിരിക്കാനോ ചെറിയ തോതിൽ മാറ്റം വരുത്താനോ, കഴിഞ്ഞ ഏത് ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്തായാലും സർവ്വകലാശാലകളോട് പൊതുവിൽ അങ്ങനെയൊരു സമീപനം സ്വീകരിച്ച അനുഭവം ഒരു ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്തും ഉണ്ടാകാറില്ലെന്നുള്ളൊരു പക്ഷക്കാരനാണ് ഞാൻ. വളരെ അപൂർവ്വമായി വ്യത്യസ്ത നിലപാടുണ്ടാകും. സർവ്വകലാശാലകളുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിൽ കാര്യമായ ഇടപെടൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. അതൊരിക്കലും അതിന്റെ ഓട്ടോണമി ഇല്ലാതാക്കുന്ന വിധത്തിലല്ല, എന്നാൽ ഉള്ള ഓട്ടോണമി അവർ ഫലപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെ തിരുത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബ്: സർ, ഒരു സംസ്ഥാനത്തും അങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങളുണ്ടായില്ല എന്നുപറയുന്നത് ശരിയല്ല. കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് അക്കാദമിക് ഓട്ടോണമി നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു സഭയിൽത്തന്നെ അതുകൊണ്ടുവന്ന്, ഇപ്പോൾ കറേ കോളേജുകൾ അക്കാദമി ഓട്ടോണമി അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതിനുശേഷമുള്ള നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഗവൺമെന്റ് കോളേജുകളുണ്ട്, എയ്ഡഡ് കോളേജുകളുമുണ്ട്. മഹാരാജാസ് കോളേജും ഇവിടത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികോളേജും അതിൽ ഉൾപ്പെടും.

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, അങ്ങ് തെറ്റിദ്ധരിച്ചതാണ്. ഞാൻ കോളേജുകളെയല്ല, സർവ്വകലാശാലകളെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത്. സർവ്വകലാശാലകൾ ഇന്ന് നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധി അതിന്റെ വൈസ് ചാൻസലർ മുതൽ താഴേയ്ക്കുള്ള സ്റ്റാറ്റൂട്ടറി ഓഫീസർമാരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നുതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നതാണ്. വൈസ് ചാൻസലർമാരെ നിയോഗിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങൾ ഇവിടെ നടത്തുന്നത് കേട്ടു. ഒരു സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു നൽകുന്ന പ്രവർത്തനം നിരീക്ഷിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നത് ഏറ്റവും നിസ്സാരമായൊരു കാര്യത്തിനുപോലും ഒപ്പുവയ്ക്കേണ്ട അധികാരി വൈസ് ചാൻസലറാണ്. വളരെ കുറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് രജിസ്ട്രാറുടെ നിലയിലെങ്കിലും തീരുമാനിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പവർ ഡെലിഗേഷൻ ഉണ്ടാകുന്നില്ല, എല്ലാ അധികാരവും വൈസ് ചാൻസലറിലേയ്ക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമെന്താണ്? എത്ര മഹാനായ വൈസ് ചാൻസലർ വന്നാലും രാവിലെ ഓഫീസിൽ വന്നുകയറിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആ സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് കീഴിലുള്ള നൂലാമാല പിടിച്ചു നൂറ് കണക്കിന് വിഷയങ്ങളിൽ തലപ്പുണ്ണാക്കാനും ഫയൽ ഒപ്പിടാനും മാത്രമാണ് സമയം. അവിടെയൊരു പ്രോ-വൈസ് ചാൻസലറുണ്ട്. വലിയ ഏറ്റക്കുറച്ചിലില്ലാത്ത ശമ്പളത്തോടുകൂടിയ, ഒരധികാരവുമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം അവിടെയുണ്ട്. വളരെ ചെറുകരമെന്ന് പറയട്ടെ, നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിലെ പ്രോ-വൈസ് ചാൻസലർമാരുടെ ചുമതലയെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, വൈസ് ചാൻസലർ ഇല്ലാത്ത അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുക എന്നുള്ളത് മാത്രമാണ്. ഇത് ഗൗരവപൂർവ്വം നാം പരിശോധിക്കേണ്ട പ്രശ്നമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സർവ്വകലാശാല ഭരണം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് അക്കാദമികവുമായിട്ടുള്ള രണ്ട് ഭാഗമായി വേർതിരിക്കപ്പെടണം.

ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ്: സർ, കേരളത്തിലെ വൈസ് ചാൻസലർമാരെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അപ്പുറത്തുനിന്നും ഇപ്പുറത്തുനിന്നും അക്കാദമിക് യോഗ്യതയെക്കുറിച്ച് വാചലരാകാറുണ്ട്. മികച്ച അക്കാദമിഷൻമാർ നല്ല വൈസ് ചാൻസലർമാരല്ലാത്ത ഒരുപാട് അനുഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്. എന്നാൽ അക്കാദമിസ്റ്റല്ലാത്ത ശ്രീ. ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലയിലെ മികച്ച വൈസ് ചാൻസലറുമായിരുന്നു. ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തീരുമാനമെടുക്കുന്നത് വൈസ് ചാൻസലറാണ്. എല്ലാ അധികാരങ്ങളും വൈസ് ചാൻസലറിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹമൊരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ഹെഡ് കൂടിയാണ്. യാതൊരു ഭരണ പരിചയവുമില്ലാത്തൊരാൾ ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ

സർവ്വകലാശാലയുടെ വൈസ് ചാൻസലറായി വന്നാൽ എന്ത് സംഭവിക്കുമെന്നതിന് നമുക്കൊരുപാട് ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഈ കാര്യത്തിലൊരു മെക്കാനിസംക്രടി നമുക്കാവശ്യമാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ മികച്ച അക്കാദമിഷനായതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു സർവ്വകലാശാലയും സുഗമമായി മുന്നോട്ടുപോകില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗത്തിന് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്?

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം സൂചിപ്പിച്ച കാര്യം നൂറ് ശതമാനം ശരിയാണ്. ഇവിടെ പരാമർശിച്ച ശ്രീ. ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ വൈസ് ചാൻസലർ ആയിരുന്ന കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ, അഞ്ച് വൈസ് ചാൻസലർമാരുടെ കീഴിൽ സെനറ്റ്, സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗമായിരുന്ന അനുഭവം എനിക്കുണ്ട്. പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രഗത്ഭരായി പൊതുസമൂഹം അംഗീകരിക്കുന്നവരെക്കാൾ മികച്ച വൈസ് ചാൻസലർ എന്ന നിലയിലുള്ള പ്രവർത്തനം നടത്തിയ ഒരാൾ ശ്രീ. ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ തന്നെയാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. ബഹുമാന്യനായ അംഗം ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഒരു സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭരണ നിർവ്വഹണത്തിലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സൈഡും സർവ്വകലാശാലയുടെ അക്കാദമിക് കാര്യങ്ങളും എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾ പോലീസിന്റേപ്പോലും ക്രമസമാധാനത്തിനും അന്വേഷണത്തിനും, ആരോഗ്യ വകുപ്പിലും എല്ലായിടത്തും ചുമതലാ വിഭജനം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ക്രമസമാധാനപാലന ചുമതലയുള്ള പോലീസുകാരനെ കേസന്വേഷിക്കാൻ ഏൽപ്പിച്ചാൽ അയാൾ ഫലപ്രദമായി അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ആളായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. നല്ല കേസന്വേഷണ പ്രാപ്തിയുള്ള ആളെ ക്രമസമാധാനചുമതല ഏൽപ്പിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനും അത് ഫലപ്രാപ്തിയോടെ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചുകൊള്ളണമെന്നില്ല. ഇത്തരത്തിൽ ഓരോ മേഖലയിലെയും ആവശ്യകതയ്ക്കനുസരിച്ച് വിഭജനം നടത്തുന്ന ഘട്ടത്തിൽ സർവ്വകലാശാലകളിൽ അക്കാദമികവും അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടൊരു വിഭജനം സംബന്ധിച്ച് ഗൗരവപൂർവ്വം വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് പരിഗണിക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

മറ്റൊന്ന്, നമ്മുടെ വിവിധ അക്കാദമിക സമിതികളെക്കുറിച്ചാണ്. ഇവിടെ വന്ന ചർച്ചകളിൽ ചില അംഗങ്ങളെങ്കിലും പറഞ്ഞൊരു കാര്യം അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടാത്തതിനെക്കുറിച്ചാണ്. കൺവെൻഷണൽ കോഴ്സുകളുടെ ആകർഷണീയത ഇല്ലായ്മയെക്കുറിച്ചാണ്. കൺവെൻഷണൽ ഡിഗ്രി കോഴ്സുകളിൽ

ചേരാൻ കുട്ടികളും രക്ഷിതാക്കളും താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷെ, അടിസ്ഥാന ശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാതെ നമുക്കെങ്ങനെയാണ് മറ്റ് വിഷയങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോകാൻ സാധിക്കുക. മറ്റ് വിഷയങ്ങൾ മാത്രം പഠിച്ച ആളുകളെക്കൊണ്ട് ആവശ്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? കാലാനുസൃതമായി ആവശ്യതയനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അപ്ലൈഡ് കോഴ്സുകളുണ്ട്. കൺവെൻഷണൽ കോഴ്സ് എന്നുപറഞ്ഞ് അടിസ്ഥാന ശാസ്ത്ര പഠനത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് മുഖംതിരിച്ച് നിൽക്കാൻ സാധിക്കില്ല. പക്ഷെ ഇവിടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ വേണ്ടതെന്താണ്? കോഴ്സുകളെ കൺവെൻഷണൽ ഡിഗ്രി കോഴ്സും, ലാംഗ്വേജാണെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിക്കേറ്റീവ് ഇംഗ്ലീഷ് വളരെ ആകർഷകമാണ്. ബി.എ. ഇംഗ്ലീഷ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഒട്ടും ആകർഷകമല്ല. കമ്മ്യൂണിക്കേറ്റീവ് ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്ക് വന്നാൽ വളരെ ആകർഷകമാണ്. ഇതുപോലെയാണ് അപ്ലൈഡ് സയൻസും. ലോകം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളും മറ്റ് സബ്ജക്ട്സും എങ്ങനെയാണ് അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുക എന്നതു സംബന്ധിച്ച് ഗൗരവപൂർവ്വമായൊരു പരിശോധന ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെയൊരു പരിശോധനയ്ക്കുള്ള സമിതി ഏതാണ്? കേരളത്തിൽ ഇത്രയേറെ പൊട്ടൻഷ്യലുള്ള ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ സിലബസ്, കൺടെന്റ് അപ്ഡേറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള സമിതി ഏതാണ്? എനിക്കറിയില്ല.

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: സർ, അങ്ങ് കാലിക്കട്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭരണ സമിതിയിലൊക്കെ ധാരാളം വർഷം ചെലവഴിച്ചുവെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. അങ്ങ് പറയുന്ന പല അഭിപ്രായങ്ങളോടും യോജിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ പറയുന്നു, കേരളത്തിലെ ഏത് യൂണിവേഴ്സിറ്റി സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ അജണ്ടയെടുത്ത് നോക്കിയാലും അതിനകത്ത് 90 ശതമാനം അവിടത്തെ ജീവനക്കാരുടെ പ്രൊമോഷനും ജീവനക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും അതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണെന്ന കാര്യം അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരുപടികൂടി അപ്പുറത്തേയ്ക്ക് കടന്ന് പറഞ്ഞാൽ ചേദകരമായൊരു കാര്യമുണ്ട്. റിട്ടയർ ചെയ്യാൻ പോകുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് തൊട്ടുമുകളിലുള്ള മൂന്നോ നാലോ പോസ്റ്റിലുള്ള ആളുകൾ ആറ് മാസത്തേയ്ക്ക് ലീവെടുത്ത് ആ പോസ്റ്റിൽനിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്ത് പെൻഷൻ ബെനിഫിറ്റ് വാങ്ങുന്ന മോശപ്പെട്ട കീഴ്വഴക്കം വേറെ എവിടെനിന്നുമല്ല, സെക്രട്ടേറിയൽ പാറ്റേൺ സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ സെക്രട്ടേറിയറ്റിലും അതുതന്നെയാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അങ്ങ് പറഞ്ഞത് വളരെ ശരിയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനൊരു മാറ്റം വരണം. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നമുക്ക് എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി.

എന്നൊരു സ്ഥാപനമുണ്ട്. ദേശീയതലത്തിൽ എൻ.സി.ഇ.ആർ.ടി. ഉണ്ട്. എന്നാൽ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് കാലാനുസൃതമായ ഉള്ളടക്കത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ എന്ത് സംവിധാനമാണുള്ളത്? ഉള്ളതായി എനിക്കറിയില്ല. ഉള്ളതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസാണ്. ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് എന്നുപറയുന്നത് കോളേജിലെ അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് കീഴിലെ അധ്യാപകർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സമിതിയാണ്. വിവിധ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളോ നേരിയ വ്യത്യാസമോ ഉണ്ടാകും. ഞാൻ ഇന്നുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതുവച്ച് പറയട്ടെ, പുസ്തകം തീരുമാനിക്കുന്നതിനും പരീക്ഷ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുമല്ലാതെ ഗൗരവപൂർവ്വം പഠന ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടക്കുന്ന സ്ഥിതി മഹാഭൂരിപക്ഷം സർവ്വകലാശാലകളിലേയും ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിൽ ഇല്ല. ഇതു മാറണം. ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ കാര്യമായ ഇടപെടൽ ഉണ്ടാകണം. അങ്ങനെ ഒരു ഇടപെടൽ ഉണ്ടാകുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടത് വൈസ് ചാൻസലറും പ്രോ-വൈസ് ചാൻസലറുമാണ്. അവിടെയാണ് അവർക്ക് അക്കാദമിക് ഇടപെടലിന് സമയമില്ലാതെ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ മാത്രമായി ചുരുങ്ങുന്ന ഏറ്റവും ദയനീയമായ അവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നത്. ഇതിന് മാറ്റമുണ്ടാകാൻ തക്കവണ്ണം കേരളത്തിലെ എല്ലാ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിന്റെയും കഴിവിനെ മെച്ചപ്പെടുത്തണം. ഇവരാരും കഴിവില്ലാത്തവരല്ല. നമ്മുടെ അധ്യാപകരെക്കുറിച്ച് യു.ജി.സി. സ്കെയിലും പാക്കേജും സംബന്ധിച്ച ചില വിമർശനങ്ങൾ ഇവിടെ ചർച്ചയിൽ വന്നു. സ്കെയിൽ മതി, പാക്കേജ് വേണ്ട. സർവ്വകലാശാലാ അധ്യാപകർ യു.ജി.സി.-യുടെ പാക്കേജ് വേണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതോടുകൂടി ഇവർ ശമ്പളം മാത്രം താല്പര്യപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് നമ്മളെപ്പോലുള്ള പൊതുപ്രവർത്തകർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്ക് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അങ്ങനെയല്ല. അന്നിത് വളരെയേറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. യു.ജി.സി.-യുടെ പാക്കേജിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അത്രയും സമയവും ചുമതലകളും കേരളത്തിലെ കോളേജ് അധ്യാപകർ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ യു.ജി.സി.-യുടെ പ്രിസ്ക്രിപ്റ്റ് ഫോമിലല്ല എന്നുമാത്രം. ആഴ്ചയിൽ 40 മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്യണമെന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ക്യാമ്പസിനകത്ത് ശനിയാഴ്ചകൂടി വിനിയോഗിക്കേണ്ടിവരും. ആ സാഹചര്യം വന്നപ്പോഴാണ് അധ്യാപകർ ഒന്നടങ്കം അതിനെ എതിർത്തത്. അത് ശരിയാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിലല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. പക്ഷെ യു.ജി.സി.-യുടെ സ്കെയിൽ മാത്രമല്ല, യു.ജി.സി. പറയുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരു വലിയ ശതമാനം കഴിവുള്ള

അധ്യാപകർ നമ്മുടെ കോളേജുകളിലുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ കഴിവിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്ന സംവിധാനം നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അതിന് മാറ്റം വരുത്തണം. ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിൽ സർവ്വകലാശാലാ അധ്യാപകർക്ക് പുറമേ അതിന്റെ ഫോർമാറ്റിനകത്തുതന്നെ പുറത്തുനിന്നുള്ള ആളുകളെ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പുറത്തുനിന്ന് ഉൾപ്പെടുത്താൻ CSIR (Council for Science and Industrial Research), ICAR (Indian Council of Agricultural Research) തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനാടിസ്ഥാനത്തിലും ദേശീയാടിസ്ഥാനത്തിലും അന്തർദ്ദേശീയ അടിസ്ഥാനത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഫോർ ഫോറസ്റ്റ് റിസർച്ച്, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയൻസ്, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ്, ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി, നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി, ഇന്ത്യൻ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, ചെന്നൈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാത്തമാറ്റിക്സ് ഇതെല്ലാം ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച അക്കാദമിക നിലവാരമുള്ള, അന്തർദ്ദേശീയ അംഗീകാരമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളിലെ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള എത്രപേർ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് നമ്മൾ പരിശോധിക്കണം. അങ്ങനെ പരിശോധിച്ചാൽ അത് വളരെ കുറവായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചല്ല പറഞ്ഞത്. കേരളത്തിൽത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കൊച്ചിൻ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നുള്ള ആളുകളെയെങ്കിലും കേരളത്തിലെ മറ്റ് സർവ്വകലാശാലകളുടെ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിൽ എത്ര കണ്ട് ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. കൊച്ചിൻ സർവ്വകലാശാലയുടെ സെനറ്റിന് ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്.

ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ്: സർ, കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ തസ്തികയ്ക്ക് അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ചാൽ ഇന്ത്യയിലെ പ്രസിദ്ധമായ സർവ്വകലാശാലാ അധ്യാപകർ കേരളത്തിൽ ഇന്റർവ്യൂവിന് വരുമ്പോൾ അത് തടയാനുള്ള മാഫിയയെപ്പോലെ ചില അധ്യാപകർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇത്രമാത്രം ഇടുങ്ങിയ മനസ്സാണ് കേരളത്തിലെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ഇന്ന് നേരിടുന്ന പ്രശ്നം. അക്കാര്യം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ പുനഃസംഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ?

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ അറിവിൽപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് ഇതിനെക്കാൾ അപ്പുറത്താണ്. ഉയർന്ന തസ്തികയിലേയ്ക്ക് ആപ്ലിക്കേഷൻ ക്ഷണിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സർവ്വകലാശാലകളുടെ ചില ബിരുദങ്ങളുടെ പേര്, ഉദാഹരണത്തിന് എം.എ. എന്നും എം.എസ്സി എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ഒരേ കണ്ടന്റുള്ളതിനെയാണ്. ഒരു സർവ്വകലാശാല എം.എ. ജിയോഗ്രഫി എന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ വേറൊരു സർവ്വകലാശാല എം.എസ്സി ജിയോഗ്രഫി എന്നുപറയുന്നു. എം.എസ്സി ജിയോഗ്രഫിയുടെയും എം.എ. ജിയോഗ്രഫിയുടെയും ഉള്ളടക്കം ഒന്നാണ്. അതിന് സാധാരണഗതിയിൽ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റാണ് നൽകേണ്ടത്. സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപേക്ഷ നൽകിയാൽ അത് ലഭ്യമാകും. ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം പറഞ്ഞതിന് സമാനമായ വിഷയം, ഒരു ഉയർന്ന തസ്തികയിലേയ്ക്കുള്ള അപേക്ഷ ക്ഷണിച്ചു. ഒരാൾ അപേക്ഷിക്കാൻ യോഗ്യനാണ്. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോഴ്സ് ഡെസിഗ്നേറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ചെറിയ വ്യത്യാസത്തിലാണ്. ആ കോഴ്സിന് സർവ്വകലാശാല ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നതാണ്. ഇദ്ദേഹം ആപ്ലിക്കന്റായി വരുമെന്ന് കണ്ടതോടുകൂടി ആ കോഴ്സിന് ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആപ്ലിക്കന്റാകാൻ കഴിയില്ല. സർവ്വകലാശാലകളിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ ഉയർന്ന തസ്തികകളിലേയ്ക്ക് അർഹരായ ആളുകൾ എത്ര പേരാണെന്ന് കേരളത്തിലുള്ളവർക്കറിയാം. കേരളത്തിന് പുറത്തുള്ളവരിൽ നിന്ന് എത്രപേർ വരാനിടയുണ്ടെന്ന് വളരെ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ട്.

ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ്: സർ, ഇവിടെ ബഹുമാന്യനായ അംഗം സൂചിപ്പിച്ച എം.എ. എം.എസ്സി ജിയോഗ്രഫിയുടെ പ്രശ്നം നേരത്തേയുണ്ട്. കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ബി.എ. പൊളിറ്റിക്കൽ സയൻസാണ്. എന്നാൽ എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ബി.എ. പൊളിറ്റിക്സ് ആൻഡ് ഇന്റർനാഷണൽ റിലേഷൻ ആണ്. രണ്ടിന്റെയും കണ്ടന്റ് ഒന്നാണ്. നെറ്റ് ക്വാളിഫൈ ചെയ്യുന്നതിന് യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഒരു ഇന്റർവ്യൂവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പറഞ്ഞത് എം.എ. പൊളിറ്റിക്സ് ആൻഡ് ഇന്റർനാഷണൽ റിലേഷൻ എം.എ. പൊളിറ്റിക്സിന് ഈക്വലാണെന്ന ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്നാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ചില അധ്യാപകർ മാഫിയയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. ഇത്

കേരളം ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട വിഷയമല്ലേ. എന്നാൽ എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പഠിച്ച അഞ്ചോ ആറോ ആളുകൾക്ക് ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നടക്കുന്ന വലിയൊരു അനീതിയാണ്. ഇത് അവസാനിപ്പിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ കൗൺസിലും ഇടപെടണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ: ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ് ഉന്നയിച്ച പ്രശ്നം കേരളത്തിന്റെ അക്കാദമിക് മേഖല വളരെ ഗൗരവമായി ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട വിഷയമാണ്. മദർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണ്. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഒരു കോഴ്സിന് ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുത്താൽ സ്വാഭാവികമായും അത് മറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളും അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശാൽ എം.എഡ്. പോലുള്ള സബ്ജക്ടുകൾക്ക് എം.ജി. തുടങ്ങിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കുന്നില്ല. അത് ഈ ബില്ലിന്റെ ഭാഗമായി ഗവൺമെന്റ് അഡ്രസ്സ് ചെയ്യേണ്ട വിഷയമാണ്. അത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിലുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. രാജൻ: സർ, ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടുപേരും സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അത് വളരെ ഗൗരവമായി ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട വിഷയമാണ്. ഓരോ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കും ഓരോ തലം തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. തലശ്ശേരി നിയോജക മണ്ഡലം എം.എൽ.എ. സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മദർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി തീരുമാനിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ. പുറത്തുനിന്നുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും ഇതുപോലുള്ള പ്രശ്നമുണ്ട്. കോഴ്സുകളെ സംബന്ധിച്ച സബ്സിക്വന്റ് വിഷയങ്ങളിലാണ് തർക്കമുണ്ടാകുന്നത്. കോഴ്സുകളെ സംബന്ധിച്ച പൊതുവായ വിജ്ഞാപനമിറക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമായി ആലോചിക്കുമോ എന്നതാണ് എന്റെ ചോദ്യം.

ശ്രീ. മുഹമ്മദ് മുഹസിൻ പി.: സർ, ഇക്വലൻസിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കോഴ്സുകളിൽ മാത്രമല്ല NAAC-ന്റെ ഉന്നത അക്രഡിറ്റേഷനുള്ള നല്ല സ്കോറുള്ള പല യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും പഠിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾ കേരളത്തിലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഇക്വലൻസിക്കുവേണ്ടി പോകുമ്പോൾ ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ കൊക്കെ അംഗീകാരമുണ്ടോയെന്ന് ക്ലാർക്കുമാരടക്കമുള്ളവർ ചോദിക്കും. ജെ.എൻ.യു. അടക്കമുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്നുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ വന്ന് കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലടക്കം അത്തരം സംഭവങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ യു.ജി.സി. സ്കെയിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അങ്ങനെ

പറ്റില്ലെന്നു പറയുന്ന ഒരു വലിയ വിഭാഗം ഇവിടെ അക്കാദമിക് മേഖലയിലുണ്ട്. എനിക്ക് തോന്നുന്നത് ഗ്ലോബൽ ലെവലിലുള്ള അക്കാദമിക് കൾച്ചറിലേയ്ക്ക് പോകാൻ വിസ്തൃതമാക്കുന്ന ധാരാളം ആളുകൾ കേരളത്തിലുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കണം NAAC-ന്റെ ഉന്നതമായ അക്രഡിറ്റേഷൻ കേരളത്തിലെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾക്ക് ലഭിക്കാതെ പോകുന്നത് എന്നാണ്. അതോടൊപ്പം ഇന്റർനാഷണൽ ലെവലിൽ റെക്കഗ്നൈസ് ചെയ്ത പബ്ലിക്കേഷനിൽ ഒന്നും അദ്ധ്യാപകർ വരാതെയും പോകുന്നത് അങ്ങനെയുള്ള അക്കാദമിക് കൾച്ചറിന്റെ ഭാഗമായി നിൽക്കാനുള്ള താല്പര്യമില്ലായ്മയാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഈ ബില്ലിന്റെ ഭാഗമായി അങ്ങനെയൊരു അക്കാദമിക് കൾച്ചർ ബിൽഡ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

ശ്രീ. എ. എൻ. ഷാസീർ: സർ, സർവ്വകലാശാലകൾ റിസർച്ചിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളായി മാറണം. ഈ ബിൽ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ, നിർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ എത്ര സർവ്വകലാശാലകൾ റിസർച്ച് ഫ്രണ്ട്ലിയായി മാറുന്നുണ്ട്. റിസർച്ച് നടത്തുന്ന ഒരു വ്യക്തിയോട് പലപ്പോഴും സർവ്വകലാശാല ജീവനക്കാർക്ക് 'ഇവൻ വലിയ റിസർച്ചുകാരൻ' എന്ന ഒരു തരം പൂച്ചമാണ്. റിസർച്ച് ചെയ്യുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ അയാൾ എത്ര മാത്രം തിക്താനുഭവങ്ങൾ നേരിടുന്നു. എനിക്കറിയാവുന്ന എത്രയോ ആളുകൾ പാതി വഴിയിൽ റിസർച്ച് ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നിലയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റിസർച്ചിന് സാധാരണഗതിയിൽ കാലതാമസമുണ്ടാകും എന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് റിസർച്ച് തിസിസ് സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും അത് സെക്ഷനികത്തിട്ട് ഉരുട്ടിക്കളിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെയെല്ലാമുള്ള സമീപനങ്ങളാണ് കേരളത്തിലെ റിസർച്ച് മേഖലയ്ക്കു് ഒരു ക്രൈസിസുണ്ടാക്കുന്നത്. അത് ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലുണ്ടോ?

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയം, സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്ത അദ്ധ്യാപകർക്ക് ഇന്നിപ്പോൾ റിസർച്ച് ഗൈഡാകാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതാണ്. അനുഭവവും അറിയും വിദ്യാഭ്യാസവുമൊക്കെ ആ ഒരു സാങ്കേതികത്വത്തിൽ മാത്രമാക്കി ഒതുക്കി നിർത്തുന്നത് ശരിയാണോ എന്ന് അങ്ങ് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? കാരണം റിട്ടയർ ചെയ്ത അദ്ധ്യാപകരിൽ വളരെ പ്രഗത്ഭരുണ്ട്. നല്ലതുപോലെ ഗൈഡ് ചെയ്ത ഒട്ടേറെ അദ്ധ്യാപകരുണ്ട്. പക്ഷെ അവർക്ക് അടുത്ത തലമുറയെ ഗവേഷണ രംഗത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരാനായിട്ടുള്ള

സാധ്യതകൾ അടയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രവണത, സർവ്വീസിലുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ഗൈഡാകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന ചില നിലപാടുകൾ എന്നിവ തിരുത്തപ്പെടണം. ഇവിടെ ഞാൻ ഒരു കാര്യം കൂടെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ വളരെ ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ടാണ് അങ്ങ് കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നത്. എനിക്ക് സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്, ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. Equivalent Certificate ഉൾപ്പെടെ; ഗവേഷണം ഉൾപ്പെടെ; അക്കാദമിക് രംഗത്ത് പ്രത്യേകിച്ച് ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സമഗ്രമായ ഒരു മാറ്റമുണ്ടാക്കാൻ ഇതുപോലുള്ള ചെറിയ ബില്ലുകളല്ല വേണ്ടത്, പകരം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സമഗ്രമായ പാഠം നടത്തി, കാലത്തിന്റെ മാറ്റത്തിനനുസരിച്ച് ഗൗരവമായി ചർച്ച ചെയ്ത് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കമിടാൻ കഴിയുന്ന സമഗ്രമായ ഒരു ബിൽ ബഹുമാന്യനായ മന്ത്രിയുടെ കാലയളവിൽത്തന്നെ കൊണ്ടുവരാൻ ഗവൺമെന്റ് മുൻകൈയെടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇക്കാര്യത്തിൽ അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായം അറിയാൻ എനിക്ക് താല്പര്യമുണ്ട്.

ശ്രീ. കെ. രാജൻ: സർ, ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് എന്ന് ഉന്നയിച്ച വിഷയമുണ്ടല്ലോ. ഇതിനകത്ത് റിസർച്ചമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രശ്നം അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് ബോധപൂർവ്വം എല്ലാ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളും യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്ന് മാറ്റി സ്വകാര്യവൽക്കരിക്കാനുള്ള വലിയ ശ്രമം നടത്തുകയാണ്. ഞാൻ ഈ വിഷയം നിയമസഭയുടെ മുഖിൽ നേരത്തെ സബ്മിഷനായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. Indian Council of Agricultural Research (ICAR) കേരളത്തിലെ കാർഷിക സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന 24 തസ്തികകളാണ് ഇപ്പോൾ വേണ്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ കേന്ദ്രം അടച്ചുപൂട്ടാനും അവർ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ICAR-ന്റെ ഭാഗമായി കേരളത്തിലെ കാർഷിക മേഖലയ്ക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന റിസർച്ചകളെല്ലാം ഇനി സ്വകാര്യവൽക്കരിക്കാനാണ് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് ആലോചിക്കുന്നത്. വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ട പ്രശ്നമാണ്. ഈ പ്രശ്നം അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. എ. പ്രദീപ്കുമാർ: സർ, ഒരു കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗത്തിന്റെയും സഭയുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഇവിടെ ഇത്ര വിശദമായ ഒരു ചർച്ച ഉയർന്നുവന്നത് വളരെ നല്ല കാര്യമാണ്. അതിനോടൊക്കെ യോജിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. സർവ്വകലാശാലകളിൽ എന്ത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം.

നമ്മൾ മിതത്വം പാലിച്ച് പൊതിഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ പറയുകയാണ്. ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ് ഇപ്പോൾ മാഫിയ എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണ് അവിടെ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാം. സർവ്വകലാശാലകളുടെ അജണ്ടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രാധാന്യം വരാത്തതിനേക്കാൾ കാര്യം ഇത് സംഭവിക്കുകയാണിരിക്കും. അജണ്ടകളൊക്കെ അധ്യാപകന്റെയും ജീവനക്കാരന്റെയും സേവന വേതന പ്രശ്നങ്ങളാണ്. അതുകഴിഞ്ഞ് അവസാനം മറ്റ് അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങളൊക്കെ പറയുന്നതുപോലെയാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യം വരുന്നത്. ഇവിടെ വൈസ് ചാൻസലറുടെയും പി.വി.സി.-യുടെയും മാത്രം പ്രശ്നമല്ല, സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർമാർപോലും ഏറ്റവും ജനാധിപത്യപരമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സംവിധാനമാണ് നമുക്കുള്ളത്. സർവ്വകലാശാലാ ഗസ്റ്റ് ഹൗസുകളിൽ രാവിലെ സിൻഡിക്കേറ്റ് യോഗം ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർമാരെ തടഞ്ഞുവെച്ച് സ്വാധീനിച്ച് അജണ്ട നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രവണത ഇവിടെയുണ്ട്. അതിന് അവസാനം കുറിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ഈ പറഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനുള്ള ഇച്ഛാശക്തി ഈ സർക്കാർ കാണിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭിപ്രായപ്പെടാനുള്ളത്. അതിനുള്ള ഇച്ഛാശക്തി കാണിക്കുമോ എന്നുള്ളതാണ് അറിയേണ്ടത്.

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു: സർ, ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാന്യനായ മന്ത്രി തന്നെ മറുപടി പറയുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച ചില കാര്യങ്ങളോട് പൂർണ്ണമായും ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാകരുത്. ഏത് സർവ്വകലാശാലയിൽ പോയി മറ്റേത് സർവ്വകലാശാലയുടെ കോഴ്സിന്റെ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടാലും അവർ കൊടുക്കില്ല. അത് കൊടുക്കുന്നതിന് ഒരു ഫോർമാലിറ്റിയുണ്ട്. അത് രജിസ്ട്രാർ മുഖാന്തരം ഏത് സർവ്വകലാശാലയുടെ കോഴ്സുമായിട്ടാണോ ഇക്വലൻസി ആവശ്യമുള്ളത്, ആ രജിസ്ട്രാർ മുഖാന്തരം ആ സിലബസും കണ്ടന്റുമെല്ലാം പരസ്പരം കൈമാറി, രണ്ടു സ്ഥലത്തെയും ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് അംഗീകരിച്ച് അതിന് ഒരു അപ്രൂവൽ നൽകിയാൽ മാത്രമേ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കാൻ സാധിക്കൂ. പലപ്പോഴും കുട്ടികൾ ചെയ്യുന്നത്, അവർക്കാവശ്യം വരുമ്പോൾ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പോയി ചോദിക്കും. എന്നാൽ ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഞാൻ പറഞ്ഞ വിഷയവും ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ് പറഞ്ഞ വിഷയവും അതല്ല. ഇക്വലൻസി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ഒരു സർവ്വകലാശാല തങ്ങൾ ഏത് സർവ്വകലാശാലയുടെ ഏത് കോഴ്സിനാണോ ഇക്വലൻസി കൊടുത്തുവന്നിരുന്നത് അത് ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ

കൊടുക്കില്ലെന്ന് പറയുന്നു. അത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ഇക്വലൻസി കൊടുത്താൽ ഒരു candidate പുതുതായി വരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്. അത്രയും ആശാസ്യകരമല്ലാത്ത പ്രവണതപോലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിലേയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് ഇത് പറഞ്ഞത്. റിസർച്ചുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ച കാര്യത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാല അതിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽ റിസർച്ച് സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഒരു ത്രസ്റ്റ് ഏരിയ ഡിഫൈൻ ചെയ്തു. ആ ത്രസ്റ്റ് ഏരിയയിൽ റിസർച്ച് ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആവശ്യമാണെങ്കിൽ ഒരു ലക്ഷം രൂപവരെ സപ്പോർട്ട് ചെയ്യും. പത്ത് മേഖലകളാണ് ത്രസ്റ്റ് ഏരിയയായി ഡിഫൈൻ ചെയ്തത്. കണ്ണൂരായതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പരമ്പരാഗത വ്യവസായങ്ങളുൾപ്പെടെ, മത്സ്യകൃഷി, കാർഷിക മേഖലയടക്കമുള്ള വിവിധ മേഖലയിൽ പൊതു സമൂഹത്തിനാവശ്യമായ മേഖലകളെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ട് ത്രസ്റ്റ് ഏരിയ നിശ്ചയിച്ച് ഒരു ലക്ഷം രൂപവിതം 10 ലക്ഷം രൂപ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രൊവിഷൻ വച്ചു. പണം നീക്കിവെച്ചിട്ടും മറ്റെല്ലാ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും 4 കൊല്ലത്തിനിടയിൽ റിസർച്ച് വർക്കിന് ഒരൊറ്റയാളും വന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെല്ലാം കേരളത്തിലെ വിവിധ സർവ്വകലാശാലകളിൽ നടന്നിട്ടുള്ള റിസർച്ച് വർക്കിന്റെ ഔട്ട്പുട്ട് എന്താണെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ, പൊതു സമൂഹത്തിന് പിൽക്കാലത്ത് പ്രയോജനപ്പെട്ട റിസർച്ച് വർക്കുകൾ 10 ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമാണ്. ഇത് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഗുരുതരമായ പ്രശ്നമാണ്. ഈ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും അഡ്രസ് ചെയ്യാതെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സമൃദ്ധരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഇന്നിപ്പോൾ സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ യജ്ഞം, ഒരുപക്ഷേ പ്ലസ് വൺ, പ്ലസ് ടു ക്ലാസുകളിലെ അധ്യാപകരെക്കാൾ ഉള്ളിൽതട്ടി ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി അതേ അർത്ഥത്തിലും അതേ സ്റ്റിരിറ്റിലും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് എൽ.പി. സ്കൂളിലെയും യു.പി. സ്കൂളിലെയും അധ്യാപകരാണ്. കാരണം വേറൊന്നുമല്ല, അവിടെ കുട്ടികളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സംസ്ഥാനത്ത് കുട്ടികളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ല. അൺ എയ്ഡഡ്/അൺ റെക്കഗ്നൈസ്ഡ് സ്കൂളുകൾ ധാരാളമായി വന്നപ്പോൾ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ധാരാളം കുട്ടികൾ പോകുകയുണ്ടായി. യാഥാർത്ഥ്യം ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സർക്കാർ സമയോചിതമായി ഇടപെടുകയും അവർ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കോളേജിനെ സംബന്ധിച്ച് അങ്ങനെയൊരു പ്രശ്നമില്ല, കാരണം ഇന്ന് ഒരു കോളേജ് അധ്യാപകനും ജോലി നഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രശ്നമില്ല. പക്ഷേ കോളേജ് അധ്യാപകർ ഉൾപ്പെടെ നമ്മുടെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം, വിദേശ

സർവ്വകലാശാലകളുടെ കടന്നുവരവ് ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായി നിലനിൽക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ നമ്മൾ അതിനെ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുന്നു, അതിനോട് ഒരു നിലയിലും ഒരു കോംപ്രമൈസുമില്ല. പക്ഷേ നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ മതിയാകാതെ വരുന്നുവെന്ന അവസ്ഥാവിശേഷം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി തീരുമ്പോൾ നമ്മൾ എന്തിനെല്ലാമെതിരായിട്ടാണോ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചുപോരുന്നത്; അതൊക്കെ അതുപോലെ മുറുകെ പിടിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയണമെന്നില്ല. അത് നമ്മിൽ ആരുടെയെങ്കിലും തത്വാധിഷ്ഠിതമായ നിലപാടിന്റെ പ്രശ്നമായി നിലനിൽക്കേണ്ട കാര്യമല്ല. ഒരു പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ ഗതിക്രമത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ്. ഇന്നിപ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ച പ്രതിപക്ഷ അംഗങ്ങളും ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നൂറുശതമാനം ശരിയായ നിലയിലാണ് അഭിപ്രായപ്രകടനം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഡോ. എൻ. ജയരാജ്, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി സർക്കാർ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തണമെന്നുൾപ്പെടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അങ്ങേയറ്റം സ്വാഗതാർഹമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതെല്ലാം വച്ചുകൊണ്ട് സർക്കാർ വളരെ സത്യസന്ധവും സമയബന്ധിതവുമായി നടത്തുന്ന ഒരു ഇടപെടലിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ഈ സിൻഡിക്കേറ്റിനെയും സെനറ്റിനെയും ക്രമപ്പെടുത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച ഭേദഗതി ബിൽ വരുന്നതെന്ന് പൂർണ്ണബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിനെ പൂർണ്ണമായും പിന്തുണയ്ക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. സി. ദിവാകരൻ: സർ, സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബിൽ വീണ്ടും അതേ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല നേരിടുന്ന നിരവധി വിഷയങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങളെല്ലാവരും ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. വളരെ വിജ്ഞാന പ്രദമായ പ്രസംഗങ്ങളാണ് ഞാനിവിടെ കേട്ടത്. നിയമസഭ ഈ സെക്ഷനിൽ കൂടിയതിനുശേഷം ഇത്രയും ഉജ്ജ്വലമായ, വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുള്ള പണ്ഡിതരെക്കാൾ മികച്ച രീതിയിൽ വിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച എല്ലാവരെയും ഞാൻ ആദ്യമേ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. ശ്രീ. കെ. വി. അബ്ദുൾ ഖാദറിന്റെയും ശ്രീ. എം. സ്വരാജിന്റെയും തർക്കങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് കുറച്ച് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലായി. വളരെ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള ചർച്ചകൾ സഭയിൽ നടന്നു എന്നുള്ളതിൽ എനിക്ക് വല്ലാത്ത അഭിമാനം തോന്നി. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മാത്രം വിഷയമല്ല, ദേശീയ വിഷയമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഭാരതം 68 വർഷം പിന്നിട്ടപ്പോൾ ആറ് വയസ്സ് മുതൽ 14 വയസ്സുവരെ

സാർവ്വത്രികവും നിർബന്ധിതവുമായ സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്ന് ഭരണഘടനയിലെ ആർട്ടിക്കിൾ 21 (എ)-ൽ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നിത് പരിശോധിച്ചാൽ, ഇന്ത്യയിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷം കുടുംബങ്ങളിലെയും കുട്ടികൾ ഇനിയും വിദ്യാലയങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നതാണ് ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയാവസ്ഥ. ഭരണഘടനയിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശം നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ കാലം മുതൽ പരാജയപ്പെട്ട ലക്ഷ്യമാണിത്. ഇന്ന് പുതിയ വിപത്താണ് ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം നേരിടുന്നത്. മനുവംശത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ആശയങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് അടിച്ചേൽപ്പിച്ച് കാവി പുതപ്പിക്കുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം നമ്മളാൽ കാണുന്നില്ല. എനിക്ക് മുമ്പ് സംസാരിച്ച ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു പറഞ്ഞതുപോലെ കേന്ദ്ര വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളെയെല്ലാം പിരിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ ഇവിടെയാർക്കും വേദനയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെയെല്ലാം ആർ.എസ്.എസ്.ന്റെ, സംഘപരിവാറിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അക്കാദമിക്കലായി ഒന്നും നൽകിയിട്ടില്ല. കേന്ദ്ര സർക്കാർ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് നഗ്നമായ രാഷ്ട്രീയ ബലപ്രയോഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുമത്രമല്ല, സർവ്വകലാശാലകളുടെ സ്ഥിതി എന്താണ്? നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഗവേഷണം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. സർവ്വകലാശാലകളെല്ലാം അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളെപ്പോലെ നിൽക്കുകയാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തമായ രോഹിത് വെമുലയെ നമ്മൾ ഓർക്കുന്നില്ലേ; പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ട പ്രഗത്ഭനായ വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഗവേഷണ പാഠം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയാതെ അയാൾ മരണക്കുറിപ്പ് എഴുതി “ എന്റെ ജന്മമാണ് എന്റെ ഈ ദുരന്തത്തിന് കാരണം.” അതാണ് ഇന്ത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം. രോഹിത് വെമുലയുടെ ഈ അനുഭവം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ വെല്ലുവിളിയാണ്. മറ്റൊരു അർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളുടെ ഇടനാഴികളിലുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് ചില എം.എൽ.എ.-മാർ സൂചിപ്പിച്ചത്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ ഇതിൽനിന്നും വിമുക്തമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ജാതി വിവേചനമുണ്ട്, ധാരാളം അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. അർഹരായിട്ടുള്ള പട്ടികജാതി, പിന്നോക്ക വിഭാഗക്കാരുടെ കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് സർവ്വകലാശാലകളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തില്ലെന്നുള്ളതല്ലാതെ അനുഭവങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമല്ല. കേരളത്തിൽ പോലും അതുണ്ടാകുന്നത് നിർഭാഗ്യകരമാണ്. അതുപോലെ കേന്ദ്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നയം, വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം എന്നുള്ളത് വിജ്ഞാനം നേടാനല്ല, നോളജ് കമ്മോഡിറ്റി ആകുകയാണ്. അതാണ് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രശ്നം. അറിവെന്ന് പറയുന്നത് വിൽപ്പന ചരക്കാകുകയാണ്. കലാശാലകൾ ഫാക്ടറികൾ ആകുകയാണ്. ഐ.എ.എസ്.-കാരെയും ഐ.പി.എസ്.-കാരെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന

ഫാക്ടറിയായി നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ മാറുകയാണ്. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം വിക്രം സാരാഭായ്, എ.പി.ജെ. അബ്ദുൽ കലാം, ഹോമി ജെ. ഭാഭ, സി. വി. രാമൻ, രാമാനുജൻ, ജെ. സി. ബോസ്, രവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മഹാനാരകണമെന്നുള്ളതല്ല. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ലോക പ്രശസ്തരായ സാഹിത്യകാരന്മാർ, കലാകാരന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇവരെയാക്കെ സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വകലാശാല ഇന്ന് ഐ.പി.എസ്.-കാരെയും ഐ.എ.എസ്.-കാരെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന കേവലം ഫാക്ടറികളായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾ അതാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഇവിടെയുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാകാത്തത് അതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും എന്റെ വലതുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾക്ക്. ആഗോളവത്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി എല്ലാം ചരക്കായി, കമ്പോളമായി, വിൽപ്പനയായി ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്ന സാമ്പത്തിക നയം ഇന്ത്യയിൽ നടപ്പിലാക്കിയപ്പോൾ ഗുരുതരമായ ദുരന്തത്തിലേയ്ക്കാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം പോകുന്നതെന്ന് അന്ന് ഞങ്ങൾ വിരൽ ചൂണ്ടി. കോൺഗ്രസ്സുകാർ അധികാരത്തിൽ നിന്നും പോയ ദുരന്തം മാത്രമല്ല, ഇനി വന്നാലും ഈ ദുരന്തത്തിന്റെ സന്തതികളാകാൻ പോകുകയാണ്. നിങ്ങൾ തോണ്ടിയ ശവക്കുഴിയാണിത്. അവിടെ ഈ വിദ്യാഭ്യാസരംഗം ചെന്നുവിടും. ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം കച്ചവടമാണ്. കമ്പോളവത്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് തൊഴിൽ നൈപുണ്യം നേടുക എന്നുള്ളതാണ് ശ്രീ. നരേന്ദ്ര മോഡിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ മുദ്രാവാക്യം. വിജ്ഞാനം നേടുക എന്നുള്ളതല്ല. വയറ്റിപ്പിഴപ്പിലേയ്ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം മാറുകയാണ്. ലോകത്ത് ആധുനിക ഗവേഷണങ്ങൾപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് കുട്ടികൾ ചെന്നെത്തണമെന്നില്ല. ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക രംഗങ്ങളിൽ അവിശ്വസനീയമായ നേട്ടങ്ങളാണ് മറ്റ് രാജ്യങ്ങൾ കൈവരിക്കുന്നത്. നമ്മളിൽ വളരെ പുറകിലാണ്. അതുപോലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്ഥിതി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിഞ്ഞിരിക്കണം. നമുക്ക് നല്ല വിദ്യാർത്ഥികൾ വേണമെങ്കിൽ പ്രീ-പ്രൈമറിയിൽ കൈവയ്ക്കണം. പ്രൈമറിയിലും പ്രീ-പ്രൈമറിയിലുമുള്ള കുട്ടികളെ ഭാവനാ സമ്പന്നരാക്കി അവർക്ക് എല്ലാ അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളും വിഭവങ്ങളും ഒരുക്കി എന്റർടെയിൻ ചെയ്ത് പഠിക്കണമെന്നുള്ള ദാഹം അവർക്കുണ്ടാക്കണം. ഇന്ന് നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് അക്കാര്യത്തിൽ ഒരുപാട് മുന്നോട്ട് പോയി. അതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. പണ്ട് വിശന്നിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾ കേരളത്തിൽ ധാരാളമായിരുന്നു. രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും ആഹാരമില്ല. പണ്ട് പുതിയ ഉടുപ്പിടാൻ കഴിയാത്ത കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ആ മുഖമെല്ലാം മാറി. കഴിഞ്ഞ രണ്ട് വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ കേരളത്തിലെ ലക്ഷക്കണക്കിന് കുട്ടികൾക്ക് രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്ക് ആഹാരം, രണ്ട് ജോടി യൂണിഫോം, ഇഷ്ടം പോലെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവ കൊടുക്കുകയാണ്. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽപ്പോലും

പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പരീക്ഷയ്ക്ക് മുമ്പ്, സ്കൂളുകൾ തുറക്കുന്നതിന് മുമ്പ് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ കൊടുക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ ഉച്ചയ്ക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തില്ല, ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്നു. കാരണം, ആ കുട്ടികളാണ് സർവ്വകലാശാലയിൽ വരാനുള്ളത്. അവർ പഠിക്കണം. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി എന്താണ്? ഇന്ത്യയിൽ ആറ് വയസ്സിനും പതിനേഴ് വയസ്സിനും മധ്യേ പ്രായമുള്ള 65 ദശലക്ഷം കുട്ടികൾ ഇപ്പോഴും സ്കൂളുകളിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ വരാനുപോലും കാണാത്ത കുട്ടികൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ എത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒന്നാം സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ ചേർന്നാൽ അഞ്ചാം സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ എത്താതെ നൂറു പേരിൽ ഇരുപതു പേർ ഡ്രോപ്പ് ഔട്ട് ആകുന്നു. പത്താം സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ എത്തുമ്പോൾ 47 പേർ ഡ്രോപ്പ് ഔട്ട് ആകുന്നു. ഡ്രോപ്പ് ഔട്ടാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദൗർബല്യം. എന്തുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്ക് തുടർച്ചയായി പഠിക്കാനും ക്ലാസിൽ വരാനും കഴിയുന്നില്ല; എന്തുകൊണ്ട് രക്ഷകർത്താക്കൾ ആ കാര്യത്തിലേയ്ക്ക് വരുന്നില്ല? ഇന്ന് കേരളം അഭൂതപൂർവ്വമായ കാഴ്ചയാണ് കാണുന്നത്. ഒരു ജനകീയ പ്രസ്ഥാനമായി കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ രാഷ്ട്രീയക്കാരും പഞ്ചായത്ത് മെമ്പർമാരും ബ്ലോക്ക് പ്രസിഡന്റുമാരും എം.എൽ.എ.-മാരും എം.പി.-മാരും സ്കൂളുകളിലെ പരിപാടികൾക്ക് ഓടിയെത്തുകയാണ്. പണ്ട് സ്കൂളുകളിലെ പരിപാടികൾക്ക് വിളിച്ചാൽ ഞാനടക്കം പോകില്ലായിരുന്നു. ഇന്ന് സ്കൂളുകളിലെ പി.ടി.എ. വളരെ ശക്തമാണ്. കേരളം ഇന്ന് ഇന്ത്യയ്ക്കൊരു മാതൃകയാണ്. ഇത് മനുവംശത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമല്ല, പുരോഗമന ഇടതുപക്ഷ മതേതര ചിന്താഗതി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ വരുത്താനുള്ള സാഹസികമായ ശ്രമമാണ്. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ നടക്കുന്നത് അതല്ല. മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തമസ്കരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊലയാളിക്കുവേണ്ടി മന്ദിരം നിർമ്മിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരമാണ് നടക്കുന്നത്. ഗോഡ്സേയാണ് രാജ്യത്തിന്റെ പിതാവെന്ന് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണ്. നിങ്ങൾപോലും കാര്യമെല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ ബി.ജെ.പി.-ക്കാരനായ ശ്രീ. നരേന്ദ്ര മോദിയാണ് മഹാത്മാഗാന്ധിയെന്നാണ് പറയുന്നത്. അങ്ങനെ പറയാൻ അദ്ദേഹം പുരാണങ്ങളായ രാമായണവും മഹാഭാരതവും വേദങ്ങളുമെല്ലാം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ പോകുകയാണ്. അത് പഠിച്ചവനാൽ മതേതരത്വത്തിന്റെ കശാപ്പാണ്.

ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ മെസേജ് സെക്കുലറിസമാണ്. ഇന്ന് കോളേജുകളിൽ നടക്കുന്നത് അതാണോ? ഡെമോക്രസിയാണ് നമ്മൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്. ജനാധിപത്യം, മതേതരം, സമാധാനം ഇവയെല്ലാം പഠിക്കേണ്ടതും ഡിബേറ്റ് ചെയ്യേണ്ടതുമായ ക്ലാസ് മുറികളും വേദികളുമെല്ലാം ഇന്ന്

അപകടകരമായ വഴിയിലേയ്ക്ക് നീങ്ങുകയാണ്. ഈ രാജ്യം നമ്മൾ കാണുന്നതിനേക്കാൾ അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ രീതിയിലേയ്ക്ക് പോകുകയാണ്, അതാണ് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ഇന്ന് ശ്രീ. നരേന്ദ്രമോദി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഹിറ്റ്ലർ ജർമ്മനിയിലും നടത്തിയത്. ദേശാഭിമാനത്തിന്റെ വ്യാജമായ ആവേശം കുത്തിവച്ച് ജർമ്മനിയിലെ ന്യൂനരേഖനിലുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ വഴിതെറ്റിച്ച് പട്ടാളത്തിൽ ചേർത്ത് ഫാസിസം അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ലോകത്തുവന്ന ഭരണാധികാരിയാണ് ഹിറ്റ്ലർ.

(അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ മി. സ്പീക്കർ)

ശ്രീ. നരേന്ദ്രമോദിയുടെ നയവും അതാണ്. എല്ലാവർക്കും തൊഴിൽ കൊടുക്കും, തൊഴിലാളികൾക്ക് പുതിയ സൗകര്യങ്ങൾ കൊടുക്കും എന്നിങ്ങനെ അതിശക്തമായ പ്രചരണമാണ് നടത്തുന്നത്. എന്നാൽ അതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ കശാപ്പുചെയ്യുക എന്നതാണ്. മതസ്വാതന്ത്ര്യം വിഭാവന ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ; ശ്രീ. വി. കെ. ഇബ്രാഹിം കുഞ്ഞ്, ഇന്ത്യയിലല്ലാതെ മറ്റവിടെയെങ്കിലും കഴിയുമോ; നിങ്ങളെന്താണ് ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്നത്; മതസൂനപക്ഷത്തെ കശാപ്പുചെയ്യാൻ ബി.ജെ.പി. നിൽക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എത്ര സങ്കീർഷിതമായിട്ടാണ് തൽക്കാല ശാന്തിക്കുവേണ്ടി നിൽക്കുന്നത്; നിങ്ങൾ നിൽക്കേണ്ട സ്ഥലം ഇതാണോ? ഇന്ത്യയെയും ഇന്ത്യയിലെ മതസൂനപക്ഷങ്ങളെയും മതേതരത്വത്തെയും രക്ഷിക്കാൻ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി കോൺഗ്രസ്സേതര, ബി.ജെ.പി.യേതര ചേരിയിലേയ്ക്ക് നിങ്ങളും രാജ്യം അത്യന്തം അപകടത്തിലാണ്. ആ അപകടം നിങ്ങൾ കാണണം.

ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ: സർ, ഈ സംസാരം കേൾക്കുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ പാർട്ടിയുടെ നയത്തിൽ മാറ്റം വന്നുവെന്ന് തോന്നുകയാണ്. കാരണം ബി.ജെ.പി.-യേതര കോൺഗ്രസേതര മുന്നേറ്റമെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ ഫാസിസത്തെ താഴെയിറക്കാൻ കോൺഗ്രസുമായി ചേർന്നുള്ള പോരാട്ടമാണ് വേണ്ടതെന്നാണ് സി.പി.ഐ.-യുടെ നയം. ആ നയത്തിന് ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടോ? സി.പി.ഐ.(എം.)-ലെ ഒരു വിഭാഗം പറയുന്നതുപോലെ, ശ്രീ. സീതാറാം യെച്ചൂരി അങ്ങനെ പറയുന്നില്ല. കോൺഗ്രസിനേയും ബി.ജെ.പി.-യേയും മാറ്റി നിർത്തി ഇന്ത്യാ രാജ്യത്ത് എന്ത് മാറ്റമാണ് വരുത്താൻ പോകുന്നത്? ബി.ജെ.പി. പരാജയപ്പെടണമെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ് ജയിക്കുമോ? അതല്ലേ ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യം.

ശ്രീ. സി. ദിവാകരൻ: സർ, നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദറിനോട് ചോദിച്ചാൽ മതി. സി.പി.ഐ. എന്നും ക്ലിയറായിരുന്നു. ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും അദ്ദേഹം

പോയപ്പോഴും സി.പി.ഐ.-ക്ക് ഒരു നയം തന്നെയാണ്. അതിൽ സംശയം വേണ്ട. ഞങ്ങളുടെ നയപരിപാടികൾ വിശദീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതിന് അങ്ങയുടെ സഹായം വേണ്ട.

ഞാൻ എന്റെ വിഷയത്തിലേയ്ക്ക് വരാം. ചുരുക്കത്തിൽ 100 കുട്ടികൾ ഒന്നാം സ്റ്റാൻഡേർഡിൽ ചേർന്നാലും പത്താം സ്റ്റാൻഡേർഡ് ആകുമ്പോൾ അത് 53 പേർ മാത്രമാകും. ഇതുമാത്രമല്ല, ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു വിഷയം കൂടിയുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ 18-നും 24-നും മധ്യേ പ്രായമുള്ള 17 ശതമാനം പുരുഷവിഭാഗത്തിനും 10 ശതമാനം സ്ത്രീ വിഭാഗത്തിനും ഉപരിപാഠനം അസാധ്യമായി മാറുകയാണ്. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിയല്ല. കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിവച്ച് ഇന്ത്യയെ കാണരുത്. കേരളമാണ് ഇന്ത്യയെങ്കിൽ പ്രശ്നങ്ങളില്ല. കേരളമായി ഇന്ത്യ വരണമെന്നാണ് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ കേരളമാണ് നാളത്തെ ഇന്ത്യ. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ലിഗുകാരോട് പറയുന്നത്. ഇന്നത്തെ കേരളമല്ല, നാളെ ഈ കേരളം മാറും. നിങ്ങൾ ഇതിനോടൊപ്പം വന്നേ മതിയാകൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ യാതൊരു കാര്യവും ഇവിടെ നടക്കില്ല. പട്ടാളവും അധികാരവുമുള്ള അറബ് രാജ്യങ്ങളെ കണ്ടോ; അമേരിക്കക്കാർ കശാപ്പച്ചെന്ന് തള്ളുകയല്ലേ; ഇവിടെ ആരെങ്കിലും മിണ്ടുന്നുണ്ടോ; എത്ര രാജ്യങ്ങളായി; എല്ലാം പോയില്ലേ; ഗട്ടാഫിയെ വരെ കൊന്നില്ലേ; ലിബിയയും ഈജിപ്റ്റും ഇറാഖും ഡെമാസ്കസും പോയില്ലേ. എന്തെങ്കിലും ചെയ്തോ? അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നത് എൽ.ഡി.എഫ്.-നെയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ ലിഗ് പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിക്കണം. നിങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് കൈകാര്യം ചെയ്തവരാണ്. അന്നത്തേക്കാൾ എന്ത് മൗലികമായ മാറ്റമാണ് ഇവിടെയുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിലേയ്ക്ക് സ്കൂളുകൾ വരികയാണ്. ഇവിടെയിരിക്കുന്ന സർവ്വ എം.എൽ.എ.-മാരുടെയും മണ്ഡലത്തിലെ ഒരു സ്കൂൾ അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിലേയ്ക്ക് വരികയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാമായിരുന്നില്ലേ; 5 വർഷം നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തോ? ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ ഒരു മിഡിൽ സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് 3 കോടി രൂപ, പ്രൈമറി സ്കൂളിന് ഒരു കോടി രൂപ. ഇങ്ങനെ കോടിക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവാക്കി കുട്ടികളെ ആകാശമുട്ടെ ഉയർത്തുകയാണ്. ശ്രീ. കെ. എൻ. എ. ഖാദർ, എവിടെയായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇതിനെ എതിർക്കുകയല്ല വേണ്ടത്. ഏകകണ്ഠമായി ഈ ബിൽ പാസ്സാക്കണം. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും കാലാവധി കഴിഞ്ഞു. ഏത് പരിഷ്കൃത ഗവൺമെന്റും ചെയ്യുന്നതാണ്. തൽക്കാലം അത് പിരിച്ചുവിട്ട് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ

നിയമിക്കുക, ആ കമ്മിറ്റി ക്രമവൽക്കരിക്കുക, അടുത്ത ഇലക്ഷൻ നടത്തുക. ഇതിനകത്ത് എന്ത് മഹാപാപമാണുള്ളത്. നിങ്ങൾ ചെയ്തില്ലേ? അതിന്റെ രേഖ എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഭരണകാലത്ത് ശ്രീ. ഇ. ടി. മുഹമ്മദ് ബഷീർ ചെയ്തില്ലേ; കെ. ചന്ദ്രശേഖരന്റെ ഭരണകാലത്ത് ചെയ്തില്ലേ? അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അതൊരു മഹാപാപമായി പറയേണ്ട. ദയവുചെയ്ത് സന്തോഷമായി ഈ ഭേദഗതി ബിൽ അംഗീകരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതിനെ പൂർണ്ണമായി പിന്തുണയ്ക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി (പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്): സർ, മൂന്ന് ചെറിയ ബില്ലുകളെ നിമിത്തമാക്കി കേരളത്തിന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല എവിടെവരെ എത്തണമെന്ന വലിയ സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള ചർച്ചകളാണ് ഇവിടെ നടന്നത്. ഈ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാവർക്കും അഭിനന്ദനങ്ങളും നന്ദിയും അറിയിക്കുകയാണ്. നിയമസഭ ഒരു മേഖലയെ ചക്രവാളത്തോളം എങ്ങനെ ഉയർത്താമെന്ന് സ്വപ്നം കാണുന്ന നിമിഷങ്ങളാണ് നമ്മൾ കണ്ടത്. ആ സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന ഒരു തലത്തിലേയ്ക്ക് ഈ മേഖലയെ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് തന്നെയാണ് സംസ്ഥാന സർക്കാരും വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് കേരളത്തിന്റെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയും ലോകത്തിന് മാതൃകയായി വളരുന്നത് പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് യാഥാർത്ഥ്യമാകുമോ എന്ന സംശയം പലരിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വളരെ കൃത്യമായി ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ട് മിനിറ്റ് ബൈ മിനിറ്റ് പ്ലാൻ ചെയ്തുകൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ ഈ രൂപത്തിൽ സംസ്ഥാന സർക്കാർ എത്തിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ചുവടുപിടിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാഥമിക മേഖലയുടെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ മാറ്റം വരേണ്ടതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്, ഇഞ്ചോടിഞ്ച് പ്ലാൻ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ വളർത്താൻ തന്നെയാണ് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പും സർക്കാരും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അത്തരത്തിലുള്ള ശ്രമത്തിന് രാസത്വരകമായി ഈ ചർച്ച മാറുമെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല.

ഈ ചർച്ചകളിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം യോജിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് ഞാനത് ആദ്യം പറയട്ടെ, ഒന്ന്, ഈ ബിൽ രാഷ്ട്രീയപ്രേരിതമാണെന്നും അപ്രസക്തമാണെന്നും പറഞ്ഞു. അത് തെറ്റാണ്. ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞു. ഈ മൂന്നു ബില്ലോടുകൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞ തലത്തിലേയ്ക്ക് കേരളത്തിന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ഉയരുന്നത് ആരും കരുതുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പും കരുതുന്നില്ല. ഇനിയും സമഗ്രമായിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾ വരേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടെ സമഗ്രമായിട്ടുള്ള നിയമനിർമ്മാണം വേണമെന്ന് പലരും

സൂചിപ്പിച്ചു. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്താനാവശ്യമായ എല്ലാ സമഗ്ര നിയമങ്ങളും സർക്കാർ നിർമ്മിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സംശയവും വേണ്ട; അത് നടത്തും. അത്തരത്തിൽ ഈ പറയുന്ന നിയമങ്ങൾ ഓരോന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ ഉയർത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഈ ബിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രേരിതമാണെന്നോ അപ്രസക്തമാണെന്നോ ഉള്ള രണ്ട് ആശയങ്ങൾ ഇല്ലെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അത് തെറ്റാണെന്നും ഇത് ജനകീയവും അക്കാദമികവുമാണെന്നും തന്നെയാണ് എനിക്ക് സൂചിപ്പിക്കുവാനുള്ളത്. ഈ ചർച്ചയിൽ പല മേഖലകളെക്കുറിച്ചും വളരെ വിശദമായി പറഞ്ഞു. കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളെക്കുറിച്ച് പലരും പറഞ്ഞു. എന്റെ ഒരഭിപ്രായം, രണ്ടുവർഷക്കാലത്തിന് മുമ്പുവരെ സർവ്വകലാശാലയുടെ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു എന്ന രീതിയിലും രണ്ടുവർഷം വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയെന്ന രീതിയിലുമുള്ള അനുഭവം വച്ചുകൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ സർവ്വകലാശാലകളെ കുറിച്ച് കാണരുത് എന്നൊരു അഭ്യർത്ഥനയുണ്ട്; കുറുകുളങ്ങരവാം. ഇത്തരത്തിലാണ് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് അതിനെ കാണുന്നത്. കുറുകുള നികത്തിക്കൊണ്ട് അതിനനുസരിച്ചുള്ള നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിക്കൊണ്ടും സാമ്പത്തികസഹായം നൽകിക്കൊണ്ടും അക്കാദമിക് സപ്പോർട്ട് നൽകിക്കൊണ്ടും ഇപ്പോഴുള്ള തലത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ ഉയരങ്ങളിലേയ്ക്ക് സർവ്വകലാശാലകളെ എത്തിക്കണം. കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളെക്കുറിച്ച് വളരെ വിശദമായി പറയാൻ ഞാൻ ഈ സമയം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ കുറച്ച് കാണരുതെന്ന് കഴിഞ്ഞ ചർച്ചയിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്. ഇൻഡ്യയിലെ ആയിരക്കണക്കിന് സർവ്വകലാശാലകൾ റാങ്ക് ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ കേരള സർവ്വകലാശാല 30-ാമത്തെ റാങ്കിൽ നിൽക്കുകയാണ്. അത് അത്ര കുറവല്ല. അതുപോലെതന്നെ മറ്റ് എല്ലാ സർവ്വകലാശാലകളും, ഓരോന്നിന്റെയും റാങ്കൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ (കസാറ്റ്) 'ശാസ്ത്രയാൻ' എന്ന ഒരു പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇതിൽ എത്രപേർ അത് കണ്ടുവെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. എന്താണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി? കേരളത്തിലുള്ളത് ചെറുതാണെന്ന് നമ്മൾ കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നടക്കുന്ന ഗവേഷണം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ശാസ്ത്രയാൻ ആസ്വദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ ഇന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും എങ്ങനെയാണ് അതിനെ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കേണ്ടതെന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കഴിഞ്ഞ ദിവസം മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാലയിൽ ശാസ്ത്രയാൻ നടക്കുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഗവേഷണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാനുള്ള അവസരമുണ്ടായി. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ

നാനോ ടെക്നോളജി വകുപ്പ് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആധുനിക ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ലോകത്തിൽ ആദ്യമായി ഗോൾഡിന്റെ നാനോ പാർട്ടിക്കിൾസ് ആശയം എന്ന രീതിയിലും തിയറി എന്ന രീതിയിലും മുമ്പ് വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗോൾഡിന്റെ നാനോ പാർട്ടിക്കിൾസ് ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം നടക്കുന്ന സ്ഥലം ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോളം മറ്റെങ്ങുമില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവ്വകലാശാലയിൽ അതുണ്ടെന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവിടെ ചെല്ലുന്നതിന്റെ തലേദിവസം പത്രത്തിൽ ക്രയോ ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ് എന്നുപറയുന്ന ഉപകരണത്തിലൂടെ ഒരു പുതിയ തരത്തിലുള്ള കണ്ടുപിടിത്തം നടത്തിയതിന് നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചതിന്റെ വാർത്ത വന്നിരുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തിലുള്ള സെല്ലിന്റെ അപകടകരമായ കുറവുകളും എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ആ സെല്ലിലേയ്ക്ക് ഫാസ്റ്റ് മൂവിംഗ് ഇലക്ട്രോൺസിനെ കടത്തിവിട്ട് അതിന്റെ ചിത്രം എടുക്കുകയാണ് പതിവ്. അങ്ങനെ ചിത്രം എടുക്കുമ്പോൾ ഫാസ്റ്റ് മൂവിംഗ് ഇലക്ട്രോൺസ് സ്പെക്ക് ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ സെല്ല് നശിച്ചുപോകുകയാണ് അല്ലെങ്കിൽ മരിച്ചുപോകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, ഇപ്പോൾ നമ്മൾ എടുക്കുന്നതിൽ പലതും മരിച്ച സെല്ലിന്റെ പടങ്ങളാണ് എന്നർത്ഥം. ലോകത്ത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന സെല്ലിന്റെ ചിത്രം എങ്ങനെ യെടുക്കാമെന്നുള്ള വലിയൊരു ഗവേഷണം നടക്കുകയാണ്. ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പിനെ മൈനസ് 193 ഡിഗ്രി വരെ തണുപ്പിച്ച് ക്രയോ ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പാക്കി ആ ക്രയോ ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പിൽ വച്ച് ഈ സെല്ലിലെ ഇലക്ട്രോൺസ് സ്പെക്ക് ചെയ്തപ്പോൾ മരിക്കാത്ത സെല്ലിന്റെ പടം കിട്ടി. അതിനാണ് ഇപ്രാവശ്യം നോബൽ സമ്മാനം കിട്ടിയത്. ഈ ക്രയോ ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് മരിക്കാത്ത സെല്ലിന്റെ പടമെടുത്ത ഗവേഷണത്തിനാണ് കഴിഞ്ഞ തവണ നോബൽ സമ്മാനം കിട്ടിയത്. ആ ഗവേഷണം നടന്നതിന്റെ പിറ്റേദിവസം ഞാൻ എം. ജി. സർവ്വകലാശാലയിൽ പോകുകയും ഇങ്ങനെയൊരു ഗവേഷണത്തിന് നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാല ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നും ചോദിച്ചപ്പോൾ 'മാഷ് വത്ര' എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. എന്തിനാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ എം.ജി. സർവ്വകലാശാലയിൽ ഈ ഉപകരണമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. എന്നെ അതുകുറിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു അതാണ്. നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ എന്താണുള്ളതെന്ന് പലപ്പോഴും നമുക്കറിയില്ല. ധാരാളം കുറവുകളുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യുവും ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീറും പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള കുറവുകളൊക്കെയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് എന്നെ അതുകുറിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു ഒന്നാണ്. അവിടെ ഇലക്ട്രോൺ മൈക്രോസ്കോപ്പുണ്ട്; ആധുനിക ഗവേഷണങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്; ഗവേഷണം

നടത്താനുള്ള ഉപകരണങ്ങളുണ്ട്. അത് എങ്ങനെ കൂടുതലായി മെച്ചപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള ചിന്തയാണ് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിനെ ഇന്ന് നയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള സാധ്യതകളെ അക്കാദമിക്കായി വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാത്രമേ ഇവിടെ പറഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളിലേയ്ക്ക് നമുക്ക് എത്താൻ കഴിയൂ. അങ്ങനെ വരുമ്പോഴാണ് ഡോ. എൻ. ജയരാജ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഗവേഷണത്തിനാണ് ഊന്നൽ നൽകേണ്ടത്. ഇവിടെ ഒന്നാമത്തെ ബിൽ, കാലടി ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സർവ്വകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകർ അക്കാദമിക് ഇയർ കഴിയുന്നതുവരെ തുടരണമെന്നുള്ള രീതിയിലാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് വളരെ ലളിതമായ ഒരു ബില്ലാണ്. പെൻഷൻ പ്രായം പോലുള്ള പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചു. അതൊക്കെ വെച്ചേറെ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട വിഷയങ്ങളാണ്. ഇതൊരു അക്കാദമിക് ഇഷ്യുവാണ്. അവിടെ നടക്കുന്നത് കേവലം പരീക്ഷ മാത്രമല്ല, ഇവിടെ സെമസ്റ്ററല്ലേ; അതുകൊണ്ട് സെമസ്റ്ററിൽ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലേയെന്ന് ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബും ശ്രീ. എം. വിൻസെന്റും ചോദിച്ചു. സെമസ്റ്റർ എന്നുള്ളത് ഒരു അക്കാദമിക് ലിമിറ്റല്ല, അതൊരു എക്സാം ലിമിറ്റാണ്. കരിക്കലത്തിൽനിന്നും എങ്ങനെ സിലബസ്സിലെത്തി? ആ സിലബസ് ഒരു അക്കാദമിക് ഇയർ കൊണ്ട് എങ്ങനെ പൂർത്തിയാക്കുമെന്നുള്ള ഭാവനയ്ക്ക് ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു പരീക്ഷാ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ലിമിറ്റാണ് അക്കാദമിക് ലിമിറ്റ്. എന്നാൽ സെമസ്റ്റർ എന്നുപറയുന്നത് ഒരു എക്സാം പോയിന്റ് ഓഫ് ലിമിറ്റാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അക്കാദമിക് ലിമിറ്റ് എന്നുപറയുന്നത് അക്കാദമിക് വർഷം തന്നെയാണ്. സിലബസ്സും കരിക്കലവും വിഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് സെമസ്റ്ററിന്റെ ഇടയ്ക്ക് എന്നുള്ള ആ സങ്കല്പം ഒരിക്കലും നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ പറ്റുന്നതല്ല. അക്കാദമിക് വർഷത്തിൽ അവിടെ നടക്കുന്നത് പരീക്ഷയല്ല, അവിടെ നടക്കുന്നതും നടക്കേണ്ടതും ഗവേഷണമാണ്. ഡോ. എൻ. ജയരാജ് അവസാനം പറഞ്ഞത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. റിട്ടയർ ചെയ്തിട്ടും ഗവേഷണം തുടരാൻ പറ്റാത്ത രീതിയിലുള്ള യു.ജി.സി. നിർദ്ദേശങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അത് നമ്മൾ കാണണം. അതാണ് ശ്രീ. സി. ദിവാകരൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്. ഇതിനെക്കുറിച്ചും തകർക്കുന്ന ചില നയങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് വരുന്നു. റിട്ടയർ ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞാൽ ഗവേഷണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകാൻ പാടില്ലെന്ന് യു.ജി.സി.-യുടെ നിർദ്ദേശം വരുന്നു. അത് വളരെ അപകടകരമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ബൗദ്ധികതലത്തിൽ, ധൈര്യത്തിൽ വലിയ തടസ്സങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചും നമുക്കൊന്നിച്ച് ചെറുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ കൂടുതൽ ഗവേഷണം നടത്താൻ സാധ്യതയുള്ള സമയത്താണ് ഗവേഷകരായിട്ടുള്ളവരും ഗൈഡുകളായിട്ടുള്ളവരും അതിൽനിന്ന് പിൻവലിയേണ്ടത്. അത് കേന്ദ്ര

സർക്കാരിന്റെ ഒരു നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് സെമസ്റ്റർ എന്നുള്ളത് ഒരു അക്കാഡമിക് ലിമിറ്റല്ലെന്നും എക്സാം ലിമിറ്റാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ഒരു അക്കാദമിക് ഇയർ പൂർണ്ണമായുമാണ് ഒരു അക്കാഡമിഷ്യൻ അവിടെ വേണ്ടതെന്നും കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് റിട്ടയർമെന്റിന്റെ പ്രശ്നവും മറ്റും വരുന്നത്. ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു, സമഗ്ര നിയമങ്ങൾ വരേണ്ടതുണ്ട്. സമഗ്രമായ നിയമങ്ങൾ വരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ നമുക്ക് ആലോചിക്കാവുന്നതാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം വന്നപ്പോൾ ഞാനത് വ്യക്തമാക്കിയെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. അക്കാദമിക് ഇയർ മുതൽ ഒരു അക്കാഡമിഷ്യന് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയണമെന്നതാണ് അക്കാദമിക് കമ്മ്യൂണിറ്റിയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയൊരു ആവശ്യം. പരീക്ഷയുടെ പ്രശ്നങ്ങളും അധ്യാപകർ മാറുന്നില്ലെന്ന പ്രശ്നങ്ങളും വളരെ വിശദമായി എല്ലാവരും സൂചിപ്പിച്ചു. ഇവിടെ പറഞ്ഞതിലുപരി ഒരു കാര്യംകൂടി മനസ്സിലാക്കണമെന്ന ചെറിയ അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഡോ. എൻ. ജയരാജും, പ്രൊഫ. കെ. യു. അരുണനും അതിലേയ്ക്കുവന്നു, പക്ഷെ പൂർണ്ണമായില്ല. അതായത് പ്രാഥമിക തലത്തിലുള്ള അധ്യാപകരെയും കോളേജ് തലത്തിലുള്ള അധ്യാപകരെയും ഒരുപോലെയാണ് പലരും ഇപ്പോൾ വിലയിരുത്തുന്നത്. ഇത് തെറ്റാണ്. അങ്ങനെയല്ല വിലയിരുത്തേണ്ടത്. പ്രാഥമിക തലത്തിലെ അധ്യാപകരെയും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ തലത്തിലെ അധ്യാപകരെയും പോലെയല്ല സർവ്വകലാശാല അധ്യാപകരെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. സ്കൂൾ ക്യാമ്പസും കോളേജ് ക്യാമ്പസും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്; ഒരു കോളേജ് ക്യാമ്പസും സർവ്വകലാശാലാ ക്യാമ്പസും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്; അത് ഭൂമിയുടെ ഏരിയയിലുള്ള വ്യത്യാസമോ കെട്ടിടത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിലുള്ള വ്യത്യാസമോ അല്ല. അവിടെയുള്ള അക്കാദമിക് ചിന്തയുടെ വ്യത്യാസമാണ്. ആ ചിന്തയുടെ വ്യത്യാസം കട്ടികളിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് അവിടത്തെ അധ്യാപകർ. പത്താം ക്ലാസ്സ്, പന്ത്രണ്ടാം ക്ലാസ്സ് വരെ ടീച്ചർ എന്ന രീതിയിൽ കാണുന്ന, പലതരത്തിലുള്ള പെഡഗോഗിക്കൽ അപ്രോച്ച് നടത്തുന്നവരാണ് ടീച്ചർമാർ. ആ ടീച്ചിംഗ് സമ്പ്രദായമല്ല കോളേജിലുള്ളത്. ഞാൻ കോളേജ് അധ്യാപകനായിരുന്നതുകൊണ്ട് പറയുന്നതല്ല. ആ തലത്തിലല്ല കോളേജ് അധ്യാപകരെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. കേരളത്തിലെ എല്ലാ അധ്യാപകർക്കും നല്ല പൊട്ടൻഷ്യൽ ഉണ്ടെന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. ട്രെയിനിംഗ് പോരെന്ന് നേരത്തെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചു. ക്ലാസ്സിക്കൽ പെഡഗോഗിയുള്ള ട്രെയിനിംഗ് അല്ല കോളേജ് തലത്തിലുള്ള ട്രെയിനിംഗ് എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു. അത് മറ്റൊന്നാണ്. നമ്മൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ ട്രെയിനിംഗ് നൽകുന്നതിന് വേറൊരു തലം കോളേജ് തലത്തിലുള്ള അധ്യാപകർക്ക് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അത് നമുക്ക് പരിശീലിപ്പിച്ചെടുക്കണം, വികസിപ്പിച്ചെടുക്കണം. അതിനുള്ള ശ്രമം ഉന്നത

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലുള്ള അധ്യാപകരുടെ നൈതികമായിട്ടുള്ള സമീപനത്തിന്റെ കല വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാനാണ് നമ്മൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മറ്റു തരത്തിലുള്ള അധ്യാപന രീതിയാകണമെന്ന ചിന്തയിലാണ് പലതും പറഞ്ഞത്. പക്ഷെ ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കുറവുകളുണ്ട്. ആ കുറവുകൾ നികത്തി കൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ അധ്യാപകരെ വളർത്തിയെടുക്കാനുള്ള വലിയ ശ്രമം വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്.

പരീക്ഷ നടക്കുന്നില്ല, നടന്നാൽത്തന്നെ റിസൾട്ട് വരുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. അതൊക്കെ പഴയ കഥകളാണ്. അതൊക്കെ മാറി. എം.ജി. സർവ്വകലാശാല പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് 12 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ റിസൾട്ട് പുറത്തുവിട്ടു. കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല മേയ് മാസത്തിൽ ഈ വർഷത്തെ എല്ലാ പരീക്ഷകളുടെയും റിസൾട്ട് പുറത്തുവിട്ടു. കേരള സർവ്വകലാശാല എസ്-5 - ബി.കോം./ ബി.എസ്.സി.-കളുടെ റിസൾട്ട് ഇന്നലെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ബി.എ.-യുടെ റിസൾട്ട് ഇന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കും. എസ്-6 -ന്റെ റിസൾട്ട് 25-നുമുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കും.

പ്രതിപക്ഷനേതാവ് (ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല): ഇത് എല്ലാകാലത്തും നടക്കുന്ന കാര്യമാണ്.

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: അല്ല. സാധാരണ നവംബറിലും സെപ്റ്റംബറിലുമാണ് റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല: യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് കാലിക്ട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി കൃത്യമായിട്ടുതന്നെ എല്ലാ റിസൾട്ടുകളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമായിരുന്നു. ഇത് പുതിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ട?

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. പക്ഷെ സമയത്ത് റിസൾട്ട് വരാറില്ലെന്നതാണ് സത്യം. വളരെ വൈകിയാണ് റിസൾട്ട് വരാറുള്ളത്. ഇത്തവണ എം.ജി. സർവ്വകലാശാല പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് പന്ത്രണ്ട് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ പരീക്ഷാഫലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മാറ്റങ്ങളാണ് പറയുന്നത്, പക്ഷെ കുറവ് അപ്പോഴുമുണ്ട്.

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: സർ, അങ്ങ് പരീക്ഷകളൊക്കെ കൃത്യമസയത്ത് നടക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. ഞാനൊരു ഉദാഹരണം പറയാം, എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ജനുവരി 2-ാം തീയതി ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് അപേക്ഷ നൽകിയിട്ട് ഇന്നുവരെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. പേര് സഹിതം പറയാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ നടപടിയെടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ?

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: തീർച്ചയായിട്ടും അതിൽ exceptions ഉണ്ടാകാം. ഏതെങ്കിലും ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് വൈകാം. അത് exceptional ആകാം. ജനറലല്ല, കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇത്തവണത്തെ എല്ലാ പരീക്ഷാ രേഖകളും റിസൾട്ടും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളുമടക്കം സെപ്റ്റംബറിന് മുമ്പ് നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പോകുകയാണ്. അത് ചരിത്രമാണ്, വലിയ സംഭവമാണ്. മാറ്റങ്ങൾ നടക്കുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു.

ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ: സർ, പരീക്ഷ നടത്തി 12 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവെന്ന് അങ്ങ് പറഞ്ഞത് വളരെ അനുകരണീയമായ കാര്യമാണ്. കേരളാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലെ പരീക്ഷകൾ നടത്തി 15 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ, 12 എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല, 15 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ റിസൾട്ട് പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്ന് അങ്ങേയ്ക്ക് സഭയിൽ ഉറപ്പ് നൽകാൻ സാധിക്കുമോ?

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: ഇത് ആലങ്കാരികമായ ചോദ്യമാണ്.

ശ്രീ. തിരുവഞ്ചൂർ രാധാകൃഷ്ണൻ: സർ, അങ്ങ് പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുകയാണ്, സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്. പക്ഷെ യാഥാർത്ഥ്യം കുറച്ചുകൂടി വ്യത്യസ്തമാണ്. അങ്ങയെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയാത്തതാണ്. പല പ്രശ്നങ്ങളും നിലനിൽക്കുകയാണ്. എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കാര്യം അങ്ങ് ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കണം. പരീക്ഷാഫലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടും അവിടെ കുട്ടികളെല്ലാം വട്ടം ചുറ്റി നിൽക്കുകയാണ്. ഞാൻ അതിന്റെ പരിസരത്ത് താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ വീട്ടിലും കുട്ടികൾ വരികയാണ്. അങ്ങ് ദയവായി ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കണം. 15 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ മതി.

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: സംശയം വേണ്ട, പരമാവധി വേഗം റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കും. തന്നെയുമല്ല പരീക്ഷ നടത്തുന്നത്, പരീക്ഷ ആരംഭിക്കുന്നത്, അഡ്മിഷൻ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം എല്ലാ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിലും ഒന്നിച്ച് ഒരേ സമയത്ത് നടത്താനുള്ള സംവിധാനം സോഫ്റ്റ്‌വെയറിലൂടെ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അടുത്ത വർഷം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ പരീക്ഷാ രംഗത്ത് വലിയ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അങ്ങ് പറഞ്ഞ 15 ദിവസമൊന്നും ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഓഫർ ചെയ്യുന്നില്ല. പക്ഷെ പരമാവധി വേഗത്തിൽ റിസൾട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്താം. നമ്മൾ ഇവിടെ വീണ്ടും കൂടും. ഒരു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാം. വലിയ മാറ്റമുണ്ടാകും. അതിന് അങ്ങയുടെ പിന്തുണയും സഹകരണവും വേണം.

കോഴ്സുകളുടെ പുനഃക്രമീകരണം വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഇതുസംബന്ധിച്ച് ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു വളരെ കൃത്യമായി ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു. പുതിയ കോഴ്സുകൾ വരുമ്പോൾ ന്യൂ ജെൻ കോഴ്സുകൾ വരണമെന്നുള്ള പൊതുധാരണ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. അത് സ്വാഭാവികമായ കോളേജുകളിൽ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നും പൊതു കോളേജുകളിലില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിച്ചു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് മറ്റൊന്നാണ്. മറ്റുള്ളതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി അടർത്തി മാറ്റിയ ഒരു കോഴ്സ് എന്ന രീതിയിലല്ല ന്യൂ ജെൻ കോഴ്സ് ഇവിടെ വേണ്ടത്. മറിച്ച് താഴെത്തട്ടിൽനിന്നും അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു വിഷയത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെയും വികാസത്തിന്റെയും ഭാഗമായി അതിന്റെ അവസാനം latest technology കൂടി പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന രീതിയിൽ വികസിപ്പിച്ചെടുത്താലേ ആ കോഴ്സ് sustainable ആയി നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. മെഡിക്കൽ ട്രാൻസ്ലിപ്ഷൻ പോലുള്ള പല കോഴ്സുകളും പുതിയതാണെന്ന് വിചാരിച്ച് ഓടിച്ചെന്ന് ചേരുകയും ഒരു സോഫ്റ്റ്‌വെയർ വന്നതോടുകൂടി ആ കോഴ്സിന്റെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തത് നമ്മളെല്ലാവരും കണ്ടതാണ്. പല കോഴ്സുകളും അങ്ങനെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് വളർത്തി സർവ്വകലാശാലാ തലത്തിൽ കരിക്കുലത്തെ മാറ്റി ഏറ്റവും latest technology കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് നാനോ ടെക്നോളജി ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞത്. ഫിസിക്സ്, കെമിസ്ട്രി, ബയോളജി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളുടെ ബേസിൽ ഉയർന്നുവന്നിട്ട് നാനോ ടെക്നോളജി ഉപയോഗിച്ച് ഈ മേഖലയെ എങ്ങനെ വികസിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള സിസ്റ്റമാണ് ആധുനികവൽക്കരണത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ന്യൂജെൻ അടർത്തിമാറ്റി ഒരു കോഴ്സ് വന്നാൽ ആധുനിക ടെക്നോളജി വരുമ്പോൾ അത് അപ്രസക്തമാകും. അവിടെ പഠിച്ച കുട്ടികൾക്ക് ജോലിയില്ലാതെയൊക്കും. ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കേരളത്തിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ ആധുനികവൽക്കരണം വളരെ കൃത്യമായി ദിശാബോധത്തോടെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവിടെയാണ് സിലബസും കരിക്കുലം മാറ്റവും വരേണ്ടത്. അതൊരു കല തന്നെയാണ്. അത് കേവലമായൊരു യാന്ത്രിക പ്രക്രിയയല്ല. അവിടുന്ന് ഇവിടുന്ന് ഏതെങ്കിലും ചില വിഷയങ്ങളെടുത്ത് ചേർക്കലല്ല സിലബസ് പരിഷ്കരണം. അതല്ല കരിക്കുലം പരിഷ്കരണം. മറിച്ച് വർത്തമാന കാലത്തെ ശാസ്ത്രീയ മാറ്റങ്ങളും സാഹിത്യരംഗത്തും മറ്റെല്ലാ രംഗത്തുമുള്ള മാറ്റങ്ങളും കൃത്യമായി ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് നിലവിലുള്ള ക്ലാസിക് കോഴ്സുകളുടെ തുടർച്ചയായി ഇത് എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരാമെന്ന് ചിന്തിച്ച് അതിനുവേണ്ടിയുള്ള വിഷയങ്ങൾ ഒരുക്കലാണ്.

3.00 PM]

അതിനുവേണ്ടിയാണ് ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് സിസ്റ്റം മാരണമെന്ന് പറയുന്നത്. അതിനതന്നെയാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിൽ വളരെ കാര്യമായ മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകണം. ആ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് ഏതെങ്കിലും യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ സിലബസിൽനിന്നും അടർത്തിമാറ്റി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് ചേർത്തുവയ്ക്കുക എന്ന ക്ലാസിക്കൽ രീതി മാറി യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള തിയററ്റിക്കൽ ഇവല്യൂഷൻ എങ്ങനെയാണ്, അതിന്റെ കൾമിനേഷനിൽ എങ്ങനെയാണ് ലേറ്റസ് ടെക്നോളജി വരിക എന്ന രീതിയിൽ പടുത്തുയർത്താൻ കഴിയണം. അതിന് കഴിയുന്ന രീതിയിൽ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസിന്റെ ചർച്ചകളും ചിന്തകളും മാറ്റണം എന്നതന്നെയാണ് സംസ്ഥാന സർക്കാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇവിടെ നേരത്തെ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ equivalency സംബന്ധിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചു. ഇക്യുവലൻസിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നം തന്നെയാണ്. ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ വിശദമായ ബ്രെയിൻ സ്റ്റോമിംഗ് സെഷൻ കഴിഞ്ഞ് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഇന്റർനാഷണൽ എക്സ്പോഷർ എങ്ങനെയാണ് ഓരോ സിലബസിലും ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് പഠിച്ച് ഏത് സിലബസിലാണോ അതിന് സാധ്യതയുള്ളത് ആ സിലബസ് മറ്റ് സിലബസുമായി ഇക്വേറ്റ് ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്നത് സംബന്ധിച്ച സയന്റിഫിക് പഠനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇന്ത്യയിലെ ഏതൊരു സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന ഡിഗ്രി ഏത് ഡിഗ്രിയുമായി ഇക്വലന്റാണ് എന്ന് യാത്രികമായ സിലബസിന്റെ ടിക് ചെയ്ത് പരിശോധനയ്ക്കുപുറം സർഗ്ഗാത്മകമായ പരിശോധനയിലൂടെ ഇക്വലൻസി കൊടുക്കുക എന്ന സമീപനത്തിലേയ്ക്ക് കേരളത്തിലെ ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കൗൺസിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അവസാനം ഈ പ്രശ്നം കേരളത്തിൽ പരിഹരിക്കാൻ പറ്റുമെന്ന കാര്യം ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. യു.ജി.സി. നോമിനിയും അതുപോലെ സെനറ്റ് സെലക്ട് ചെയ്യുന്ന ഒരു നോമിനിയും ചാൻസലറുടെ നോമിനിയും ചേർന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റി വളരെ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്ത് അക്കാഡമിഷ്യൻസിനെ തന്നെയാണ് കേരളത്തിലെ വൈസ് ചാൻസലർമാരായി വയ്ക്കുന്നത്. കണ്ണൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ ലോകം അറിയുന്ന ഏറ്റവും നല്ല അക്കാഡമിഷ്യൻ വൈസ് ചാൻസലറായി വന്നത് അങ്ങനെയാണ്. കേരള സർവ്വകലാശാലയിലെ സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം ഓർഡിനൻസ് വരുന്നതിനുമുമ്പ് 25, ഓർഡിനൻസിനുശേഷവും 25 തന്നെയാണ്. ഇവിടെ ആരോ സൂചിപ്പിച്ചു അത് കുറഞ്ഞു എന്ന്. 25 തന്നെയാണ് സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗങ്ങളുടെ എണ്ണം. അതിൽ വ്യത്യാസമില്ല.

ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്: സർ, “ കേരള, കണ്ണൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബിരുദ ഫലം പി. ജി. പ്രവേശനം സ്കാലിച്ചു വെട്ടിലായി വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഡിഗ്രി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കിട്ടാനില്ല.” ഇന്നത്തെ ദീപിക പത്രത്തിലെ വാർത്തയാണ്. അങ്ങ് ഇവിടെ ഗിരിപ്രഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ വന്നതാണ്.

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്: പത്രത്തിൽ വരുന്ന എല്ലാ വാർത്തയും അങ്ങ് വിശ്വസിക്കാറുണ്ടോ? ഇല്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. റിസൾട്ട് പുറത്തുവന്നു. എക്സംപ്ഷൻസുണ്ടാകാം, അതിൽ സംഗതമില്ല. കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും 94 അഫിലിയേറ്റഡ് കോളേജുകളാണ് KUHS-ലേയ്ക്കും KTU-ലേയ്ക്കും ഡീലിങ്ങ് ചെയ്യുപോയത്. 94 കോളേജുകൾ അതിൽനിന്നും മാറുമ്പോൾ അതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അതേ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ തന്നെ ഇന്നും വേണമെന്ന് ശഠിക്കണോ? മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് വസ്തുതാപരമായി പറയുകയാണ്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കോളേജുകളിൽ 94 എണ്ണം മാറിപ്പോയപ്പോൾ അതിന് പ്രൊപ്പോഷണറായ മാറ്റം സൈനറ്റിലും സിൻഡിക്കേറ്റിലും വേണ്ടേ? ആ മാറ്റം മാത്രമേ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഒരേണ്ണം മാത്രം പറയാം, "Seven Principals elected from among themselves, of whom two shall be from among Principals of Government colleges one from among Principals of professional colleges and one from among Principals of junior colleges." ഇതാണ് പഴയ സെലക്ഷൻ. ഇങ്ങനെ സെലക്ട് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ? ഇപ്പോൾ ജൂനിയർ കോളേജില്ല. ആകിലുള്ള ഈ ഐറ്റം അനുസരിച്ച് ഇന്ന് ഈ ഏഴ് പേരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ജൂനിയർ കോളേജെന്ന ഒന്ന് ഇന്നില്ല. ഏഴ് പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഒരൊറ്റ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവൻസിയിൽ നിന്നാണ്. അതായത് ഇവിടെത്തെ എയ്ഡഡ് കോളേജും അൺഎയ്ഡഡ് കോളേജും സ്വാശ്രയ കോളേജും എല്ലാം ചേർന്ന് ഒറ്റ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂവൻസിയായി ഏഴ് പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ്. ആരാണ് അവിടെ പ്രതിനിധിയായി വരുന്നത്? ഗവൺമെന്റ് കോളേജിലും എയ്ഡഡ് കോളേജിലും പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ വരില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം എന്ന സങ്കല്പം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കത്തക്ക രീതിയിൽ കൃത്യമായി ഓരോ മേഖലയിൽനിന്നും വരുന്നവരെ അലോട്ട് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് 'Three Principals from Government colleges, three Principals from private colleges' അവരുടെയിടയിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് അവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അതാണ് അതിന്റെ പ്രത്യേകത. Then, elected Principal from unaided colleges. സർക്കാർ കോളേജ്, എയ്ഡഡ് കോളേജ്, സർക്കാർ എയ്ഡഡ്

സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ് കോളേജ്, സെൽഫ് ഫിനാൻസിംഗ് കോളേജ് അങ്ങനെ നാല് കാറ്റഗറിയിൽ അവരുടെ റെവന്യൂഷൻ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഐ.ടി. വിദഗ്ദ്ധനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചു. ഐ.ടി. വിദഗ്ദ്ധൻ മുമ്പ് വന്നിട്ടില്ല എന്നൊന്നും പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ പറയുന്ന ഐ. ടി. മേഖലയെക്കുറിച്ചും സിൻഡിക്കേറ്റിന് കൃത്യമായ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടാകണം. ടെക്നോളജിയെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ള ഒരാൾക്കുടി ചർച്ചയിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഐ.ടി. വിദഗ്ദ്ധനെക്കൂടി അതിൽ പങ്കാളിയാക്കിയത്. നേരത്തെ ഇവിടെ പറഞ്ഞു, ഇത് താൽക്കാലിക നിയമം തന്നെയാണ്, താൽക്കാലികമായി തന്നെയാണ് ഇവിടെ സെനറ്റ് രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാണോ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നത്, ഏതാണോ ആറ് മാസത്തിനുമുമ്പ്, അത് നിലവിൽ വരും. ഇലക്ഷൻ പ്രോസസ് തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയ തന്നെയാണ് സർക്കാർ ലക്ഷ്യമിടുന്നത്. അതിന്റെ പ്രോസസ് തുടങ്ങിയപ്പോഴുണ്ടായ തടസ്സം കോടതി ഇടപെട്ട് സ്റ്റേ ചെയ്തു. അത് മറികടക്കുന്നതുവരെ ഭരണ പ്രതിസന്ധിയില്ലാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി താൽക്കാലികമായ ഒരു ബദൽ എന്ന രീതിയിലാണ് ഇവിടെ സെനറ്റിനെ കാണുന്നത്. ആ രീതിയിലുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ ബില്ലുകൾ അംഗീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മി. സ്പീക്കർ: ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് അവതരിപ്പിച്ച 1(എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

(ശ്രീ. എം. സ്വരാജ് സീറ്റിലില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ് ചെയ്തില്ല.)

ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എം. വിൻസെന്റ് അവതരിപ്പിച്ച 2(ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

(ശ്രീ. എം. വിൻസെന്റ് സീറ്റിലില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ് ചെയ്തില്ല.)

ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചു.

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി അവതരിപ്പിച്ച 1(എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. സി. മമ്മൂട്ടി : സർ, ഞാൻ പ്രസ് ചെയ്യുന്നില്ല

മി. സ്പീക്കർ: ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചു.

ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ അവതരിപ്പിച്ച 2(ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

(ശ്രീ. വി. പി. സജീന്ദ്രൻ സീറ്റിലില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ് ചെയ്തില്ല.)

ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചു.

ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു അവതരിപ്പിച്ച 1(എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

(ശ്രീ. ജെയിംസ് മാത്യു സീറ്റിലില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ് ചെയ്യില്ല.)

ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. സി. ദിവാകരൻ അവതരിപ്പിച്ച 2(ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

(ശ്രീ. സി. ദിവാകരൻ സീറ്റിലില്ലാതിരുന്നതിനാൽ പ്രസ് ചെയ്യില്ല.)

ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള 2018-ലെ ശ്രീശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബില്ലും 2018-ലെ കേരള സർവ്വകലാശാല (സെനറ്റിന്റെയും സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെയും താൽക്കാലിക ബദൽ ക്രമീകരണം) ബില്ലും പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കണമെന്ന പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ.....

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ.....

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബില്ലുകൾ പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കുന്നു.

(i) 2018-ലെ ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല (ഭേദഗതി) ബിൽ

2-ാം വകുപ്പ്

Shri Parakkal Abdulla : Sir, I move the following amendment:

124. In section 31(3)(a) proposed to be substituted in the Principal Act by Clause 2, for the words “ Sixty years in the case of teachers Qualified as per the regulations of University Grants Commission” the words “ the age applicable in the case of employees in Government Service, as may be decided by the Government from time to time” Shall be substituted.